

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 10/2010 - 52 pàgines
Sessió ordinària del dia 17 de juny del 2010

El dia 17 de juny del 2010, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 35/2010, que és el següent:

Punt Únic: Debat sobre l'orientació política global del Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Òscar Encuentra Bardina
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Celina Mandicó García
M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre Medi Ambient, Agricultura i Patrimoni Natural; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Gerard Bàrcia Duedra, Ministre d'Ordenament Territorial, Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut, Benestar i Treball, Víctor Naudi Zamora, Ministre d'Interior, i Claudi Benet Mas, Ministre de Turisme, Comerç i Indústria.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.10h)

El Sr. síndic general:

Bon dia, s'obre la sessió. Passem doncs a la intervenció del Cap de Govern per la presentació de l'informe. Sr. Cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

M. I. Senyors Síndics,

M. I. Senyores Conselleres i senyors Consellers generals,

Comparec per davant del Consell General, poc més d'un any després de la meua investidura, per iniciar aquest primer debat sobre l'orientació política global del Govern que el Reglament del Consell General regula en els articles 133 i 134 i que es desenvolupa en la data fixada per la Sindicatura, escoltada la Junta de Presidents.

Ho faig, no pas únicament per donar compliment a aquesta obligació de comparèixer i presentar l'informe, sinó també per insistir en la voluntat de recercar un ampli acord polític amb els grups parlamentaris del Consell General. Ho faig, en definitiva, per proposar una acció política positiva en l'impuls de les reformes econòmiques i socials que Andorra necessita.

En la meua intervenció del 3 de juny del 2009 davant el Consell General, abans de la segona votació per a la investidura del cap de Govern, em vaig permetre fer unes breus pinzellades sobre la crisi econòmica més enllà de les nostres fronteres, posant-la en relació amb la crisi pròpiament andorrana. Dissortadament, un any després, la crisi econòmica i financera s'ha fet notar més encara, dins i fora de casa nostra.

La situació ha portat i està portant Europa –i de manera especialment aguda i dolorosa a països del nostre entorn més proper– a l'adopció de mesures urgents i radicals de contenció de l'endeutament, que ha assolit xifres molt i molt preocupants.

En aquest any s'ha notat també un rellançament de les teories neoliberals que pretenen culpar de tots els mals l'estat del benestar. Unes teories que semblen pensar que així es podria dissimular l'enorme responsabilitat del sector financer internacional en l'origen i l'esclat de la crisi.

El passat 25 de gener, Joaquín Estefanía publicava a "El País" l'article: "Golpe de Estado silencioso".

Aquest títol el manllevava, de fet, d'un altre article aparegut a la revista "Atlantic Monthly", la tesi del qual és que la indústria financera americana ha fet presonera la Casa Blanca.

Tant és així que l'assagista Peter S. Goodman escrivia al *New York Times* del dia 28 de maig, que la norma núm. 1 dels banquers és bandejar les normes. Alhora, Kenneth Rogoff, execonomista en cap del Fons Monetari Internacional, declarava el mes passat que "les finances sempre van per davant dels reguladors."

Per això, no deixa de ser xocant que, en la selecció setmanal del *New York Times* del 28 de maig del 2010, aparegués una caricatura de l'ofensiva dels portaveus neoliberals adreçada a dissimular les causes reals de la crisi financera internacional.

Steven Erlanger titulava així: "El model social europeu en l'agonia" i argumentava que "... amb el seu feble creixement, la seva baixa natalitat i l'allargament de l'esperança de vida, Europa ha de canviar el seu model de vida".

Aquesta opinió tan contundent confirma el que escrivia, el mateix dia 28 de maig del 2010, Alain Touraine: "el neoliberalisme, els centres del qual eren i són als Estats Units i el Regne Unit, ha tret qualsevulla autoritat als europeus per donar-la als bancs, el poder dels quals sobre les empreses augmenta."

No cal dir que no som pas nosaltres que podem pretendre intervenir ni orientar el futur de les relacions entre la Unió Europea i els Estats Units d'Amèrica.

Això correspon a l'opinió pública europea i als seus responsables institucionals.

Al capdavant som davant el vell dilema –ja plantejat per Max Weber– sobre qui mana en darrera instància en el món de l'economia: els representants elegits pels ciutadans o el planeta dels negocis.

L'hegemonia de la política democràtica o de l'economia especulativa.

He fet doncs, aquesta referència inicial per situar-nos en el context en el qual penso ens trobem. Un context que tindrà, d'això no en podem pas dubtar, una enorme influència en el nostre propi desenvolupament econòmic i social.

I això és objectivament així, perquè no crec pas que ningú vulgui discutir que el desenvolupament econòmic d'Andorra, en els darrers quaranta anys, ha estat induït de manera evident per l'evolució positivament ascendent del creixement econòmic dels nostres països veïns.

Tot plegat confirma que el nostre entorn natural, i alhora indispensable, de relacions econòmiques exteriors era, és i serà Europa i, més concretament, la Unió Europea.

Els andorrans no podem ignorar –ni ens podem escapar– d'una crisi econòmica profunda, global, sistèmica, que, a més, amenaça, com hem vist, el model social europeu.

Una crisi que és també cultural i de valors, avui greument qüestionats, com el de la solidaritat, negada per una tendència creixent cap a l'individualisme, o fins i tot la crisi de la pròpia idea de progrés.

Tot i que la crisi ens dona la raó als que sempre hem defensat que els mercats sense regles generen desigualtats i acaben per no generar riquesa, patim també el desconcert creat per la crisi, la desconfiança envers el futur, la manca de claredat en els diagnòstics i les propostes i, de vegades, ens manca la determinació per impulsar les reformes necessàries del sistema.

Avui ens trobem amb pares preocupats perquè creuen que els seus fills ho tindran pitjor que ells, quan fins ara els pares estaven sempre convençuts que els seus fills ho tindrien millor.

Penso que avui ningú discuteix ja la difícil situació en la qual es troba la nostra economia que, compartint problemes amb la resta d'economies europees, ha rebut també el flagell de les turbulències financeres internacionals, a les quals em referia fa un moment, i pateix de problemes específics des de fa força temps.

Tampoc ningú pot dubtar que, per superar aquesta situació, hem de dur a terme importants esforços – personals i col·lectius –, que requereixen ser àmpliament explicats.

En els darrers quaranta anys, Andorra ha tingut un progrés econòmic i social molt gran i ens hem acostat als nivells de prosperitat i desenvolupament dels països més avançats del món.

No es pot posar en dubte les significatives millores de les nostres infraestructures i, també, del nostre sistema de protecció social.

Aquest formidable salt endavant des de 1970 fins avui necessitava un gran creixement econòmic, que es mantingués al llarg dels anys o, com s'ha esdevingut en els últims anys, un nivell d'endeutament públic i privat que ha acabat fent-se insuportable.

La crisi té conseqüències greus pel que fa al deteriorament de la capacitat econòmica de moltes de la famílies d'Andorra. Molta gent ho està passant malament.

En conseqüència, si volem recuperar el creixement econòmic que necessitem, així com la creació de llocs de treball, tot preservant el nostre model de

cohesió social, hem de reduir amb la màxima urgència i de manera dràstica l'endeutament que apareix als comptes públics. I només ho podem fer mitjançant un gran esforç col·lectiu que hem d'intentar repartir de la manera més justa i equitativa possible. No podem seguir vivint per damunt de les nostres possibilitats reals.

La crisi ha provocat una pèrdua molt important de llocs de treball –la tendència està a una reducció de -3,1% anyal des del gener del 2009– i la necessitat d'ajustar l'activitat de les empreses és evident.

El valor de les importacions, durant el maig del 2010, ha experimentat un increment, artificial penso jo, del 5,3% en relació al mateix període de l'any anterior.

Tanmateix, a partir de les dades basades en l'acumulat dels 12 últims mesos, el total d'importacions presenta una variació interanual del -5,8%.

Davant d'aquesta crisi, la nostra reacció ha estat immediata, mobilitzant els recursos a la nostra disposició per ajudar les famílies que més estan patint la crisi i establint, a partir de la "Taula de diàleg per un pacte per al treball i el desenvolupament econòmic" que vam obrir el 16 de juliol de 2009, els trenta compromisos, presentats el mes passat, i les cent vint-i-set accions per sortir de la crisi. Preparant-nos pel futur en el terreny de l'educació, la recerca i cercant establir polítiques de país.

D'aquí neix el nostre compromís d'institucionalitzar un òrgan –la Comissió pel desenvolupament econòmic i pel treball– que permetrà mantenir un diàleg permanent entre els interlocutors socials i el Govern.

Senyores conselleres, senyors consellers generals.

En aquesta situació, vull manifestar la meua voluntat de fer-los propostes per establir acords. I també d'escoltar les seves.

Estic convençut que és el que espera la ciutadania en uns moments en què necessita, més que mai, estabilitat institucional.

Sóc ben conscient que el moment polític exigeix al nostre Govern un sobreesforç d'entesa amb els grups parlamentaris, cosa que ofereixo des d'ara mateix.

És una actitud de mà oberta, que posa, per sobre de tot, els interessos de la gent d'Andorra.

Vivim uns moments difícils i singulars que ens obliguen a tots i a totes, al Govern el primer, a actuar amb total responsabilitat i a posar en primer lloc les necessitats de les persones.

Perquè la crisi no només ha afectat els segments més desfavorits sinó també una certa franja de les classes

mitjanes, la qual cosa és especialment problemàtica per al conjunt del país, perquè són les que hi donen estabilitat, seguretat i garanties de progrés.

I quan la capacitat econòmica i l'energia civil de les classes mitjanes es deteriora, el deteriorament arriba al país en conjunt.

Per això em referia fa uns moments al pacte pel treball i el desenvolupament econòmic i als seus trenta compromisos. Aquest instrument, fruit del diàleg i de l'escolta amb tots els agents econòmics i socials, marca el nou rumb del model econòmic i també social.

Aporta referències per a l'economia, especialment la turística, però també per a la salut i la formació, les tecnologies de la informació i la comunicació, com també per a altres espais que formen el nucli central del nostre país i de la seva aposta pel futur.

Ens cal, en la pràctica, un cop de timó després de l'esgotament d'un model de desenvolupament intensiu que ens ha dut al límit i ha provocat desequilibris enormes, alguns dels quals, encara ara, ens passen factura.

Ens cal aquest full de ruta dels trenta compromisos per configurar un model de creixement que, per dir-ho en dues paraules, substitueix l'excés per la moderació, la modernitat i el seny.

Prosperitat per avui, però també per demà.

En certa manera es tracta de concretar un compromís amb les generacions futures a les quals estem obligats a llegar un país amb les mateixes oportunitats que nosaltres vam tenir.

Senyores i senyors consellers generals.

Com vostès saben, una part important de l'acció política és la gestió. Però no n'hi ha prou amb la gestió per la gestió. Si no va acompanyada de valors cívics i socials, la gestió és pura rutina administrativa sense gaire sentit.

Això ho ha tingut clar i ho ha practicat el nostre Govern des dels inicis.

Un projecte de canvi de model econòmic no s'ha de concebre des de despatxos aïllats, sinó que s'ha de compartir amb la ciutadania i amb els seus col·lectius organitzats, des dels inicis fins a fer-ne l'aplicació i el seguiment.

Les coses, si s'assumeixen i tothom hi pot participar, funcionen millor.

Aquest diàleg amb els sectors econòmics i socials ens ha permès dues coses que, al meu entendre, són clau: afrontar la superació de la crisi en el mateix sentit del nou model econòmic i, al mateix temps, agafar compromisos i proposar accions des de la convicció que tenen un suport social molt sòlid.

Des de la modèstia em permetran que digui que aquesta feina duta a terme en un any, per si sola, ja és un element identificador de tota la legislatura.

I els diré per què.

Perquè podem constatar, amb orgull de país, que el valor del creixement sostenible i mesurat, el valor de la moderació, es va imposant cada vegada més entre amplis sectors econòmics.

Es consolida amb fermesa quan fa només uns anys no estava pas tan assumit socialment com ho està ara.

Avui ja quasi ningú defensa un creixement a qualsevol preu.

Avui tothom sap que créixer a preu de malbaratar territori i paisatge no és només un valor negatiu sinó una mala aposta econòmica.

Avui gairebé tothom aposta pel seny, per avançar, però pas a pas i sense enurts ni excessos.

En conseqüència, és hora de deixar de costat el partidisme, els interessos interns i particulars de les forces polítiques, i de treballar en comú, en cooperació, el Govern i tots els grups d'aquest Consell General per aconseguir les mesures que interessen i necessita la gent.

Assumeixo la responsabilitat que em pertoca de tirar endavant aquest treball comú en favor de les persones.

I voldria que d'aquesta voluntat que explico sortissin els acords que avui plantejo en seu parlamentària.

Senyores conselleres i senyors consellers

Abans de procedir a l'exposició dels continguts principals d'aquesta proposta de pacte deixin-me que els digui un parell de coses del seu context.

Aquest acord, que podem anomenar pacte contra la crisi, és una oferta lleial, concreta, oberta a les seves consideracions, i amb l'únic objectiu de treballar per a les persones.

És un acord possible sobre un conjunt d'àmbits essencials. És un acord que és clarament compartit pels agents econòmics i socials perquè el gruix del seu contingut emana de la taula de diàleg per al treball i el desenvolupament econòmic.

És, també, una oferta oberta que voldria que fos enriquida amb la participació dels grups parlamentaris.

És una oferta d'acords que vol aconseguir el suport del Consell General més enllà de la conjuntura política immediata.

El marc d'aquest debat sobre l'orientació política global del Govern ens permet també d'assenyalar,

precisament, les línies generals de l'estratègia a llarg termini dels socialdemòcrates i l'Alternativa.

Les dificultats actuals i el replantejament del model –ara en diuen també “paradigma”– econòmic vigent en les darreres dècades, ens ha fet pensar en el futur que volíem i en les possibilitats que teníem d'assolir els objectius proposats.

La responsabilitat d'un govern s'ha de mesurar per la seva capacitat d'oferir no solament respostes immediates, sinó de saber cap a on vol dirigir el país que governa.

La nostra proposta, el nostre projecte, estan vinculats a aquest nou model de creixement. Un nou model que ens permeti créixer econòmicament però complint sempre, amb rigor, certes condicions necessàries.

Créixer econòmicament sí, però sense que això suposi un cost irreparable per al medi ambient. Hem de treballar convençuts que amb el que fem estem creant més i millors oportunitats per als nostres fills, però també amb la seguretat que els deixarem una Andorra més saludable i més habitable.

Créixer econòmicament sí, però sense que això suposi un pas enrere en igualtat d'oportunitats, ni en desequilibris territorials.

No es tracta de créixer a esquenes d'altres i, no cal dir-ho, perjudicant els més febles.

Nosaltres formem part d'unes generacions que han tingut un gran nombre d'oportunitats gràcies al sacrifici dels nostres pares i padrins.

Avui volem tornar a la societat el que n'hem rebut.

Aprofitar els nostres coneixements és la millor contribució que podem fer a una economia moderna i sostenible.

La nostra orientació estratègica, que sabem compartida amb bona part de l'arc parlamentari del Consell General, és doncs avançar en la col·laboració lleial amb els nostres veïns i, per extensió, amb la Unió Europea.

Això suposava aconseguir sortir de la llista grisa de l'OCDE, deixant de ser un país mal considerat quan es parlava de col·laborar en la lluita contra el frau fiscal internacional. Ja ho hem fet, junts, el Consell General i el Govern .

Això suposa, a continuació, avançar en la reforma tributària amb la finalitat de poder negociar, amb els països amb els quals Andorra vol aprofundir les seves relacions econòmiques, uns convenis per impedir la doble imposició.

Perquè tots sabem que és urgent que els empresaris i els professionals d'Andorra puguin exportar béns i

serveis sense veure's castigats amb imposicions exagerades pel fet de la consideració negativa d'Andorra com un paradís fiscal.

I això comporta, com a lògica conseqüència, el reforçament de l'embranchement d'Andorra amb la Unió Europea mitjançant una nova relació d'associació assentada sobre la base de l'article 8 del nou Tractat de la Unió Europea resultant del Tractat de Lisboa.

Per avançar en aquesta orientació cal també, indefugiblement, encarar la resolució de l'endeutament públic que hem heretat. Hem de fer un esforç especial, singular i extraordinari per reduir l'endeutament públic. I hem de fer-ho ja.

Reconduir la situació és una urgència nacional.

Les despeses de funcionament no són pas dolentes per principi. D'igual manera les despeses d'inversió no són sempre rendibles i generen sovint despeses de funcionament.

Aquí el que compta és una voluntat política de conformar-se a una bona pràctica en la gestió dels diners públics.

En la situació actual l'estratègia de redreçament de les finances públiques s'ha d'assentar sobre quatre principis de bona gestió:

- 1- L'equilibri entre els ingressos i les despeses, excloent les necessàries per fer front a l'endeutament, la qual cosa permetrà d'estabilitzar-lo.
- 2- L'equilibri de la despesa social. És indispensable encarar-lo perquè no és raonable deixar a les generacions futures el cost de la nostra protecció social.
- 3- Un acord amb els Comuns que redefineixi clarament la distribució de competències i les transferències adequades com a contrapartida de la seva implicació en l'estratègia global de redreçament de les finances públiques.
- 4- La voluntat de no disminuir el nivell d'ingressos públics mentre no s'hagin sanejat els comptes.

Penso que és un gran error pensar que es podria restablir l'equilibri i sortir de la fallida tècnica de les finances públiques només retallant la despesa pressupostària.

Un dèficit és el resultat, ho sabem tots, de la diferència entre ingressos i despeses: si ningú no posa en qüestió que cal treballar per aconseguir l'eficàcia i controlar la despesa pública, el dèficit continuarà, malgrat tot, si els ingressos disminueixen.

Escoltant alguns discursos no sembla que hom s'adoni de la urgència de la situació.

Necessitem una important retallada en les transferències i en la despesa corrent.

Però en aquest àmbit també vull dir que, al meu entendre, només són acceptables les crítiques que s'acompanyin de propostes concretes amb el mateix objectiu de reduir l'endeutament i generar llocs de treball. Ja no s'hi val a criticar sense proposar.

Ni tampoc denunciar el que és obvi, o bé limitar-se a inventariar errors, que són tan greus com ja sabuts.

Amb això, ara i aquí, ja no n'hi ha prou.

Convé, doncs, que parlem també del que entenem pels límits del deute públic:

- el límit de la solvència, més enllà del qual un país no pot pagar els interessos del seu endeutament;
- el límit de la sostenibilitat, més enllà del qual el deute és considerat tan injust per les noves generacions que s'esdevé una ruptura del pacte social.

El límit de la sostenibilitat depèn del que alguns economistes defineixen com "l'actiu net públic", és a dir, de la diferència entre el nivell del deute i el valor dels actius públics que una generació rep de les precedents.

Al capdavant l'endeutament públic ens planteja un problema més polític que no pas financer: el de l'equitat entre les generacions i la manera que tenim de vetllar perquè cada generació hagi de suportar un deute que no sigui desproporcionat en relació als retorns dels quals es pot gaudir.

Reforçar la nostra vinculació amb la Unió Europea i augmentar les nostres relacions econòmiques exteriors necessita una ferma i positiva seguretat jurídica que ajudi l'economia productiva i faciliti la inversió estrangera.

Tal com ho deia ja en el meu discurs-programa, presentat davant del Consell General el dia 28 de maig de l'any passat, "... una justícia ineficaç frena el desenvolupament econòmic i social d'un país mentre que el seu funcionament adequat n'assegura el progrés."

En aquesta línia el Govern té molt avançada la refosa del projecte de llei de la carrera judicial, a partir del darrer esborrany preparat pel ministeri de Justícia i Interior al final de l'any 2008.

Precisament divendres passat, dia 11 de juny, el Col·legi d'Advocats ens ha fet arribar les observacions i comentaris que li havíem demanat sobre aquell darrer esborrany. Aquesta opinió s'afegeix a les opinions, ja recollides anteriorment, dels altres operadors de la Justícia i ens permetrà presentar ben aviat el projecte de llei.

D'igual manera, atenent les observacions manifestades pel Tribunal Europeu dels Drets Humans, el Govern està preparant un projecte de llei d'assistència lletrada des del moment de la compareixença d'una persona detinguda en un interrogatori policial.

D'altra banda, en el discurs-programa del 28 de maig del 2009 també deia que, per donar compliment al mandat de l'article 3.2 de la Constitució, hem d'impulsar l'elaboració d'un Codi Civil.

Crec que ara esdevé urgent que s'endegui la via per aconseguir aquesta finalitat. Per això, el Govern es proposa vertebrar els instruments tècnics per poder disposar d'un avantprojecte de Codi Civil que serveixi de base perquè en el seu dia –no certament pròxim com sigui que serà un treball d'anys– es pugui presentar al Consell General un projecte de llei de Codi Civil.

Vull insistir que malgrat que la Constitució andorrana, en l'article que esmentava 3.2, garanteix els principis de publicitat de les normes jurídiques i de seguretat jurídica, aquests principis no es troben suficientment garantits pel que fa a les normes del dret privat.

A Andorra no existeix cap Codi Civil, ni qualsevol altre text codificador o compilador, de les normes de dret civil, mercantil o comercial.

El sistema de fonts de dret civil sobre el que els tribunals jutgen és sovint incert, de complicada publicitat pràctica i generador d'inseguretat jurídica.

Les fonts del dret són inaccessibles al ciutadà per la seva tecnicitat.

A la pràctica el ciutadà, i sovint tampoc l'advocat, no coneix –a priori– el dret sobre el qual ha de basar la seva conducta i les seves relacions amb tercers, sobre béns, contractes, successions o relacions comercials. Fins que –a posteriori– es pronuncia una sentència sobre el cas conflictiu al que ha portat la relació amb tercers.

És per això que, des de fa molt i molt temps, la totalitat dels països del mateix sistema jurídic que l'andorrà (el sistema de dret romà) i gran part dels altres tenen un Codi Civil. Andorra és, gairebé, l'única excepció.

L'absència de Codi Civil suposa una dificultat per assegurar el respecte de l'article 3.2 de la Constitució: la seguretat jurídica. La promulgació d'un Codi, en canvi, constituirà l'instrument insubstituïble, per poder assegurar el respecte de la seguretat jurídica a l'hora que també asseguraria un millor acompliment de l'article 10 de la Declaració Universal dels Drets Humans perquè incrementarà el

coneixement del dret sota l'impuls del qual hom té dret a un judici just.

Per això anuncio que el Govern ha decidit establir els mecanismes perquè, en una àmplia concertació de persones i idees a l'entorn d'una comissió tècnica plural, es comencin els treballs de recerca i estudi per a la redacció d'un avantprojecte de Codi Civil.

D'altra banda, i en la mateixa línia que ja vaig anunciar en el meu discurs de candidat a cap de Govern, el 28 de maig de l'any passat, hem estat treballant en la lluita contra la corrupció. En aquesta línia, el Govern està enllestint la tramesa al Consell General del Conveni Civil sobre la corrupció del Consell d'Europa, que fou signat per Andorra el dia 8 de novembre del 2001. Paral·lelament, la Unitat de Prevenció i Lluita contra la Corrupció, adscrita a Presidència del Govern, està treballant –amb una magnífica col·laboració de totes, insisteixo totes, les institucions andorranes– en l'acompliment d'aquelles recomanacions del Grup d'Estats contra la Corrupció del Consell d'Europa que Andorra havia d'acabar de resoldre. Confiam, perquè hi treballe, que en la propera visita a Andorra dels avaluadors del GRECO –prevista pels dies 15 al 19 de novembre d'aquest any– podrem presentar un balanç suficient per obtenir una avaluació de conformitat.

En la mateixa línia també vull informar el Consell General que els propers dies 12 a 18 de juliol Andorra acollirà –a iniciativa i amb la coordinació de la nostra Unitat d'Intel·ligència Financera– un seminari de formació del Comitè d'Experts sobre l'avaluació de les mesures de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, l'anomenat MONEYVAL, organisme del Consell d'Europa que avalua la conformitat dels països membres en el seguiment dels principis generals de lluita contra el blanqueig de diner.

Posteriorment, del 13 al 18 de setembre, rebrem una altra visita del MONEYVAL, preparatòria per a la 4a avaluació del Principat, que s'haurà d'examinar el març de l'any vinent.

Anem així avançant, sense publicitat ni escarafalls, cap a la consolidació de la imatge exterior d'Andorra com un país normal, lleial i respectuós dels seus compromisos internacionals.

En aquesta línia, el Govern ha decidit formalitzar l'adhesió al Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, obert a la signatura a Varsòvia el dia 16 de maig del 2005. Alhora s'està enllestint la tramitació al Consell General de la ratificació del Conveni de les Nacions Unides sobre la delinqüència organitzada transnacional del 15 de novembre de l'any 2000.

Es tracta, en aquest cas, d'un conveni signat pel Govern el 29 de setembre del 2003 i que esdevé urgent de ratificar en el marc de les nostres relacions internacionals tal i com ens ha recordat la Unitat d'Intel·ligència Financera.

Senyores conselleres i senyors consellers generals.

El Govern no vol fer avui, en aquest debat, el balanç de la feina feta en aquest primer any de la legislatura. Ho podríem fer i, fins i tot, ens satisfaria fer-ho en la mesura que estem convençuts que hem treballat de valent i de manera positiva.

Però avui entenem que cal insistir, una vegada situada l'orientació política general, en la recerca d'un acord nacional per encarar el futur.

En les darreres setmanes, amb motiu de diverses conferències i converses que he pogut fer fora d'Andorra per explicar l'evolució positiva del nostre sector financer, he citat sovint l'estudi sobre Andorra de Michel Camdessus, exdirector general del Fons Monetari Internacional i governador honorari del Banc de França.

Deixin-me tornar-lo a citar com a referent. En unes declaracions publicades el 13 de març a *El Periódico de Catalunya*, Michel Camdessus –parlant, això sí, de la situació espanyola– deia que "... el patriotisme hauria de portar els partits a un pacte d'Estat."

I també deia: "Ja no és cosa de guanyar vots, es tracta de fer sortir el país d'una situació tremenda. Govern qui governi, haurà de lidiar amb les seqüeles de la crisi."

Penso que aquests consells també es poden recollir i aplicar a casa nostra.

I és precisament en aquesta línia que renovo avui la proposta de treballar en els eixos que constitueixen el nus essencial de les qüestions d'Estat que requereixen un acord polític nacional. Ho faig després d'haver rebut, el dia 29 d'abril, una carta amb el "compromís ferm..." del grup parlamentari d'Andorra pel Canvi de "... cooperar de forma lleial i constructiva..." per a la creació d'un front comú "... per garantir la sostenibilitat de l'administració andorranesa i dels serveis essencials...". Una proposta a la qual avui, davant del Consell General, dono una resposta favorable.

I ho faig també sabent que, en aquest primer any de legislatura, el grup parlamentari reformista ha mostrat reiteradament la seva disponibilitat al compromís en qüestions d'Estat.

Penso que ens podem centrar en tres qüestions que, de ben segur, permetran establir les bases d'un ampli acord de coresponsabilització política.

- 1- La primera és la definició d'una política d'acostament institucional, econòmic i social a la Unió Europea per fer possible el reforçament de la bona harmonia en les relacions amb el nostre entorn més proper i el relleu, sobre noves bases, de l'activitat econòmica.
- 2- La segona és la reforma de l'Administració pública per servir la ciutadania des d'un criteri d'interès general, amb uns serveis públics de qualitat.
- 3- I la tercera és la revisió i l'adequació de la relació entre l'Administració general –el Govern– i els Comuns.

I- L'ACORD PER ACOSTAR-NOS A LA UNIÓ EUROPEA

En relació a aquesta qüestió, abans-d'ahir, dimarts 15 de juny, vaig comparèixer –junt amb el ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals– davant de la Comissió de Política Exterior per explicar l'estat actual de les relacions d'Andorra amb la Unió Europea.

Vaig proposar –i ho reitero davant del ple del Consell General– mantenir mitjançant aquella Comissió una línia oberta d'informació cap als grups parlamentaris i un diàleg constant amb el Govern per fer el seguiment de les relacions amb Europa.

Es tracta de recollir i compartir informacions i debatre les propostes que facin avançar l'evolució de la nostra relació amb Europa.

A Andorra li convé un acord d'associació amb la Unió Europea.

Ho vaig dir el 28 de maig del 2009 en presentar el meu discurs-programa d'investidura i ho repeteixo avui:

“La proposta que plantegem –és a la vegada segura i flexible– permet, amb les noves bases jurídiques de l'article 8 del tractat de la Unió Europea, un acostament a Europa en un marc institucional clar, amb drets i obligacions recíprocs.

L'acord, sigui quina sigui la denominació que rebí –no volem un debat nominalista perquè aquí el nom no fa la cosa– ha de suposar un ferm embrancament a Europa per donar noves possibilitats a empresaris i treballadors, en un marc econòmic tan ampli i potent com el que representa la Unió Europea. Així:

- Les empreses tindran la possibilitat d'exportar serveis i béns des d'Andorra amb un tracte fiscal –un cop feta la reforma fiscal– no discriminatori.
- Les empreses europees es plantejaran, o es podran plantejar, la possibilitat d'invertir a Andorra en un entorn jurídic estable, fet que

permetrà crear noves empreses i més llocs de treball.

- Els treballadors veuran reforçada la creació de llocs de treball a Andorra i, en el cas que ho desitgin, la possibilitat de desenvolupar-se professionalment a tota la Unió Europea.

Tots aquests aspectes són prou importants, però encara ho és més dotar d'un ampli marc de possibilitats de desenvolupament professional i personal els nostres joves que estan estudiant, o que començaran aviat a fer-ho, i als quals la situació econòmica d'Andorra no els permet tenir garantits avui llocs de treball adequats al nivell de formació que estan assolint.

II- LA REFORMA DE LA FUNCIO PÚBLICA

Una Administració pública, àgil i eficient, és la base d'un Estat de dret i la millor garantia per als ciutadans que s'apliquen les normes i procediments previstos en la llei, seguint criteris de transparència i igualtat. Sense un bon funcionament de l'Administració, en canvi, un Estat democràtic no es pot desenvolupar plenament i s'acaben creant sistemes perversos alternatius, que generen injustícies i allunyen els ciutadans de l'Estat, fent créixer la desconfiança. Per tant, cal que Andorra es doti d'una Administració sòlida i professional, adaptada a les noves exigències, que doni un millor servei als ciutadans i que s'adapti permanentment a la conjuntura existent en cada moment.

Durant el primer any de Govern s'han fet avenços en l'optimització i racionalització dels recursos dels quals disposa l'Administració general. S'ha reduït la despesa, s'ha limitat el nombre d'assessors i col·laboradors, s'han controlat els viatges i desplaçaments, s'ha imposat una rebaixa en les despeses protocol·làries, s'ha rebaixat el salari dels alts càrrecs en un 12%, s'ha implementat una autèntica política d'austeritat que, com es pot veure aquests dies, ja es comença a aplicar entre les Administracions dels nostres veïns.

Però, les propostes de millora de l'Administració no han de quedar limitades a aquestes accions inicials. El Govern vol i ha d'anar més enllà.

Volem acomplir la reforma de l'Administració defugint dels atacs de desprestigi que s'estan fent contra els funcionaris i aprofitant l'oportunitat per restablir els valors d'exigència, competència i servei públic que inspiren el dia a dia del que alguns consideren uns privilegiats. No convé fer demagògia en aquest tema ja que causa un gran mal a les estructures del país i aporta desànim i pessimisme, dos elements totalment contraris a la recuperació i la sortida de la crisi.

El Govern no té por en afirmar que creu en la Funció Pública, en els seus treballadors, en la seva capacitat, en el seu treball, i també en els seus resultats. No es tracta doncs de començar de nou ni de fer falses promeses. El que volem proposar és un full de ruta a mig termini que abordi els canvis necessaris. El Govern considera que l'Administració general està regulada per una llei de la Funció Pública que a data d'avui representa, en certs aspectes, el principal obstacle per abordar les reformes que són necessàries als nostres ulls. L'actual marc jurídic no ha promogut, tal i com s'esperava, les expectatives de regulació i desenvolupament personal que han de figurar en qualsevol projecte de relació amb els recursos humans i la gestió pública.

Cal, segons el nostre entendre, una reforma d'aquesta llei de la Funció Pública adaptada a l'actualitat que viu el país i amb un ampli consens per incloure totes les parts implicades a l'hora d'endegar les modificacions necessàries.

En el darrer any hem vist amb preocupació com s'ha anat atiant una animadversió a tot el que és administratiu o l'Administració. Crec que ha arribat el moment de dir que la demagògia –aquella conducta política adreçada a afalagar els electors buscant culpables que puguin fer de boc emissor de la situació– enfosqueix la raó.

La configuració d'una Administració més transparent, més eficaç i amb més mecanismes de control és un objectiu que podem i hem de compartir.

Amb la clara voluntat de reforçar l'Administració en la seva missió de servei públic i instrument de l'Estat per a la defensa de l'interès general, però sense perdre de vista que per poder assegurar l'acompliment d'aquella missió cal una reforma urgent no solament dels mètodes de treball sinó, també, de la Llei de la funció pública, per això el Govern vol impulsar un gran pacte nacional per a la Funció Pública.

I per això anuncio la creació d'una taula de treball per a la reforma de la Funció Pública, formada per representants del Govern i associacions sindicals de l'Administració general i on demano que participin els representants dels tres grups parlamentaris. L'objectiu d'aquesta taula de treball serà assolir un gran pacte per a la reforma de la Funció Pública que pugui revertir en un millor servei al ciutadà, principal raó de ser de tota Administració pública.

El Govern reunirà, la primera quinzena de juliol, aquesta taula de treball a la qual, insisteixo, seran convidats els grups parlamentaris i els sindicats de treballadors de l'Administració.

Aquesta taula de treball haurà d'establir un calendari de reunions suficientment ajustat per permetre que, al final del quart trimestre del 2010, es pugui presentar un projecte de llei de modificació de la Llei de la funció pública i que es puguin assentar les bases d'una nova Administració.

III- UN NOU ACORD D'ESTAT AMB ELS COMUNS

En el meu discurs-programa del 28 de maig del 2009 exposava que d'ençà l'aprovació de la Constitució no s'havia dut a terme el desenvolupament legislatiu necessari del títol VI de la Carta Magna en allò que fa referència a l'estructura territorial. I deia que una acció legislativa hauria de concretar el marc competencial fixat al text constitucional i a la Llei.

Tot plegat amb la finalitat d'evitar disfuncions o conflictes entre els Comuns i les altres institucions de l'Estat, especialment el Govern.

També deia –i avui ho repeteixo– que per afavorir una major eficàcia i transparència dels òrgans comunals calia –penso que cal encara avui– regular per llei la seva organització i el seu funcionament.

D'altra banda, l'evolució negativa de les finances comunals també ha de ser objecte d'especial atenció. Ho deia també el mes de maig de l'any 2009 i ho reitero avui: “cal trencar el crònic procediment, afavorit pels topalls en la distribució de les transferències, de comprometre els Comuns a gastar sense resoldre el seu horitzó financer”.

Els còsols m'han adreçat recentment una carta recordant-me aquestes manifestacions del discurs-programa de la investidura i proposant una reunió.

Els proposaré de trobar-nos els primers dies del vinent mes de juliol. Amb el benentès que la lògica política farà que de les qüestions a plantejar i debatre en aquella reunió se'n derivi una posterior reunió conjunta d'ambdues institucions –Govern i Comuns– amb els grups parlamentaris per analitzar les vies que permetin traduir en normes legislatives, o en modificacions de normes legislatives, l'acord necessari tant pel que fa a les competències com al finançament comunal.

Puc anunciar també que el Govern procedirà properament a la signatura de la Carta Europea de l'Autonomia local. Val a dir que el procés d'adhesió d'Andorra a aquest conveni del Consell d'Europa ha requerit una acurada anàlisi per identificar eventuais contradiccions amb la Constitució andorrana –alguna n'hi havia i n'hi ha i es podrà resoldre per la via de les reserves, si el Consell General així ens ho considera –.

La proposta de centrar l'acord polític nacional entre els grups parlamentaris i el Govern en els tres eixos

que acabo d'exposar no oblida ni tampoc menysté dos altres àmbits –el de la reforma tributària i el de la reforma de la legislació laboral i sindical– que de ben segur mereixen ser inclosos en aquest marc d'acord.

Tanmateix, el Govern entén que, pel que fa a la reforma tributària, l'acord ja s'està gestant en seu parlamentària en estar-se tramitant els tres projectes de llei que haurien de permetre la necessària adaptació de la fiscalitat andorrana als requisits que cal respectar si es pretén arribar a l'establiment de convenis per evitar situacions de doble imposició. Només manca el projecte de llei sobre la imposició general indirecta, que presentarem al Consell General a finals d'aquest mes de juny.

D'igual manera, quant a la modificació de la normativa legal actual en els àmbits de la llibertat sindical i la regulació de les relacions laborals i de seguretat en el treball, si s'escau, el Govern també vol mantenir-se a la disposició dels grups parlamentaris que sabem que estan treballant en la preparació de les escaients iniciatives legislatives de modificació o reforma de la normativa vigent.

I, en aquest àmbit, convé recordar que una bona política social és la que sap aprofitar els bons moments per crear sistemes forts, com l'educació, la sanitat i el sistema d'atenció a la dependència, i que quan arriben moments de dificultat no baixa la guàrdia i manté el compromís amb els més desfavorits.

Vull dir aquí, sense embuts, que ser solidari amb les persones que han contribuït a crear l'Andorra que tenim no és només una mostra d'agraïment, és una obligació.

Si volem mantenir la legitimitat social de l'economia de mercat i l'eficàcia de les reformes i les polítiques econòmiques, hauríem de construir una política del bé comú. Una política que redueixi les desigualtats, fomenti la fraternitat i el sentiment de justícia i serveixi de ciment entre els que "tenen" i els que "no tenen".

Hem d'evitar que l'actual generació de joves es converteixi en una "generació sacrificada", en matèria de drets, com a conseqüència de la crisi i del que seria una visió política de curta volada.

La ferma intenció del Govern és que el conjunt de grans reformes que volem sotmetre a diàleg i a un acord general que acabo de proposar en aquests tres grans eixos, estiguin acordades i encarrilades en acabar el segon semestre d'aquest any.

És un repte. Ho és per a tots. Suposa una forma real, concreta, de donar resposta al que en aquests dies es presenta com una demanda ciutadana.

Significa, senyores i senyors consellers generals, superar recels i legítimes ambicions. I també suposa acceptar solucions parcials i aprofitar totes les nostres capacitats.

El que els proposo va en el sentit de fer una feina útil, salvant les diferències òbvies entre les distintes opcions polítiques.

Estic convençut que tots som conscients que la demanda de sentit de la responsabilitat, en la defensa dels interessos globals d'Andorra, és avui més present i més necessària que mai.

La ciutadania n'és ben conscient.

Entre tots, entre tots, hem de recuperar la confiança. La dels ciutadans i les ciutadanes que tenen por de la possibilitat de perdre la feina. La dels empresaris i emprenedors que poden tenir dubtes davant de la possibilitat d'èxit de les seves idees.

La dels consumidors davant de la possibilitat de seguir estalviant; la dels estudiants davant de les opcions de futur.

Millorar les condicions econòmiques actuals no és només qüestió de xifres. Sabem que darrere de cada relació numèrica hi ha persones amb realitats diferents, amb somnis i il·lusions diverses.

En som coneixedors i sabem que la gent espera del nostre Govern una resposta solidària.

El nostre país ha estat capaç de superar, en situacions anteriors, dificultats més grans que les que vivim avui.

Avui tenim un repte transcendent: adaptar el nostre model de creixement econòmic des de la lleial col·laboració amb el nostre entorn europeu.

Hem après de l'experiència del procés constituent de les legislatures de 1990 a 1993 que la força i la superació les acaba donant la unitat d'esforços.

En aquest sentit el nostre objectiu no pot ser un altre que la recerca de l'acord polític nacional.

Des del Govern buscarem el màxim suport, la màxima implicació possible.

Buscarem el compromís dels agents socials, partits polítics i societat civil.

I ho farem amb serietat, rigor, disposició absoluta i convicció plena en el diàleg.

Davant de la situació de crisi, el que els proposo és que pactem els fonaments del que ens permeti seguir avançant: atenent les necessitats de la nostra gent, i treballant per canviar el model de creixement i aconseguir més cohesió social.

Els proposo fer un pacte d'aquestes característiques no només –no únicament– entre les forces polítiques

aquí representades, sinó un pacte amb la societat, amb els agents econòmics i socials.

Ara, tenim l'oportunitat que tot l'arc parlamentari s'impliqui en aquesta tasca que ens reclama la ciutadania.

El moment és delicat i singular. Vivim a Andorra –ja ho hem dit i repetit tots– la conjunció de dues crisis: la crisi econòmica i la crisi de model.

Cal, doncs, que actuem amb el nivell de responsabilitat que correspon a les dificultats del moment.

Deia Giovanni Boccaccio que “val més actuar, amb el risc d’haver de penedir-se’n, que penedir-se’n de no haver fet res.”

Hem de demostrar a tots els ciutadans que, més enllà de les diferències ideològiques, els representants del poble podem treballar junts a l'hora de resoldre situacions complicades.

Senyores conselleres i senyors consellers.

Tenim, tots, una gran responsabilitat. El Govern el que més, en sóc ben conscient. Per això estenc la mà a ajuntar esforços i a pensar en la millor manera de treballar pels interessos generals de la ciutadania.

Els agraeixo la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Acte seguit suspendrem la sessió fins demà dia 18 de juny a les 10.00 hores del matí, moment en el que iniciarem el debat amb la intervenció dels grups parlamentaris.

Gràcies a tothom.

Se suspèn la sessió.

(Es suspèn la sessió a les 11.00h)

(L'endemà, dia 18 de juny, divendres, a les 10.00h, es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom, reprenem la sessió, iniciem doncs el debat amb la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

(...) que hagi dedicat (...) del seu discurs d'orientació política a expressar el seu compromís de fer el que

anomena un pacte de front comú tal i com venim defensant des d'Andorra pel Canvi des de fa temps.

Govern ha reconegut el delicat estat de les finances públiques, del model econòmic i dels problemes socials. Les dades ens demostren que les finances públiques, l'economia productiva i la realitat social han empitjorat durant aquest darrer any de mandat en solitari.

Finalment Govern ha acceptat que ha de canviar el rumb, i ho celebrem. En la seva intervenció del debat d'orientació política, el Cap de Govern proposa liderar un front comú centrat en tres àrees: l'acostament amb la Unió Europea, la reforma de l'Administració, la revisió de les relacions Govern-Comuns, és a dir transferències i competències. Tant mateix, des d'Andorra pel Canvi entenem que també és fonamental treballar conjuntament en:

1. La revisió del marc fiscal global del país, tant la fiscalitat del Govern com la dels Comuns, per cert, quan el Cap de Govern ens diu que això ho deixa una mica de costat, perquè la Comissió Legislativa de Finances ja està treballant en el debat de les lleis fiscals, li he de recordar que per unanimitat dels components de la Comissió vam decidir aturar la feina fins que Govern entri la llei de l'IVA per poder avaluar l'efecte real del paquet de lleis fiscals, i de moment, i de moment, seguim esperant.
2. La revisió de l'estructura de finançament de Govern. En aquest sentit és important trobar una solució definitiva a l'estructura d'aquest finançament, i no podem seguir amb situacions d'improvisació com la que ahir vam llegir en un diari del país, i és que quatre bancs estrangers suposadament estarien disposats a fer un crèdit de 200 milions a Govern a tipus d'interès de mercat, i per tant ben lluny d'aquell 1'25% que el Ministre de finances defensava en el projecte de pressupost 2010 i sota una estranya condició, la condició que algú avalués l'operació. Això és quelcom nou en el món de les finances i en el món de negociacions de deutes sobirans. En tot cas, anem al tercer punt.
3. Revisió del calendari d'execució d'obres públiques. Tema essencial, qüestió essencial que veiem, quan veiem que Govern vol paraitzar les obres de Sant Julià i no pas per revisar el seu traçat i reduir l'impacte ambiental a Sant Julià, sinó per dedicar els diners a fer la nova seu de la Justícia, amb un sobre cost de 25 milions, i tant mateix per iniciar el desviament de la Massana. Ara resulta que aquests dos nous projectes, per un valor total d'uns 90 milions d'euros, sí que tenen finançament, però que el desviament de

Sant Julià s'ha d'aturar per manca de finançament. I cal recordar que aquesta obra essencial per a tota Andorra, té un cost total similar en concret de 85 milions d'euros. Entenguin que cal revisar la seva política de prioritats en l'execució d'obra pública.

És important entendre que aquí no es tracta d'elaborar cap pacte, ni d'estar tres mesos negociant cap acord, del que es tracta és d'anar per feina. De fer la feina que Andorra necessita i en aquest sentit Andorra pel Canvi ja es va comprometre, i per escrit, el fet és que Andorra pel Canvi ja es va comprometre per escrit davant del Cap de Govern i davant de tota la ciutadania, que donaríem suport a les conclusions que surtin d'un front comú Govern-Consell-Comuns-Sindicats, que treballin totes aquestes qüestions exposades, d'això ja fa 50 dies, i fins ahir Govern no va moure fitxa.

El compromís d'Andorra pel Canvi està pres i és ferm. No cal perdre ni un segon més sobre aquesta qüestió, és Govern qui ha de liderar aquest front comú, però fer-ho, i si Govern no vol treballar en totes les qüestions, serà una llàstima, però igualment hi participarem, això està clar.

Per l'altre costat hem d'entendre l'essència, el per què d'aquest front comú. No es tracta de fer un nou pla d'accions, ni de fer un pla estratègic, ni publicar un llibre blanc, verd o del color que sigui. L'objectiu essencial d'aquest front comú és consensuar les importants reformes necessàries per aconseguir progressivament, i molt important progressivament, i sense traumes, una administració sostenible i garantir els serveis als nostres ciutadans. La nostra administració necessita aplicar immediatament aquestes reformes per evitar la creació de nous dèficits l'any 2011. I ens poden preguntar per què cal treballar tan ràpid, la resposta és senzilla i dura al mateix temps, perquè entenem que si no s'apliquen immediatament reformes progressives, l'empitjorament de la situació de l'Administració és tal que inevitablement caldrà prendre correccions ara ja, serien traumàtiques al llarg del 2011 o com a màxim el 2012. I estic parlant de correccions tècniques com les que es veuen obligats a prendre els nostres veïns, lluny ja de solucions polítiques. Per tant, Andorra pel Canvi entén que és fonamental que apliquem els mecanismes necessaris per treballar de forma ràpida, molt ràpida i urgent, per tenir les conclusions al final del tercer trimestre, del tercer trimestre 2010, insisteixo. Per un motiu molt clar, molt clar, per poder aplicar aquestes conclusions al pressupost 2011, i recordem que aquest pressupost ha d'estar tancat i presentat abans del 31 d'octubre.

Per tant la posició d'Andorra pel Canvi és clara, ja hem expressat el nostre compromís per cooperar en el front comú per treballar en tots els camps ja exposats. Si Govern vol anar poc a poc, o si Govern tan sols vol treballar en tres dels sis punts, serà malaguanyat, no farem tot el que cal, però APC hi cooperarà amb il·lusió, amb dedicació i amb rigor.

Però també ha de quedar molt i molt clar que per aprovar el pressupost 2011 Andorra pel Canvi entén que cal disposar dels resultats del front comú, del compromís fer entre Govern, Consell, Comuns i Sindicats, per aplicar progressivament les reformes imprescindibles per evitar aplicar reformes traumàtiques, com han de fer els nostres veïns. Per tant, si a finals del tercer trimestre d'enguany tenim ja les conclusions del front comú, i les podem aplicar al projecte de pressupost 2011, que s'ha de tancar abans del 31 d'octubre 2010, APC hi podrà donar suport. Però si les conclusions, els compromisos entre Comuns, Govern, Consell i Sindicats no s'incorporen al pressupost 2011, aquest pressupost serà necessàriament una continuació dels pressupostos passats, en els quals no es van fer aquestes reformes estructurals, i amb el dèficit crònic que tothom coneix, que es belluga entre els 100 i els 200 milions. I APC no podrà donar suport a un tipus de projecte de pressupost com aquest.

Però en tot cas Andorra pel Canvi entenem que cal donar la força necessària a aquest front comú i acordar avui mateix un "apretat" programa o calendari per assegurar que es pugui fer el pressupost de canvi que realment Andorra necessita i sortir de la dinàmica de dèficits i de la crisi en la que estem atrapats. Per aquest motiu ja anuncio que avui presentarem una detallada, detallada insisteixo amb la paraula, proposta de resolució amb l'objectiu de trobar el consens d'aquesta sala per marcar el ritme de treball a Govern que ens permeti elaborar uns resultats que realment serveixin per elaborar el pressupost de canvi que es necessita pel 2011.

Fixi's que no he dedicat ni un minut a fer cap crítica dels programes de gestió de Govern. Problemes que s'han produït en masses àmbits. No hem dedicat ni un minut a assenyalar amb el dit cap dels nombrosos errors de Govern que no han fet més que empitjorar la situació heretada fa més d'un any.

Andorra pel Canvi hem dedicat aquests quinze minuts de temps a recollir el reconeixement de Govern dels greus problemes que s'han agreujat encara més durant aquest primer any de mandat en solitari. I a recollir l'acceptació del Cap de Govern de la proposta que han fet tant els comuns com Andorra pel Canvi, de treballar conjuntament en un front comú.

Andorra pel Canvi considera però, que la proposta de Govern es queda curta en relació al que Andorra pel Canvi ja va proposar per escrit i que necessàriament entenem que Andorra necessita.

I també hem volgut deixar molt clar que el discurs del Cap de Govern es deixa l'essència de la necessitat de fer aquest front comú. Aquest front comú es necessita per fer les reformes que s'han d'incorporar ja en el pressupost 2011. I si el pressupost 2011 no incorpora els compromisos de reforma de l'Administració, de transferències i competències, de l'estructura de finançament, del calendari d'execució d'obra pública i del nou esquema fiscal, Andorra pel Canvi, malauradament, no podrà donar suport a un pressupost que necessàriament altra vegada haurà de ser de continuïtat i de clonificació del dèficit.

Donada la limitació de temps que tenim els grups parlamentaris, donaré per acabada aquesta primera intervenció, i en cas de tenir rèpliques del Cap de Govern, ja elaborarem amb més detall altres qüestions d'interès per a l'orientació política d'Andorra en els posteriors torns de paraula que esperem que s'obrin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Li recordo que no ha esgotat el seu temps, disposava encara de sis minuts.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula. Recordo que disposa de quinze minuts.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Il·lustres Senyories, ahir, vàrem escoltar atentament la determinació del Govern d'Andorra envers el nostre futur, el nostre entorn i la nostra pròpia evolució, el que hauria d'esperançar el nostre futur, encara que en petita dosi ja que el relat ofert ens endinsa ens uns propòsits repetits sovint en aquesta Sala, de pactes, de concerts i ara de tronc comú.

Estem d'acord des de les files reformistes que el moment continua convuls, els signes de recuperació de la crisi econòmica i financera mundial semblen lents, la intervenció de les institucions per salvar de mals majors l'economia de certs Estats és el plat principal de les informacions que massa sovint retransmeten els mitjans de comunicació. Mai els ciutadans havien hagut de sortir a salvar els operadors financers.

Malgrat tot, creiem que encara hi som a temps, encara podem encarar la recuperació econòmica d'Andorra si corregim les reaccions i passem a les actuacions, com molt bé diu el mateix Sr. cap de Govern, en la introducció del resum del fulletó que conté els trenta compromisos per invertir en el futur: "Deixar de saltar i de botar i dedicar-se a actuar".

Avui parlem de futur, un gran futur que la societat andorrana es mereix, un futur que ha de venir marcat per l'alineació del que pensem, del que diguem i del que fem; la responsabilitat en aquests interessants moments ens porta a recórrer als valors, als valors polítics i als valors humans, a la coherència i sobre tot a la integritat en les accions.

Andorra no pot esperar un avis internacional, ningú ens avisarà, com tampoc ningú ens ajudarà; hem de marcar sols el camí i traçar les correccions per tal d'assolir el que ha de continuar com a referent de qualitat i d'oportunitats.

Ho dic amb el major respecte i sense cap altra motivació que la passió que sento vers el nostre futur i el nostre país.

No dubtem de la intenció de Govern, el que més aviat ens preocupa és la manca de visió d'Estat i la manca d'un model clar, d'una estratègia d'austeritat a curt termini que faci front als problemes de la societat i que alhora generi la confiança al teixit emprenedor, empresarial i salarial per encarar amb garanties la prou difícil situació econòmica.

S'inspira -el seu discurs Sr. cap de Govern- en brillants columnistes de diaris estrangers d'economia que atribueixen els problemes d'avui a les polítiques neoliberals, exculpant a aquells que amb la bandera del progrés no saben o no poden generar els recursos necessaris per fer front a la realitat.

Una cita coneguda en el món de la política diu: Les eleccions es guanyen per l'esquerra i es governa per la dreta. No caigui en aquesta fàcil temptació i no s'inspiri en el neo-consevadurisme i menys en els columnistes per brillants que siguin. Els reformistes, almenys no creiem que aquest sigui el camí que Andorra necessita.

L'estat del benestar que vostè cita ha d'estar basat, segons el nostre punt de vista, en dos premisses indissociables: que sigui sostenible amb el temps i sobretot que sigui just.

Avui la solució passa per un clar compromís de totes les parts: un compromís que dignifiqui cada dia més les persones amb el treball i el dret a progressar. Mantenir el benestar que junts hem assolit i arronsar l'espallta, que d'això el poble andorrà ens n'ha ofert molts segles de mostres.

En un any, si féssim el resum, el Govern ha acumulat quatre grans resultats: primerament han perdut la credibilitat dels supervisors internacionals -després citaré el nom; segonament ha desorientat als mateixos electors que li van donar suport, com ho demostres vàries destitucions i canvis en l'equip governamental; ha fet perdre la confiança a la majoria d'habitants del país i ha aconseguit sembrar la inquietud entre els estrangers que tenen inversions al nostre Principat.

Permeti'm, doncs, que pugui diferenciar clarament la voluntat de la possibilitat, el que voldríem, del que podem, el que ens agradaria del que realment hem de fer i és en aquest apartat on rau la desconfiança en les persones que avui governen el país. Fa més el que vol que el que pot.

Fent un breu tomb d'horitzó i observant l'evolució d'aquesta Europa que es resisteix a la consolidació de la unió, podem deduir que ens enfrontem a una situació mai viscuda fins el dia d'avui.

La intervenció sobre Grècia, les exigències als Estats membres i les reformes de les administracions són la tasca més feixuga que la presidència europea espanyola està sofrint i alhora n'és de les primeres en tenir d'acatar les directrius que els Estats Membres indiquen i imposen.

França i Alemanya estan en signes positius i viatgen al capdavant, una vegada més, de la recuperació econòmica. Aquest, sota el nostre modest entendre, ha de ser el referent quant a les mesures a seguir.

Fa pocs dies la Sra. Àngela Merkel, presidenta del Govern alemany, presentava les seves contundents mesures per fer front al futur, i això ho fa el país que tira i és el motor europeu per deixar i pagar els fons de cohesió i que, com he dit, està en iniciada fase de recuperació econòmica. També cal recordar que recentment França també ha explicat el seu pla d'austeritat i de reajustament.

De la seva decisió de reducció d'assessors, de la rebaixa de despeses i dels avenços en l'optimització i racionalització dels recursos gestionats en la seva funció de Govern, els volem felicitar i volem felicitar a tot l'equip del Govern d'Andorra, ja que ahir vàrem poder sentir en primícia i en directe que moltes d'aquestes iniciatives d'austeritat han estat copiades o potser només imitades per les Administracions dels nostres veïns.

Esperem el tancament dels comptes públics i crec que haurem de lamentar que només ha servit d'intenció, de bona intenció sens dubte, ja que la despesa, per desgràcia ha augmentat. L'austeritat senyories, és molt més que una mostra d'intencions.

Deia i diferenciava el que volem fer del que hem de fer. I aquí, Sr. Cap de Govern, és on més lluny ens trobem entre la seva exposició i la nostra percepció, més ben dit, la percepció de la majoria de la societat andorrana.

Li demanem austeritat, li demanem que gestioni amb rigor, li demanem que governi, li hem ofert la nostra col·laboració i vostè ens contesta sovint que tots els mals actuals, tots els mals actuals són culpa dels d'abans.

Denotem un Govern cansat, com molt bé diu en la justificació de la dimissió del Secretari d'Estat d'Educació. Estem d'acord quan cita en el seu discurs d'ahir: No es pot criticar sense proposar.

La pregunta que tots ens fem avui és: com vol Governar sense proposar?

No li demanem ni li donem les culpes; li demanem i li oferim les solucions; li exigim que condueixi el país als més alts estàndards que la nostra societat es mereix. Malauradament no para de caure en forats que quan no en té prou encara furga més avall i més fons; és natural doncs que, per poder-ne sortir ha de botar i saltar i aquest fet l'impedeix avançar, com molt bé vostè reconeix.

Celebrem avui la disposició per finalment acceptar un acord tal com va afirmar ahir el Sr. cap de Govern de Tronc Comú amb APC, encara que, com vàrem sentir i avui, doncs, el seu president ha tornat amb les seves paraules a posar en aquesta Sala, no sabem si ben bé la confusió torna a estar servida. Fa un any que la tenim en aquest ball, continuarem doncs, el debat per entendre una mica més en profunditat, doncs fins on arriba. Estem d'acord que, de totes maneres, cal fer un gran pacte però aquest pacte primer s'ha de començar a dos; si no es comença a dos difícilment es pot extrapol·lar a tota la societat per la seva credibilitat.

Celebrem també el seu oferiment per treballar conjuntament en els quatre punts cabdals del seu Pacte d'Estat: Reforma de l'Administració, taula amb els comuns i actors econòmics i socials, lleis fiscals i lleis sindicals.

Ho hem fet durant un any, ens hi vàrem comprometre i ho continuarem fent. La nostra actuació des de l'oposició serà en clau constructiva i certament gens populista.

Lamentem i denunciem que el seu Govern no sigui capaç de desenvolupar la Llei sindical i la del Codi de relacions laborals actuals; que no sigui capaç de donar suport als treballadors amb eines modernes de les que disposa; contràriament en redacta un nou model amb el grup parlamentari que l'ha permès

governar sense ni, com a mínim, informar de les intencions del que pretén assolir.

Finalment ahir ens va confirmar l'entrada a tràmit a finals d'aquest mes, de la Llei d'impostos indirectes al Consell General, -com molt bé sap, i així també s'ha referit el president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi- la Comissió de Finances l'espera des de fa molt temps per tal d'assolir el molt repetit i jo diria cansí discurs de la reforma econòmica. Hi estem compromesos i així ho hem demostrat i així continuarem.

Aplaudim la creació d'una Taula de diàleg o Tronc comú de les administracions i els sectors. Fa un any que CR ho reclama, els hi vàrem oferir en diverses ocasions i finalment sembla que ja ha arribat el moment, doncs, som-hi, ja hi podem anar.

El seu calendari, però, em sembla, em sembla, una mica ajustat. Hem malbaratat un any i ara en un mes ho vol hem de tenir enllestit, permeti que li digui que ens costa de creure o d'entendre quina és la veritable motivació, si la convicció, com és el nostre cas, o potser només la tremolor de les seves cadires que sembla provocar el no assoliment d'un acord d'estabilitat pressupostari.

Decididament vol fer la reforma de l'Administració, li acceptem i li oferim la més lleial col·laboració, alhora que l'emplacem a que prèviament ens aclareixi quina és la seva proposta, quin serà el mètode de treball, fins on està disposat a arribar i potser i el més important encara, com pensa desencallar les legítimes desavinences entre les parts que puguin sorgir.

Si ens hem de remetre als fets i les seves actuacions durant aquest any en base a les seves accions en diferents taules de diàleg, observem que avui ha canviat radicalment de posicionament, comprendrà doncs que ens costi d'imaginar que això pugui ser una realitat. Tot i així val més tard que mai. Expliqui'ns que vol fer realment i com ho vol fer, i no dubti que estarem al seu costat amb solucions i amb propostes concretes.

Dins el pressupost 2009 en les lleis d'acompanyament podia el Govern haver finançat les grans obres amb el sistema de peatges a l'ombra.

Ja és sabut en aquesta Sala que aquesta modalitat de finançament no és la que a vostè li agrada, però una cosa és el que voldríem i una altra és el que hem de fer i vostè no va voler o no va poder posar en marxa el nou model de finançament, fent créixer d'aquesta manera el deute de l'Estat, creant alhora més dèficit amb els conseqüents crèdits extraordinaris i això és el motiu pel qual es refereix sovint al maquillatge pressupostari i que també i alhora ens ha costat la

pèrdua de la credibilitat en el rati de solvència que atorga aquella empresa tan familiarment coneguda en aquesta Sala que es diu Standard & Poor's.

Ens costa d'entendre l'alentiment en l'arribada de la seva proposta de model de canvi, i és en aquest aspecte que la nostra visió pren camins ben diferents. Sentíem la Sra. Ministra d'Educació i Cultura la setmana passada, lamentar en els mitjans de comunicació del país que hem perdut un any d'esforç cultural per no haver prosperat els crèdits extraordinaris a compte de deute, que vostès no varen saber resoldre. Aquest sentiment és compartit per la Sra. Ministra i la majoria de la societat andorrana, hem perdut un any.

Pel que fa a la política educativa, pilar indiscutible de qualsevol societat, observem amb tristesa i així ho hem anat fent saber en aquesta Sala, el deteriorament en la seva qualitat i en les seves actuacions, que podríem definir de precipitades o en tot cas gens encertades. Vostè n'és conscient Sr. cap de Govern i ja ha actuat, ja ha fet saltar un fusible: la caiguda d'un altre Secretari d'Estat es mostra palpable de la incompetència en ministeris cabdals de la nostra societat. El problema, però, no està solucionat.

El tancament de l'escola espanyola de La Massana arribà poc temps després d'una cimera ministerial andorrano-espanyola del més alt nivell; malauradament la notícia fou coneguda pel Govern de manera que poc hi varen poder i poc i varen poder dir. Aquest fet ha motivat que la societat andorrana hagi constatat la inexistència bona relació entre les institucions que històricament ambdós països gaudien i la bona relació que tots els seus predecessors havien mantingut amb l'Estat espanyol.

Les propostes de relació i de futur s'emmarquen una vegada més dins les bones intencions. I, com acabem de demostrar, els fets graviten en una òrbita ben diferent.

Els comuns no volen posar mes diners a la societat Andorra Turisme, reclamen a Govern un canvi estatutari.

El Govern, contràriament, després de la passejada de les màximes autoritats de Turisme i Medi-Ambient amb autobús per les Valls d'Andorra, no creu urgent atendre la demanda dels comuns, ja que després del magnífic viatge han detectat tots els problemes del turisme.

El Govern, doncs, pel turisme creu, creiem que és la primera font d'ingressos del país, l'atenció d'aquest Govern no és prioritària. Amb l'excepció, és veritat, d'una defenestració encara inexplicada de la Secretària d'Estat de Turisme ja fa molts mesos.

Hem denunciat en aquesta Sala les desafortunades paraules del Departament diplomàtic en la seu de les Nacions Unides. Lamentablement el Sr. cap de Govern segueix la mateixa línia però en escenaris més propers, en territori català, i aquesta manera de fer els hi he de dir que no agrada al poble andorrà, més aviat molesta sentir sempre els mals, siguin o no certs, i no els remeis. Cap Govern del món actua així, com molt bé saben, es resisteixen a assumir que estan governant, segurament són massa anys a l'oposició i costa canviar d'actitud.

Malgrat tot, la visió de l'acostament a Europa que ahir ens ofería el Sr. cap de Govern i també ho va oferir a la Comissió de Política Exterior del Consell General, aquest acostament a l'espai econòmic europeu per assolir un acord ha estat ben rebuda pel nostre grup parlamentari, no ens perdrem, com vostè molt bé diu, pels noms, digui-li d'associació o digui-li com vulguin, no ens hi perdrem els noms. Ens felicitem alhora que reprenguin també la base de l'article 8 del nou Tractat de la Unió Europea resultant del Tractat de Lisboa. Com tots sabem aquest article va ser inclòs per demanda andorrana, per demanda del govern liberal i permet mantenir les especificitats dels Estats membres i dels Petits Estats.

En relació a la reactivació econòmica, hem de felicitar la iniciativa de crear una taula de diàleg amb la societat civil. Malgrat no hi hem estat convidats compartim molts dels resultats publicats. Hem denunciat en diferents ocasions en aquesta Sala la manca de suport de Govern, en la difícil situació, a tall d'ajudes per poder fer front a la esperada recuperació econòmica.

També en aquest cas els fets tan passius i mancats d'imaginació, que se'ns fa difícil citar avui, no varen saber fer prosperar un crèdit extraordinari que estava format bàsicament per estudis a fer i anàlisis a realitzar.

El comerç, que representa més de la meitat dels ingressos del Estat, ha estat i és el més beneficiat de l'atenció del seu Govern. Sr. Bartumeu, han aconseguit vostès en poc temps el que mai ningú havia pogut aconseguir ningú en les nostres Valls i li parlo de molts segles d'història. En aquest gran forat que tossudament continuen excavant, si no hi posem remei, ni botant, ni saltant en podran sortir i el més greu es que ens hi arrossega a tots, inclòs als que vostè sembla volia protegir, als treballadors.

El mal de l'actual socialisme és la falta de coratge i la inconsistència, deia el Sr. José Montilla -president de la Generalitat de Catalunya- en l'acte de clausura de la trobada *Next Left* de reflexió sobre el socialisme europeu i definia alhora les dos temptacions que s'han d'evitar: la intervencionista i la futurista. Feia

una crida a extirpar el que considera vicis arrelats a l'esquerra com l'arrogància, derivada d'una falsa creença sobre una suposada superioritat moral o el purisme que condemna a la inacció.

Prenguin el diagnòstic del Sr. Montilla com a referent i apliquin un canvi de veritat, no s'encadenin en la rigidesa ideològica d'un partit per excusar la manca d'acció o simplement les decisions desafortunades que enfonsen el país.

Ahir ens va dir que està disposat a fer-ho... ho celebrem, esperarem impacients per veure el senyal.

En el seu dia ja vàrem denunciar i demanar a Govern que el Ministeri d'Ordenament del Territori continués assumint el control i supervisió de totes les obres públiques, cosa lògica en qualsevol família, centralitzar els esforços en un mateix nucli. La nostra demanda va quedar amb un simple pregó i ara en podem veure les conseqüències.

Els empresaris del país volen saber amb certesa quin criteri es farà servir per l'adjudicació; tenim com a mal exemple el contracte de les depuradores que va costar la cartera ministerial a l'antic ministre d'Ordenament.

Avançar amb la definició d'uns criteris més objectius per tal d'avaluar les empreses licitants, per permetre la transparència total en les adjudicacions tal i com es va consensuar amb l'Associació de Contractistes d'Andorra i el Govern. Com molt bé és sabut el text consensuat entre ambdues parts descansa en un calaix.

En definitiva es tracta de consensuar i controlar l'acció de la inversió pública del lloc on es tenen els mitjans i els coneixements per poder actuar.

Per acabar la meva intervenció en base del seu text d'ahir, celebrem el fet d'impulsar un Codi civil. Sàpiguen que compartim el seu neguit i també en aquest camp ens trobaran per treballar conjuntament en pro del nostre país.

Concloent, doncs ja, la meva intervenció, podem constatar la manca d'orientació, si és que d'això es tractava, la manca de propostes concretes, si és que n'hi ha. Trobem un Govern cansat i que no aporta al debat les solucions que la societat andorrana reclama.

Un Govern que ha malmès 3 milions d'euros per no saber parlar o negociar amb el Sr. Frank Gehri, un govern que vol parar la desviació de Sant Julià deixant a mitges una obra imprescindible i de necessitat contrastada pel nostre país, un Govern que en èpoques de dificultat ni crea mesures de recuperació ni deixa treballar a aquells que ho volen o ho poden fer, un Govern mancat de propostes clares i sense visió de futur.

Potser avui rebrem l'orientació i les propostes que haurien de fer part d'aquest debat i no més confusió a la difícil situació que ja tenim.

Vàrem defensar i ens vàrem comprometre amb el poble andorrà a una nova cultura, la cultura del respecte, a continuar dotant la societat andorrana dels més alts estàndards de progrés, de cohesió social i de prosperitat. És cert també que aquest compromís requereix esforç, constància i sobretot creença, Aquest continua com a principi generador dins de la coalició i del grup parlamentari que m'honora presidir.

La nostra defensa, com ja hem demostrat àmpliament durant aquest any de legislatura i continuarem fent, és en clau d'Estat i amb lleialtat institucional. El control a Govern i l'acció basada en pro del nostre país, reconec però, la poca renda mediàtica que representa. El nostre compromís amb l'Estat andorrà passa per sobre de qualsevol acte populista o de fervor mediàtic.

Compartim, però, amb Govern i tot l'arc parlamentari, el sentiment i l'estima pel nostre país. Volem recordar avui els grans avenços que Andorra ha sofert, tant nivell social, cultural, d'infraestructures, de sanitat, i molts altres en els últims anys. És un bon moment doncs per agrair a tots aquells que ens han precedit per la seva contribució al nostre Estat.

Davant les dificultats, es diu que el poble és més savi que els seus governants. El poble andorrà està preocupat i no li preocupa gens la durada del mandat del seu cap de Govern -puguin ser dos, quatre o vuit anys-, el que vol, el que demana i el que espera dels seus elegits són solucions als problemes, solucions als problemes d'avui i evitar-ne els problemes de demà.

Sr. Bartumeu, Sr. cap de Govern d'Andorra, des de les files reformistes l'emplacem a treballar al nostre costat, al costat de les solucions, a demostrar en fets els seus propòsits. I com a base de tal, aquesta tarda presentarem diverses resolucions per poder-hi treballar i donar contingut a aquest discurs, en base al qual demanem també, doncs, que s'apliqui aquest conegut senys andorrà -més ben dit sentit comú- i que vegi que avui és l'única via possible d'esperança pel futur o més ben dit del present.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Deixeu-me dir-vos d'entrada, senyor Cap de Govern, que al Grup Parlamentari Socialdemòcrata la vostra intervenció d'ahir davant aquest auditori ens va agradar molt. Ens va agradar, en primer lloc, perquè és la primera vegada des de fa molts anys que escoltem, en el debat d'orientació política general del Govern, una orientació política real, i ho dic en dos sentits distints: en primer lloc perquè el vostre va ser un discurs que té contingut i que es refereix a qüestions polítiques, no de mera gestió rutinària i, també, perquè és d'orientació, de futur concret i immediat, expressa allò que a criteri del Govern cal encarar de forma prioritària en els propers mesos, en el proper any. No vam escoltar un monòton discurs en el qual s'allarga fins l'eternitat l'enumeració detallada d'actuacions amb major o menor interès, que ben poca cosa aporten al debat polític, i en el qual s'obvia allò que és essencial.

Malgrat tot, sí que us va referir a allò portat a terme en el vostre primer any de govern –i penso que, en aquest aspecte, sí que calia fer-ho– en recordar les grans qüestions, també amb una orientació política evident, que ens han fet esmerçar a tots, Govern i Consell General, moltes hores de dedicació, però que hem de convenir que eren necessàries. L'economia i les finances han estat en aquest temps els grans espais de dedicació i de treball, tant de l'executiu com del legislatiu. Una situació que, pel bé del país i dels mateixos sectors directament afectats, per poder encarar de forma segura un canvi necessari de model, al qual també us va referir, s'hauria hagut de resoldre fa anys -ja hauran entès que em refereixo a la lluita contra el frau fiscal- i una gran reforma tributària que ens hauria de permetre -millor dit, que estem convençuts que ens permetrà- afrontar el creixement i el futur del teixit productiu amb unes esperances i unes certeses renovades en aquest canvi de model –canvi per cert que tots hem de tenir clar que no és una opció, que és una obligació-, ens han fet dedicar una atenció especial i, com deia, moltes hores de feina.

Coincidim plenament amb la diagnosi que va fer de forma prèvia a l'exposició de l'orientació que penseu donar a les vostres polítiques. També estem d'acord en afirmar que no ens ha de mancar la determinació necessària per impulsar les reformes inajornables del sistema. Hem de treballar, i la proposta que ens va fer entenem que va en aquest sentit, per que el futur ens porti més oportunitats que riscos. La percepció del futur que tenen molts ciutadans és la inversa i això ens ha d'esperonar per treballar, tots plegats, per capgirar aquesta tendència de percepció, perquè

allò que volem que el ciutadà percebi és confiança. La situació ens ho posa difícil, ho reconec, però hem de treballar-hi sense defallir, tots, aportant cadascú el nostre saber, el nostre matís, el nostre complement, la nostra alternativa, sense imposicions, disposats a escoltar i a construir, perquè el resultat final de les decisions que es prenguin s'apropi al màxim possible a la percepció general de com cal encarar el futur.

Coincidim també amb la conveniència d'afrontar especialment, i de forma decidida, la concreció de solucions per a les tres grans qüestions que vau esmentar en la vostra proposta d'acord per a aquest futur immediat. Però l'adopció de respostes a unes situacions que volen un tractament prioritari -i massa vegades ajornat-, que comportarà prendre decisions que possiblement no agradaran a tothom, però que caldrà adoptar si volem posar per davant l'interès general i el mitjà i el llarg termini, no ens ha de fer oblidar altres qüestions que caldria situar en un vessant més social i proper al ciutadà. I no dic que en el vostre discurs no us hi referíssiu, ja que ho vau fer en diferents ocasions, entre les quals quan vau recordar que des del Parlament s'estan treballant diferents textos normatius en l'àmbit laboral i sindical, que haurien de veure ben aviat uns resultats traduïts en noves iniciatives legislatives. I encara que no us hi vau referir, perquè no vau desgranar les realitzacions d'aquest darrer any -insisteixo, al nostre entendre de forma encertada-, també coneixem la llarga llista d'actuacions que, amb un abast més o menys ampli, heu portat a la pràctica, amb uns recursos sovint, molt sovint, limitats.

L'adopció de mesures per fer possibles polítiques realistes, però, no ens ha de fer oblidar que venim de molt lluny pel que respecta al reconeixement i la instauració de l'estat del benestar. Aquesta crisi ens ha aportat una nova dosi de "realisme", en el sentit al qual em referia fa un moment, però això no ens ha de fer oblidar que, a diferència de la majoria d'estats -independentment del color polític del partit o de la coalició que està al poder- encara hem d'avançar molt per situar-nos a un nivell "raonable" en aquest aspecte.

Pensem, per tant, que caldria treballar, i també de forma decidida, en altres qüestions de caire més social, començant per la normativa necessària per emmarcar -de la mateixa manera com s'està fent i es farà amb les qüestions econòmiques i d'estructuració funcional de les administracions- emmarcar deia, unes mesures que han d'anar en el sentit d'afavorir la cohesió de la societat, de vetllar pels més desvalguts, d'assolir unes quotes de solidaritat i de benestar l'accés a les quals han de ser promogudes o

garantides per l'Estat. Perquè si bé és cert, tal com deïeu ahir, que Andorra s'ha acostat en els darrers quaranta anys als nivells de prosperitat i desenvolupament econòmic i social dels països avançats, encara no els hem assolit de forma suficient. La legislació genèrica que emmarqui els progressos fets, i els que manquen per fer, en drets i serveis socials i permeti desenvolupar-los segurament és un dels reptes que, entre tots, també ens hauríem de proposar assolir en els més breus terminis.

En el mateix sentit que el que vau exposar per a altres iniciatives, també hem de mostrar en aquest camp el nostre compromís i la nostra decidida voluntat d'arribar a estàndards amb l'assumpció de compromisos internacionals. Pensem que, de la mateixa manera que volem ser transparents en el moment de mostrar la nostra adhesió als principis generals establerts a nivell internacional relatius a qüestions socioeconòmiques, com poden ser la lluita contra la corrupció o la delinqüència organitzada, també ho hem de fer en temes que afecten directament la persona. L'anunci de la signatura del Conveni contra el tràfic d'éssers humans palesa que el Govern comparteix amb nosaltres aquest neguit. Estem convençuts que una altra bona oportunitat de manifestar la implicació decidida de l'Estat en aquest sentit seria la revisió dels compromisos adquirits ara fa sis anys en el moment de ratificar la Carta social Europea revisada.

Un cop això dit em referiré ara als tres apartats específics inclosos en la vostra proposta de pacte, així com a la qüestió de l'endeutament públic. M'hi referiré breument, però això no significa que per a aquest grup parlamentari no tinguin també una importància cabdal. La meva brevetat ve imposada pel fet que compartim plenament els vostres plantejaments, quant al fons i també quant a la forma.

La tendència marcada durant els primers mesos d'aquest any, en el sentit de disminució del dèficit, ens indica clarament que, malgrat el context i les xifres negatives que ahir ens anunciàveu, i que repercuteixen en els ingressos de l'Estat, la contenció i el redreçament són possibles. Som conscients que no serà en un any que arribarem a l'equilibri que esmentàveu com un dels principis de bona gestió, però, insisteixo, la tendència ens diu que anem pel bon camí.

Tanmateix, l'endeutament públic no afecta només l'administració general. Aquesta constatació ens porta a referir-nos a la tercera -en l'ordre en què les vau exposar- la tercera de les qüestions per a les que considereu oportú renovar la proposta de treballar

plegats per assolir un acord polític nacional, aquest tercer aspecte és la revisió i l'adequació de la relació entre el Govern i els Comuns. Estem convençuts que aquesta actuació, juntament amb la reforma de l'administració, serà essencial per poder encarar a nivell intern, de forma serena i en unes condicions adequades, l'establiment del nou model de país al qual ja ens hem referit. Però la instauració d'aquest nou model ve, certament, àmpliament condicionada per l'entorn. És per això que, amb la fórmula que es consideri més apropiada, veiem també imprescindible establir el marc de treball conjunt que proposeu per avançar en la definició de les millors opcions per a Andorra, amb la finalitat d'assolir una major interacció amb l'entorn europeu i, concretament, amb la Unió Europea.

Abans d'acabar em referiré, també breument, al marc d'increment de la seguretat jurídica que voleu promoure per afegir una altra peça al nou model de país que voleu assentar. En anunciar aquesta acció us va referir a la iniciativa d'impulsar l'elaboració d'un Codi civil. Ens sembla una mesura adequada però, com vos mateix manifestàveu, serà un treball d'anys. Per això pensem que també caldria assentar les bases per poder disposar de forma més imminent d'un Codi de procediment civil, una demanada pels operadors de la justícia i que, amb més immediatesa, s'afegiria al necessari augment de la seguretat jurídica. De la mateixa manera, pensem que caldria trobar una solució en un termini raonable al problema de la demora en l'execució de sentències, fet que incidiria de forma notòria en algunes de les problemàtiques que caldrà abordar en el moment de valorar en detall les tres grans qüestions per a les quals ens heu proposat un pacte, i que significaria sobretot una garantia suplementària per al ciutadà de poder gaudir d'una justícia justa.

Com vos dèieu ahir, cal avançar, però sense ensurts ni excessos que, segur aquests excessos, se'ns tornarien en contra. Gairebé al final del vostre exposat citàveu Boccaccio per constatar que la pitjor de les accions és la inacció. Hi estem d'acord. Em permetreu, em permetran, que afegixi que si aquesta és la pitjor segurament la següent en el *ranking* de les pitjors seria la precipitació. Els espanyols tenen aquella dita de *vísteme despacio que tengo prisa*, que il·lustra perfectament aquesta afirmació. Perquè urgència no vol dir precipitació, vol dir no perdre temps en baralles estèrils, vol dir unir esforços, vol dir proposar alternatives, per així arribar abans a un resultat compartit i positiu.

Manllevo de la premsa internacional d'aquesta setmana l'afirmació feta per Stanley Greenberg de que, especialment en temps de crisi, la gent espera

dels seus líders i dels seus dirigents honestat i sinceritat, que diguin la veritat per dura que sigui. En aquestes situacions el populisme i la demagògia política poden aportar adhesions incondicionals i vots, però no resolen els problemes de la gent. El Cap de Govern ens parlava d'unitat d'esforços i estem d'acord en que aquesta és la millor línia de treball per obtenir resultats a l'alçada de les expectatives dels ciutadans. D'altra manera, i més en l'actual context, els resultats correrien el risc de ser limitats, cosa que no ens podem permetre.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Francesc Rodríguez.

Acabat doncs, acabada aquesta intervenció dels grups parlamentaris se suspèn la sessió durant 20 minuts per a que el Govern pugui preparar la seva resposta.

(Se suspèn la sessió a les 10.55h)

(es reprèn al sessió a les 11.30h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Per Govern, passo la paraula al Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré respondre per els presidents de grups parlamentaris en l'ordre de les seves intervencions.

Doncs en primer lloc, al Sr. Nomen, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, dir-li que efectivament vaig recollir ahir el seu compromís ferm, en paraules que figuraven en la comunicació que em va adreçar, i vaig acceptar l'eix general de la seva proposta del dia 29 d'abril. Per això vaig proposar al seu grup parlamentari i també als altres dos grups parlamentaris, tres línies prioritàries d'actuació conjunta per fer possible aquest pacte per sortir de la crisi.

En la seva intervenció d'aquest matí, vostè em diu que s'ha d'avançar també en la revisió fiscal global - que també en vaig parlar jo ahir- i em recorda que encara tenim pendent la llei de la imposició general indirecta, només dir-li -perquè m'ha semblat entendre que no ho recollia en la seva intervenció- que jo ja vaig manifestar el compromís que abans de final d'aquest mes, a finals d'aquest mes tindrem

entrat a tràmit parlamentari aquest text que efectivament falta i en som ben conscients.

L'estructura de finançament de Govern o de les finances públiques, miri el que no podem fer amb tots els respectes per les publicacions periòdiques, és discutir sobre l'endeutament de l'Estat sobre la base de una notícia periodística que, em permeto dir, no s'havia contrastat amb el Govern, en aquest cas li puc afirmar aquí davant el Consell General que el Govern no té oberta cap conversa amb cap entitat bancària alemanya, com em sembla que vam poder llegir ahir. Una altra cosa és que haguem de parlar de la millor manera de resoldre el finançament de l'endeutament actual de l'Estat.

La revisió del calendari d'execució de les obres públiques és una qüestió que s'ha de discutir, que jo entenc que s'ha de discutir amb la documentació escaient, i que no vaig dir ahir que no estiguem disposats a discutir-ho, perquè nosaltres vam dir ahir, personalment ho vaig dir jo, que la proposta era oberta, que està oberta a les aportacions dels grups parlamentaris i, per tant, cap inconvenient per introduir la discussió del calendari d'execució de les obres públiques, però aleshores evidentment ens haurem de posar d'acord sobre les prioritats i arribar a poder construir una nova seu de la Justícia és per nosaltres i pel Consell Superior de la Justícia també una prioritat.

Assumim la responsabilitat que vostè ens recorda avui de que hem de liderar aquest procés, d'acord i així ho farem. Per consensuar aquestes reformes necessàries que vostè ha definit com a reformes especialment parlant de la Funció Pública, em sembla que he apuntat, que han de ser resoltes de manera progressiva i sense traumes però que hem de començar a treballar immediatament, vostè m'ha parlat d'una qüestió de calendari, que les conclusions no poden esperar més enllà del tercer trimestre, jo ja li accepto aquesta modificació o aquest escurçament del calendari, però crec que una vegada jo li hagi acceptat, i a l'espera del que puguin dir els altres grups parlamentaris, pensi que no som nosaltres dos, de moment a decidir, que en aquest calendari també intervenen altres institucions com són els comuns, i altres associacions com són els sindicats, i que nosaltres no podem imposar el nostre ritme a governs i comuns, i pensi també, que segur que ho té present però doncs ho recordo jo, que els grups parlamentaris i el Govern podem tenir més facilitat de reunir-nos per poder validar o invalidar eventuais acords de les reunions que es vagin fent, però els comuns tenen els seus procediments de reunió i els sindicats també tenen els seus i no necessàriament coincidiran amb els nostres.

Finalment la referència que jo no vaig fer ahir, perquè entenia que no corresponia a les línies del debat d'orientació, però que li responc ara, a la necessitat de conjuminar el calendari de treball d'aquest front comú, en paraules que vostè ha plantejat, doncs en relació al pressupost, nosaltres no tenim cap inconvenient podem anar integrant i, és més, responsablement hem d'anar integrant els acord que hi hagi en el projecte de pressupost 2011. Hi estem disposats, però insisteixo nosaltres no podem exigir a altres institucions i altres participants un calendari escurçat o ho podem fer però si ho fem hem d'assumir el risc de que no puguem arribar a bon port precisament per aquest escurçament forçat del calendari.

Pel que fa al president de Coalició Reformista, bé jo entenc doncs que l'exercici de l'oposició doncs s'ha de fer des d'un punt de vista d'una certa "cognacitat" i per tant no em queixaré pas, però clar ens està atribuint deficiències que li diré amb mesura, les deficiències que vostè vol assenyalar acostumen a correspondre a la necessitat que hem tingut de superar els errors liberals amb els quals ens hem trobat, i això no és el retrovisor.

M'ha preocupat una mica el seu eix argumental inicial què semblava el de no mullar-se en els grans temes, negar que aquest Govern està fent coses positives, coses que el Govern està fent perquè en etapes anteriors no es van fer. Però bé, més enllà d'això, jo crec que, primer una precisió, jo crec que no calia que vostè a utilitzat com a efecte oratori, però no tingui cap dubte que jo no m'inspiro en els neoconservadors, i el que seguia en el meu discurs d'ahir em sembla que ho evidència, en canvi comprovo jo iós que vostè sí que s'inspira en el líder socialista català José Montilla, em sembla molt bé, em sembla una bona referència per avançar en la reflexió del que Europa, i en aquest cas el nostre país, necessita.

Intentant seguir algunes de les seves afirmacions, la qüestió de la pèrdua del *rating*, s'hi ha referit, o la disminució del *rating*, s'hi ha referit en dues ocasions en el seu parlament, miri, aquesta modificació del *rating* mereix diversos comentaris, el primer d'àmbit general, si fóssim l'únic país del nostre entorn més proper que ha vist el seu *rating* rebaixat, doncs la seva dura consideració que això seria responsabilitat d'un any de gestió del nostre Govern, doncs admètria segur matisacions però potser podria tenir algun, dic bé, algun fonament. No és el cas, aquest *rating* pren en consideració una situació d'endeutament que va del 2001 al 2009, estarem d'acord que del 2001 al 2009 nosaltres hi som per sis mesos del 2009. Aquest *rating* analitza també a l'hora de modificar-lo, l'Agència analitza les xifres de

turistes i de visitants des de l'any 2005 fins al 2009, el mateix que li deia per l'endeutament val per la xifra de turistes i visitants, que ni de l'una cosa ni de l'altra és evident que ni vostè ni jo ens n'alegrem de que la situació sigui en decreixement. I després parla de l'estructura del model econòmic, aquesta estructura del model econòmic doncs també és una qüestió d'anys, forma part de la necessitat que em sembla que compartim, i ho puc dir després d'haver escoltat les intervencions dels tres presidents de grups, de modificar l'estructura del model econòmic, però això no se'n pot fer greuge, bé evidentment que se'n pot fer de greuge, però jo crec que raonablement o políticament no se'n hauria de poder fer greuge al nostre grup.

Per tant, quines són les conclusions que ens hauria de merèixer aquesta modificació del *rating*, doncs que hem d'accelerar els treballs conjuntament per modificar l'estructura econòmica i d'aquí venen també aquests trenta compromisos establerts amb la societat civil, que la reforma tributària és urgent i que la situació en la qual ens podríem trobar al mes de maig de l'any vinent, maig 2011, si no hem avançat en la modificació de la reforma tributària, doncs ens podria complicar evidentment la situació, i per tant, urgències que nosaltres assenyalem a partir de l'informe de Standard & Poor's: la reforma tributària i l'obertura econòmica, que ha de venir justament a partir de la reforma tributària. L'obertura econòmica en el sentit de facilitar la inversió estrangera, que se m'entengui bé.

D'altra banda vostè em demanava, després d'haver-se inspirat del socialisme català i espanyol, que no ens miréssim amb Espanya, sinó que el referent que hauríem de tenir és França i Alemanya alhora de fer una política d'austeritat. Miri, és que clar, ja ens agradaria a nosaltres tenir una situació econòmica, o haver heretat una situació econòmica, com la que la senyora Merkel va heretar del senyor Schröder, dissortadament no hem heretat aquesta solidesa en l'economia, i per tant doncs hem de gestionar amb la situació en la que ens hem trobat, ja ens agradaria.

M'ha dit, i això sí que em sembla un error d'interpretació del que vaig dir ahir, jo en cap moment ahir, i ho he tornat a mirar molt ràpidament però no ho he trobat, estic convençut que no ho vaig dir, m'ha dit que havia intentat tornar a situar tots els mals actuals, en el discurs d'ahir, en la seva política. No ho vaig fer, ara li he hagut de recordar alguna cosa, però ahir no ho vaig pas fer, ahir vaig proposar, vaig proposar qüestions concretes, en primer lloc em diu que no vaig proposar i després, i ara hi arribarem, m'accepta alguna de les propostes que vaig fer, per tant estarem d'acord en que sí que vam proposar.

Vostè lamenta i denuncia que no som uns bons defensors dels treballadors en la qüestió de les lleis sindicals, miri quina llàstima que quan es van votar aquestes lleis que ara estan en procés de modificació, em sembla, doncs no haguessin compartit aquest criteri vostè i jo, per què ara ja podríem parlar d'una altra cosa i ja s'haurien fet les lleis millor del que es van fer.

El calendari, una mica el mateix que li contestava al president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, clar, jo no vaig dir que el calendari fos d'un mes, que vostè m'ha semblat entendre o al menys ho he apuntat així, em deia. Hem de fer un calendari que ens l'hem de fixar de manera exigent a molt curt termini i després ens haurem d'anar adaptant als demés interlocutors. Em demanava per l'objectiu i pel mètode de treball. L'objectiu ha de ser predefinit en la primera reunió, en les línies generals que em sembla vaig apuntar ahir. El mètode de treball em sembla que en aquesta Casa, en aquesta Casa vull dir al Consell General, doncs hi ha un mètode d'acordar textos que ha servit des de fer el codi penal fins altres lleis, que és anar avançant, anar adaptant els acords i després quan convingui pactar en un altre full a part els desacords i en un moment o altre arribar a la conclusió de com es pot traduir en un projecte de llei el màxim d'acords possibles. Aquest seria el mètode de treball que jo m'atreveria a suggerir, ben entès obert al que vulguin fixar els presidents de grup parlamentari.

Després m'ha parlat de les obres públiques, del sistema dels peatges a l'ombra, bé que també n'havia parlat el president d'Andorra pel Canvi, el finançament de l'obra pública, clar, en primer lloc no podem barrejar el calendari del vial de Sant Julià amb el desviament de la Massana cap a Ordino, o amb l'edifici de la Justícia, estem parlant de calendaris diferents en els pressupostos i en les possibilitats de pagaments de les obres la de Sant Julià és 2010-2012, i la Massana, Ordino i Justícia també és més aviat 2013-2014. El sistema de finançament de Sant Julià per la via de concessió ha fallat, ha fallat per manca de concessionaris disposats. Els peatges a l'ombra efectivament, vostè ho ha recordat, nosaltres no ho compartíem, però tampoc ha funcionat, per tant s'ha de buscar un finançament a llarg termini, per això s'havia d'introduir a dins del pressupost aquestes obres, perquè les obres que ara s'han de finançar són obres que el Govern anterior va començar sense que estiguessin al pressupost. I ara haurem de trobar la manera d'adequar aquests pagament a futur, que són compromisos de l'Estat, són compromisos de l'Estat que nosaltres no podem negar i que evidentment no negarem, que per tant l'Estat els ha d'assumir, i estic

parlant tant dels Dos Valires, com de Sant Julià. Doncs això no estava al pressupost del 2008 i no estava al pressupost del 2009. Haurem d'aclarir d'on sortiran els diners, però els haurem de trobar.

El tancament de l'escola espanyola de la Massana, bé, efectivament no és que ara m'hagi de defensar del fet que vostè ens ha recordat de que ens en vam assabentar a última hora, jo ja ho vaig dir l'endemà que ens havíem assabentat a última hora, però és que el tancament de l'escola espanyola de la Massana ha estat possible, lamentablement, a partir d'un conveni educatiu establert l'any 2007 i que nosaltres tampoc vam considerar adequat a la situació. Però és igual, és l'aplicació estricta d'un conveni, no té res que veure amb les bones o males relacions que hi pugui haver, perquè aquí sí que em permetrà que li digui que, afirmar avui aquí que el nostre Govern té mala relació amb el Govern espanyol i amb les institucions espanyoles doncs és una afirmació que no solament no és correspon a la realitat, sinó que difícilment se la podrà creure cap observador constant de les relacions hispano-andorranes. Nosaltres no som els que han denunciat al govern de l'estat espanyol davant de les instàncies europees, per exemple, no?. Nosaltres hem mantingut, ampliat, reforçat, millorat, la relació que els governs anteriors tenien amb Espanya. Això ho demostren els diaris de sessions dels parlaments i segurament les actes confidencials dels governs. No crec que puguem fer polèmica o gaire polèmica sobre això.

Ha recordat, m'ha semblat entendre, les meves intervencions, vostè ha dit en territori català, en territori català i també més generalment espanyol, han estat sobre he deduït aquestes xerrades o conferències sobre l'evolució del marc fiscal andorrà. Miri, no he tingut el plaer de comptar-lo entre els assistents, però sí que li puc dir que tant a Barcelona com a Madrid hi han assistit empresaris andorrans amb els quals després he pogut parlar i ningú m'ha dit que tingués la sensació que les meves intervencions perjudiquessin Andorra ni esveressin als inversors estrangers, li diria més aviat el contrari, i ja que m'ofereix la possibilitat, fent un exercici de falsa modèstia, li he de dir que fins i tot, tots aquests empresaris m'han felicitat. No ho deguem haver fet tan malament.

El turisme i el comerç, nosaltres hi hem treballat, hi ha un pla d'objectius, hi havia, hi havia i hi ha, un pla de reactivació del comerç, amb unes inversions importants en pàgines d'internet, en formació, en difusió, en manuals de bones pràctiques,... tot això és un treball en positiu que per qüestions procedimentals, vostè hi ha fet referència, doncs no ha pogut prosperar en la forma del crèdit extraordinari que havíem presentat. Però nosaltres hi

hem treballat, i hem treballat de valent en aquesta qüestió.

La reforma tributària també ens ha dit que anem endarrerits, miri nosaltres sabem que anem endarrerits i ho hem reconegut en diverses ocasions aquí davant del Consell General en la tramitació de la llei de la imposició general indirecta, però també doncs li hem de dir que hem hagut de treballar a partir de dades provisionals, s'ha hagut de refer tot el treball de càlcul del Producte Interior Brut i els quadres macroeconòmics, i tot això s'ha hagut de començar des de zero perquè o el treball no hi era o havia desaparegut, jo crec sincerament que no hi era, que no s'havia fet, per tant s'ha hagut de començar des de zero.

En tot cas li he de dir, gràcies, gràcies per acceptar les propostes d'arribar a acords que li havia formulat, o que havia formulat, perdoni, el conjunt de l'arc parlamentari: en Europa, en el diàleg que hem de fer amb Europa, en la qüestió de la Funció Pública, en la llarga etapa d'elaboració del que hauria de ser el futur Codi Civil andorrà, i aquí m'havia tornat a anotar la qüestió de procediment que havia parlat fa un moment, jo crec que el procediment, sota reserva de que se'm proposi un de millor, que evidentment l'acceptarem, doncs és debatre, posar en un full els acords als quals es pugui arribar, deixar de costat però també relacionats els eventuais desacords i acabar amb un procediment de presentació d'un text com d'altres vegades s'ha fet amb textos que han tingut un amplíssim, per no dir, un unànime suport del conjunt de les conselleres i consellers generals.

I acabo la resposta, almenys en aquest primer tomb, dient que som conscients, ja ho vaig dir ahir, que la ciutadania ens demana, està preocupada, vostè ha dit el poble andorrà està preocupat, la ciutadania està preocupada i ens demana solucions, i evidentment el seny andorrà ens ha de servir per assumir les responsabilitats que ens pertoca.

Pel que fa a la intervenció del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, bé, no serà cap sorpresa que coincidim en la orientació política que s'ha de donar a partir de la complicada situació actual, m'ha semblat força ajustada la referència del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a que canviar de model ja no és una opció sinó que és una obligació. I que hem d'impulsar conjuntament les reformes i treballar-hi molt. A partir d'aquí m'ha recordat que efectivament en la meua intervenció d'ahir potser s'havia de reforçar el que vostè ha dit com la vessant més social, no?. Efectivament és bo que recordem que Andorra a vegades, en un moment en que l'estat del benestar és atacat com recordava en l'inici de la meua intervenció, hem de

recordar que Andorra, ja ho vaig dir algun dia, que l'estat del benestar l'havíem vist per un forat, és a dir, que no teníem dissortadament l'estat del benestar als nivells en els quals estava situat, per exemple Alemanya o França. Bé en tot cas, en una situació econòmica complicada serà difícil de que puguem pretendre arribar a uns estàndards quan allà s'estan posant en qüestió, però no hem de baixar els braços, també ho vaig dir ahir penso, i hem d'avançar en qüestions com les que vostè deia, en la legislació sobre els drets i serveis socials, per exemple, i també és veritat que potser ha arribat l'hora que revisem, que mirem, els compromisos contrets en ratificar la Carta Social Europea revisada del Consell d'Europa, doncs si podem modificar o millorar alguna de les situacions allí plantejades.

Bé, pel que fa a la relació Govern-Comuns, efectivament doncs també coincidim en que hem d'avançar en aquest nou model de país, com coincidim en la qüestió d'avançar en la integració, o cap a més integració amb la Unió Europea, aquí recupero una referència que ha fet i que comparteixo totalment el Sr. Joan Gabriel, president del Grup Reformista, el debat hem de trobar la manera de fer-ho en relació a Europa sobre els continguts, el millor contingut possible, el Tractat de Lisboa, ara Tractat de la Unió Europea, l'article 8, la Declaració tercera, i per tant és igual el nom, perquè el nom no fa la cosa.

Finalment el Sr. Rodríguez m'ha parlat de justícia, del Codi Civil, serà una feina d'anys, el codi de procediment civil està a la agenda del Govern i del Consell Superior de la Justícia, amb el Consell Superior de la Justícia en vam parlar al novembre de l'any passat i n'hem tornat a parlar en una reunió de treball del mes de març d'aquest any, és un text que l'està elaborant el Consell Superior de la Justícia amb els altres operadors, amb els tribunals superiors i amb el Col·legi d'Advocats, i en la última reunió del mes de març, ho he consultat ara, durant la interrupció, tenim anotat que se'ns va dir que estaven molt, molt a punt d'acabar el text, però també m'informaré per poder empènyer la seva elaboració, perquè efectivament doncs és una necessitat que els mateixos operadors senten i per això he de creure que no es retardaran pas en llestir el text definitiu.

Pel que fa a l'execució de sentències aquí també torno als treballs que el Govern fa amb el Consell Superior de la Justícia i amb el Col·legi d'Advocats, hi ha un debat que si no m'erro no s'ha fet aquí en seu parlamentària encara, i sobre el qual el Govern tampoc té un pronunciament fet, perquè tampoc n'ha debatut internament, que és la qüestió de qui ha d'executar les sentències, és a dir, si hem de mantenir el sistema actual –que evidentment si

l'hem de mantenir l'hem de millorar perquè no funciona- de l'execució a través de la Batllia, o bé si s'ha d'anar –com suggereixen el Col·legi d'Advocats i també el Tribunal Superior i el Consell Superior de la Justícia- cap el que a França és la figura de l'*huissier de justice*, és a dir, un oficial que des d'un càrrec públic, però des d'un exercici privat, doncs és l'encarregat d'executar les sentències judicials. Jo tinc alguns dubtes però de veure si això es pot implantar a Andorra, però en tot cas sembla que els que estan cada dia treballant en primera línia així ho creuen, però n'estem parlant.

Per tant acabo dient que coincideixo també amb vostè quan recollia la citació que havia fet de Boccaccio que hem de saber combinar l'acció amb la manca de precipitació, és a dir, evitar la precipitació però no caure en la inacció, que és em sembla com ho ha dit vostè.

Aquest seria el resum de les respostes que he pogut recollir a les intervencions dels grups parlamentaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cap de Govern.

Escollat doncs el Cap de Govern, s'inicia un segon torn de grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc que tindrem aproximadament uns 35 minuts en línia amb el que el Sr. Cap de Govern ha estat parlant, i per tant intentaré ajustar-me dins d'aquest termini de temps.

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, el Sr. Cap de Govern ha parlat exactament 27 minuts. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Respecto la personalitat dels diferents rellotges.

(Se senten veus)

Aleshores, celebrem que Govern accepti que s'ha de treballar conjuntament en els cinc punts que es va comprometre Andorra pel Canvi fa ja uns cinquanta dies, més o menys. Vostè segueix utilitzant el llenguatge, un llenguatge inconcret, un llenguatge massa esvaït, és un llenguatge que no dona seguretat

en un procés de negociacions, en un procés de prendre compromisos, no?. Per exemple utilitza el llenguatge de “anirem integrant, anirem fent” fins i tot ha fet una cosa que permeti'm que digui que no he trobat molt correcte, i és que ha identificat unes institucions que segons vostès poden ser responsables de retardar la feina, la feina que s'ha de fer, i que segons vostès seran els comuns i els sindicats. Bé, els comuns i els sindicats no estan en aquesta sala, i per tant això de fer aquestes acusacions així quan no estan a la sala, a mi no m'agrada. Jo sí que li puc dir una cosa, que jo he parlat amb els sindicats i he parlat amb els comuns abans de venir avui aquí, i ambdós m'han expressat la seva ferma voluntat i disposició d'anar per feina de la forma més ràpida i eficient, perquè ambdós grups d'institucions reconeixen la gravetat de la situació.

Hem vist com vostè ha funcionat molt bé quan hi han hagut ultimàtums que han vingut de fora, però ara tenim un ultimàtum que ve de dintre, un ultimàtum que ve de la nostra realitat, no pas un ultimàtum d'Andorra pel Canvi, que ningú em malinterpreti, nosaltres no posem ultimàtums. Però la realitat sí que ens posa ultimàtums, i hem vist el que li ha passat a Espanya, hem vist que Espanya no ha fet cas dels avisos que la realitat és la que posa els ultimàtums. Actüi en això amb celeritat, amb la prioritat que ha actuat quan ens han dit coses institucions de fora. Ara ens ho diu tot Andorra, tot Andorra ens diu ja n'hi ha prou, podeu anar per feina polítics d'una vegada, ja n'hi ha prou de discursos de Max Weber, de Boccaccio i de qui sigui, podeu anar per feina d'una vegada?

Qui dia passa any empeny, i ja n'hi ha prou d'això. El que passa és que qui dia passa sense fer res, menys li falta per haver d'aplicar les mesures que Espanya està aplicant. Aquesta és la realitat que ens envolta.

Em preocupa molt el fet que ja ha arribat el dia en el que la banca, les institucions financeres han dit no, han dit no, no tenen més crèdit vostès. I hem d'aturar les obres a Sant Julià perquè no ens donen crèdit. Aquí es demostra i permeti'm que ara sí que he de ser dur, la seva incapacitat financera. Andorra pel Canvi l'any passat ja els va avisar que no podrien aconseguir aquest finançament. Quan vam fer el debat del pressupost els vam avisar que aquest finançament no existeix, serà impossible que l'aconsegueixin, els hi vam dir per activa i per passiva, li vam dir que aquest seria un dels motiu pels quals nosaltres no podríem aprovar aquest pressupost. Ens van dir de tot, ens van dir alarmistes, bloquejadors, mala persona, de tot ens van dir. La realitat ha portat a confirmar una cosa que sap molt greu, que és que vostès no tenen la capacitat financera que necessita aquest país. I ara ens trobem

que una obra s'atura i no pas per una voluntat de replantejar un traçat, per millorar els impactes mediambientals, i no pas, i no pas, perquè no vam aprovar el pressupost, no, és perquè no han sigut capaços d'aconseguir el finançament.

Fa uns dies hem vist un altre fiasco en les relacions amb Europa en el tema de l'Euro, es ve un dia i es diu que hem aconseguit que Andorra podrà encunyar euros i podrà fer l'euro com a moneda oficial. El vam avisar, compte! que això porta cua, ens van dir de tot, alarmistes, de tot, pocavergonyes quasi ens van dir. Arriba un moment en que això posa nerviós, perquè no hi ha dret quan tots els altres veiem la realitat, es negui. I ens posen en una situació complicada. Davant de la gravetat dels errors de Govern i a la seva poca flexibilitat per reconèixer els perills que ens envolten, davant de la manca de concreció de les mesures a prendre, perquè ens han dit que volen fer coses però que de concreció, d'accions, objectius, calendari, ni un, anirem fent, ja veure'm. Davant del to de cansament que li notem, parla d'això com si estigués que no pogués ja més amb el pes que vostè sol porta a les esquenes, que ho entenc, perquè és un pes feixuc, degut a tota la situació exposada entenem que es farà necessari, és imprescindible que avui concretem unes accions i uns objectius, que anem per feina, efectivament, miri ja hem manifestat que Govern és qui ha de liderar un punt de trobada i construir els ponts de diàleg necessaris per crear un front comú Govern-Consell al que de ben segur s'invitarà als comuns i s'hi sumaran amb tota la seva energia. I de ben segur que invitaran als sindicats de treballadors de l'Administració i es sumaran amb tota la seva energia, amb l'objectiu de donar una resposta consensuada per garantir la sostenibilitat financera, financera que no estem parlant pas de reactivació econòmica del país, eh!, estem parlant de sostenibilitat financera de les administracions. El que cal és que no ens caigui l'administració que ens “arrastrarà” l'economia, i garantir els serveis essencials i tot això s'ha de fonamentar en un seguit d'accions concretes. Avui Andorra pel Canvi presentarà una proposta de resolució en la qual es concretaran, o es concreten, objectius i accions. Per garantir l'execució d'aquestes accions entenem que caldrà fer el corresponent desplegament legislatiu, imprescindible per raons reglamentàries obvies ha de quedar fora de la resolució, però com tothom pot comprendre i tenint en compte el poc temps disponible per poder fer tota aquesta feina, des d'Andorra pel Canvi entenem que ha d'estar constituïda per una llei de delegació, que podem anomenar “de l'execució de les mesures de sostenibilitat de l'Estat” en la que s'inclouin tots els

desplegaments legislatius per als quals Govern disposa de tota la informació necessària. I també s'haurà de treballar en una llei aquesta ja sí qualificada per a la sostenibilitat de l'estructura territorial que ha d'incloure totes les modificacions legislatives que afecten lleis qualificades. Entenem que la proposta de resolució ha de ser concreta, detallada i acompanyada d'un calendari d'execució que entre d'altres, es pugui consensuar, ha de contemplar les qüestions essencials següents:

1. Revisió del model fiscal integral, inclosos els comuns. Aquesta estructura fiscal ha de mantenir constant la pressió fiscal actual, essencial. Per què? Per no refredar l'economia, els increments d'ingressos del Govern s'han d'originar a partir de la millora de l'activitat econòmica, es a dir, que tot increment de recaptació s'ha d'originar en una major activitat econòmica, i per tant, la pressió fiscal s'ha de mantenir constant o menor, però en cap cas es pot augmentar. També entenem que s'ha de revisar la prestació gratuïta de serveis no essencials per part de Govern i introduir preus públics de forma general amb la possibilitat de subvencions per a casos que realment ho necessitin.
2. Revisió de l'estructura de Govern i entitats vinculades. Si no es fa res, com venim exposant, la nostra administració es veurà abocada a mesures correctives dràstiques, com està passant a les administracions del nostre entorn. Vostè es pot presentar com el defensor dels funcionaris, però no fent res passa a ser el seu pitjor enemic, i llavors sí que ens posarem en una situació en la que no es podrà actuar. No fer res significa retallades salarials i acomiadaments abans de dos anys. Una actitud de passivitat té un cost que no ens podem permetre. Per tant, cal actuar de forma immediata, fent un programa a cinc anys per assolir progressivament una reducció de la despesa del capítol 1 –despeses de personal- i la part del capítol 2 relativa a serveis professionals que entenem que ha de ser del 20% o el percentatge que finalment es consensui. Aquesta migració progressiva s'ha de fer mitjançant les accions que es consensuin i en tot cas s'han d'estudiar les accions següents: Primer aturar realment la nova contractació de funcionaris, cosa que vostès no estan fent. No cobrir les baixes per jubilació o canvi per carrera professional, cosa que de moment no s'està fent. Crear una mobilitat transversal real, imprescindible. Reduir com a mínim fins el 75% els imports destinats a assessoraments externs i utilitzar el capital intel·lectual existent dins de

l'Administració. Establir preus públics que realment cobreixin els costos de l'administració per tots els serveis no essencials i crear un sistema de subvenció pels casos que realment ho necessitem, com hem dit, ha de ser una línia essencial a tenir en compte. I també creiem que és fonamental fer l'estudi necessari perquè de forma immediata eliminar les duplicitats de serveis entre Govern i comuns.

3. Revisió de les relacions Estat-Comuns, es a dir, tot allò relatiu a transferències i competències. Després del necessari debat amb els comuns, nosaltres humilment des de la nostra posició entenem que cal assolir una eficiència i així ho proposem en la proposta de resolució, assolir una eficiència en la transferència i competències que permetin reduir en un 25%, o el percentatge que finalment es consensui, les transferències als comuns. Aquesta migració s'ha de fer progressivament i per mitjà de les accions que es consensuin, i que en tot cas s'han d'estudiar les accions següents:
 - 1) Primer permetre que les transferències als comuns també s'utilitzin també per amortitzar deute i per pagar despeses de manteniment de les infraestructures existents.
 - 2) Obrir la mobilitat laboral transversal entre Govern i comuns. Revisar les competències dels comuns per eliminar les duplicitats de serveis entre Govern i comuns. Mancomunar serveis i també processos administratius entre comuns i, perquè no, conjuntament amb Govern.
4. Revisió de l'execució i el concepte, i el concepte de les inversions en infraestructures. Primer apartat, recordar la prioritat, recordar la prioritat de dedicar recursos a les obres ja començades, a les obres ja començades i no aturar cap projecte en curs, i no aturar cap projecte en curs per dedicar els recursos financers a començar altres projectes. Marcar un ritme d'execució d'obres que no impliqui una despesa superior a 60 milions d'euros l'any, o l'import que finalment es consensui, ja que l'experiència ens demostra que difícilment es pot anar més enllà. Limitar els concursos internacionals d'obres i fomentar els concursos entre empreses nacionals amb subcontractacions restringides igualment a empreses nacionals. Amb quin objectiu, això? Doncs amb l'objectiu que les inversions en infraestructures realment afavoreixin el creixement de l'economia andorrana enlloc d'afavorir, com passa actualment, el creixement

de l'economia dels nostres veïns a qui adjudiquem les grans obres. Fomentar les sòlides i racionals obres que sempre s'han fet a Andorra apartant-se de la temptació de les grans obres espectaculars que tants problemes ens estan donant i que tenen un important sobrecost tant econòmic com social.

5. Revisió de l'estructura del finançament públic. Negociar una estructura del finançament del deute de govern i els finançaments especials d'obres a llarg termini amb una estructura de pagament anyals d'interessos i principals que entenem que no han de superar els 40 milions d'euros en els propers 10 anys, 40 milions d'euros per any, està clar en els propers 10 anys, o l'import que finalment es consensuï.

Execució del front comú. El front comú, aquest front comú entenem que ha de concretar els acords abans del 30 de setembre 2010 de forma que el pressupost 2010-2011, a tancar abans del 31 d'octubre 2010, ja incorpori les accions que el front decideixi per aquest primer any. D'aquesta forma l'administració disposarà d'un marc consensuat i podrà executar les solucions que Andorra necessita de forma immediata per donar viabilitat a la nostra administració i als serveis essencials que presta. Ara bé, això serà la proposta de resolució, però aquesta proposta de resolució que ha d'anar acompanyada d'un seguit de mesures legals per donar credibilitat i rigor a la voluntat de tots de tirar en davant aquest projecte. En el moment en el que s'accepti aquesta proposta de resolució, òbviament Andorra pel Canvi prendrà les iniciatives corresponents i donarà el suport necessari per de forma immediata, tan d'hora com la propera setmana, prendre les mesures legals d'acompanyament que, donades les dates en les que estem i la urgència de les mesures a prendre, entenem que s'han d'incloure les accions següents: demanar que s'habilitin els dies necessaris dins del període de vacances parlamentàries i que les Comissions puguin treballar també durant aquest període. És a dir que de vacances aquest estiu res. Recolzar el tràmit d'urgència de les mesures legislatives. Elaborar, i aquesta és una qüestió essencial, essencial, elaborar la corresponent proposició de llei de delegació, dic bé proposició de llei de delegació per a l'exercici de les mesures de sostenibilitat de l'Estat, que ha d'incloure tots els aspectes relatius a la formulació de les corresponents lleis de reforma de la funció pública, de pla d'austeritat de l'administració, de formulació del marc tributari estatal, sobre la base de no increment de la pressió fiscal, la corresponent llei de límits d'endeutament de Govern i la llei sobre prioritats i límits d'execució d'obra pública. Aquest projecte de

lleï tindrà el detall necessari per permetre que amb les dades disponibles per Govern es pugui formular de forma ràpida i eficient el marc legal adient.

I finalment com a mesura legal, recolzar la corresponent llei qualificada per a la sostenibilitat de l'estructura territorial per permetre totes les modificacions legals qualificades. Què estem dient amb això? Què anem en serio, que aquí no s'hi val el que "qui dia passa any empeny" i ja anirem fent a veure si algun dia ens podem reunir amb algú o altre i fem mig acord. La situació és greu i cal anar per feina de forma immediata i Andorra pel Canvi aposta per aquest camí. Andorra pel Canvi fixi's que, bé sí hem dedicat 3 minuts al principi a senyalar-li quatre coses mal fetes, perquè és que deu ni do. Però hem dedicat tota la resta del temps a proposar solucions. Aquestes iniciatives legals òbviament s'han de treballar amb caràcter d'urgència per permetre el seu desplegament o la formulació de les seves iniciatives, de les seves línies mestres consensuades, abans del 30 de setembre, de forma que el consens, el front comú permeti realment la incorporació de les conclusions bàsiques del front comú en el pressupost 2010-2011. I per Andorra pel Canvi, per Andorra pel Canvi això és essencial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies Sr. Síndic.

Apel·laré una vegada més a la seva benvolença perquè en estricta aplicació del Reglament que tots coneixem potser hauria d'esperar un altre torn d'intervencions, si me'l deixa fer ara. Doncs m'ha limitat...la propietat...

El Sr. síndic general:

No, no, no entenc aquesta intervenció.

El Sr. Joan Gabriel:

Bé doncs començaré com és procedent en aquest tipus de debat d'orientació política fent una referència primer als grups parlamentaris, a les seves exposicions. Ho faré al revés si se'm permet, doncs primer doncs amb el Sr. Rodríguez, president doncs del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Compartim plenament les paraules del Sr. Greensman, que avui

en dia tots els governs i els caps de govern del món estan jo diria a una pressió molt important i molt constant degut a la situació econòmica i real. Recordaré també aquí en aquesta Sala les afirmacions del Sr. Trichet doncs que va dir que estem en un moment de tanta envergadura que si hem de remuntar a la història, podríem baixar fins abans de la Primera Guerra Mundial, doncs el moment és tan excepcional, i en aquesta Sala ja s'ha dit, doncs ho compartim plenament doncs i aquestes paraules serveixen per donar la nostra solidaritat en aquest cas del Sr. cap de Govern, perquè és a ell que li ha tocat estar en aquesta posició, que no sempre humanament és fàcil de suportar totes aquestes pressions internacionals i tota aquesta crítica que com és costum a els països del món quan alguna cosa no va és culpa de govern. Doncs això sí que li hem de compadir.

En el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, jo li diré amb tot el *carinyo* del món, ha arribat un moment que m'he recordat del debat, m'ha vingut al cap el debat del pressupost, quan el Sr. cap de Govern em va renyar perquè em va dir que estava fent el d'orientació política, m'ha vingut doncs aquest comentari, doncs que em va fer en aquesta Sala, doncs sembla que fem el del pressupost. Després m'ha semblat entendre que gairebé ja era més aviat una declaració que no va poder fer en el seu moment, doncs de proposta de cap de govern, o d'opció a liderar el Govern d'Andorra. I finalment li he d'agrair sincerament, bromes a part, de que hagi donat amb pèls i senyals el que estem parlant, el que estem discutint i que tota la ciutadania pugui entendre de què parlem, hem parlat de concerts, hem parlat d'acords, hem parlat de pactes, ara parlem de troncs comuns, evidentment parlem d'un nom, si no li donem contingut, si no expliquem què representa doncs, li dic sincerament des del nostre grup parlamentari al qual m'honora presidir, li agrairé molt doncs aquest relat exhaustiu que ha fet del que comporta, de les mesures legislatives i tot el desplegament doncs de diàlegs doncs que s'haurien de fer.

Deia en el discurs que he pronunciat fa una estona i vull abans doncs d'entrar-hi, primer doncs agrair les explicacions del cap de Govern, jo crec que ha donat unes explicacions punt per punt de la manera doncs que les ha anat anotant, és difícil satisfer segurament doncs a totes les parts del que probablement a mi m'hagués agradat més que se'm fos contestat o el Govern ha considerat més prioritari contestar, doncs amb aquest exercici d'esgrima parlamentària i dialèctica no hi entraré, però com a mínim sí que reconec i li agraeixo el gran nombre d'explicacions que m'ha donat.

Potser no he sabut motivar prou bé la meua explicació, deia, el motiu inspirador de les paraules que he adreçat en aquesta Cambra es basen entre el que diem i el que fem, entre el que voldríem fer i el que podem fer. L'exemple, per no tocar el retrovisor, que veig que sí que realment avui, ahir no el va tocar li reconec que en el seu discurs no hi havia ni el petit ni el gran, avui l'ha hagut d'agafar per contestar els exemples que jo li donava que simplement eren exemples, no eren res més que demostrar que una cosa és el que voldríem, i una cosa és el que fem i una altra cosa segurament és el que hauríem de fer.

Potser li demanava abans una senyal, una senyal doncs de canvi, de sortir d'aquesta estructura de la seva ideologia com molt bé deia ahir de buscar aquest acord global, com molt bé deia ahir, i potser és una senyal, no?, ha passat, hem entès la senyal aquesta que ha passat de conduir amb el retrovisor gran n'ha posat un de més petit legítimament per contestar. Provablement si conduïm amb un retrovisor tindrem un accident, quan més petit sigui més petit serà l'accident. Entenem doncs com una bona senyal haver baixat la mida, repeteixo, invidament pel meu discurs, perquè sinó difícilment podia contestar si no el feia servir.

Doncs segurament cadascú treu la inspiració de les persones que més creu o deixa de creure, sí cito el Sr. Montilla però el cito per unes frases molt concretes, molt il·lustratives, no només jo sinó s'ha fet ressò molts mitjans de comunicació. Em consta la seva relació, no entrarem aquí a dir si és un referent meu o no, però en tot cas és una persona a la qual jo respecto, crec que té una posició molt difícil, i liderar un projecte en la època que estem amb dos grups parlamentaris, amb dos opcions "evidencialment" molt diferenciades no li ha de ser fàcil la seva tasca. En tot cas no és a mi que em toca decidir seran els catalans els que trien, decideixen i han de valorar l'acció o "desacció", però simplement per no treure de context l'únic que volia era treure unes paraules com molt bé tots han pogut sentir, que compartim plenament del que pot estar passant i del futur de certes polítiques.

Parlem de Standard & Poor's, evidentment no discutiré les evidències, hi ha el que hi ha, es calcula en base a tota una sèrie de paràmetres, però no em podrà discutir el pes important, el major nombre d'incidència no deixa de ser el dèficit pressupostari i el deute de l'estat. Si ens basem en les normatives i directius donades per Maastricht, veiem que Andorra complim perfectament aquestes directives i no hauria de ser un a priori doncs per estar castigats amb aquesta baixada. També és cert i hem de reconèixer aquí en aquesta Sala en el moment que estem avui que totes, la crisi, jo diria financera és la

primera vegada que dic crisi en aquesta Sala en dos dies malgrat ahir la vam sentir deu vegades en el discurs del Sr. cap de Govern, però m'hi he de referir vulgui o no, ha portat a perdre segurament la credibilitat que aquestes empreses que porten aquests *raatings* de solvència són molt més exigents i en un principi els costa molt més mantenir les grans avaluacions. Sí que voldria destacar, queda completament lligat en el discurs que he fet, una nota del mateix acord que el Sr. ministre va explicar als mitjans de comunicació i el Sr. cap de Govern també n'ha fet ressò del que ens diu Standard & Poor's, entre altres coses del que s'ha dit i em permeto dir-ho en català traduït literalment, es a dir que potser que la seva traducció correcta pugui haver algun tipus de variació però crec que molt poca, diu: Adicionalment creiem que el fonament del model econòmic andorrà haurà d'afrontar reptes, desafiaments molt significatius, si el Govern intenta canviar el seu baix sistema impositiu per obtenir una major recaptació, es a dir a dintre de les recomanacions que ens ha estat fent, repeteixo la traducció ha estat feta al català sense un rigor contrastat, sí que podem entendre que vigilem molt amb el nou model impositiu que vulguem fer que no sigui de baixa tributació perquè podríem tenir problemes en un futur. Això crec que de ben segur és el que més importa i el que més ens ha de motivar en les explicacions del que és Standard & Poor's.

Ha fet referència també en el seu discurs dels referents alemany i francès, jo no sé si m'agradaria ser alemany, no ho sé, no ho sé, jo he estat a Alemanya, conec alguna persona alemanya i els respecto com no pot ser d'altra manera, el que sí sé i estic convençut i nosaltres n'estem, que la seva manera d'actuar és la que entenem que Andorra hauria de fer. També és difícil, som llatins no som germànics, no podem demanar en un grup malgrat no sigui el nostre que facin l'exercici de convertir-se de cop en una altra manera de fer, de pensar de la que ens hem educat, en la que hem viscut, som mediterranis, tenim sol, tenim tota una sèrie de valors completament diferents de les que puguin tenir les persones que amb tot respecte que es mereixen, només faltaria, tenen els alemanys. Però sí que podem és veure l'esforç que estan fent, quan ningú els hi demana perquè justament són els impulsors, el motor d'aquesta Europa, són els que donen els fons europeus, són els que paguen els fons de cohesió, i tot i així no tenen prou d'estar amb senyals verdes de les seves línies de sortida d'aquesta duríssima situació, que fan un esforç, un esforç enorme i real d'austeritat que és el que nosaltres reclamem al Govern d'Andorra, que ens expliqui, que ens defineixi, i posem com a guia el que està fent

Alemanya el que està fent França, i que ens digui exactament què vol fer i com ho vol fer, segurament doncs hem tingut l'explicació per una part del que arribarà, esperem que arribi sí aquest tronc comú malgrat ho veiem molt lluny encara per les explicacions que veiem a la Sala d'aquesta aliança que hauria de motivar, d'aquest motor que hauria de ser APC doncs amb el Grup Socialdemòcrata d'arrencar aquest tronc comú perquè tots ho puguem creure i tots ens hi puguem integrar. Malauradament els discursos encara crec que estem molt lluny per fer aquest nucli, però en tot cas la nostra referència, repeteixo no és per voler ser alemany sinó per prendre aquest exemple que sense una necessitat visible en l'entorn europeu i ja que són els que han de pagar potser els hi fóra més senzill de dir si hem de pagar els demés, i Espanya no va bé i Grècia no va bé i no tenen tantes carreteres no és el seu problema. Doncs no, "s'apreten" el cinturó i fan un projecte d'austeritat real i sincer, que és el que a nosaltres ens agradaria sentir del Govern d'Andorra, probablement no estava preparat per fer-ho en el dia d'avui, ho lamentem en tot cas, perquè potser es volia arribar com ha dit ja hi arribarem, en el punt on parlava del pacte d'estat.

En el tema de les lleis laborals i sindicals evidentment no, agafa el retrovisor petit també, per fer un molt breu comentari, hi són, funcionen, nosaltres creiem, estàvem convençuts i així ho vam dir quan es van presentar, també en el discurs que es va fer aquí per optar al càrrec de cap de Govern, que s'havia de dotar l'Estat d'instruments per ajudar els treballadors que poguessin desenvolupar aquestes lleis que si ningú els ajuda, probablement tingui raó vostè, puguin ser inclòs complicades. Si l'Estat andorrà, com fan a tot arreu, ajuden a que es puguin posar en marxa els elements necessaris perquè els treballadors aprofitin les garanties que aquesta llei els hi dona, jo crec que aconseguiríem dues coses imprescindibles pel país i que avui és molt important: primer és la cultura sindical, que malauradament a manca doncs d'una llei d'accés més fàcil, costi de tenir, i la segona, que el mateix treballador dins d'aquesta cultura sàpiga que és lo normal, lo usual, poder defensar els seus drets i algú se'n preocupa que no és l'estat, que no li pertoca, el seu gremi, que en aquest cas sempre es parla dels sindicats.

Lamentem doncs que en el pacte d'estat no hem sentit, i això sí que ens hagués agradat sentir-ho, hem sentit dir que no hi ha una guia, que no hi ha una proposta, que la farem en la primera reunió que es faci, i és molt legítim molt net, però tot això no ens dona, no ens deixa entendre on volem anar, com volem anar, que és el nostre dubte que és on he fet més ressò en tot el que segurament hi ha moltes

paraules, és com lidiarem, si és que surt algun conflicte malauradament quan hi ha moltes parts en una taula poden sortir, quina serà la manera, és a dir, farem com fins ara Govern canviarà de taula, en farem una altra, o no, realment hem de creure que avui, insisteixo com he començat la meua intervenció potser hem vist una petita senyal, doncs Govern entendrà que han d'arribar a un acord els interlocutors, Govern en sortirà, Govern ho aplaçarà, Govern ho farà, no saben fins a on podem, en fi!

Voldríem haver sentit, a part com he dit abans del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi propostes i compromisos, els ha fet és cert, no seré jo qui digui que no se'n ha fet i no se n'ha fet cap, i no tornaré a entrar doncs en les concessions i si es va treure un edicte o no es va treure a l'escola de la Massana, són exemples que havia volgut fer servir simplement per il·lustrar repeteixo el que creiem que s'ha de fer, amb el que s'està fent. I no posaré en dubte les seves relacions, en tot cas amb els governs ni espanyol ni francès, en tot cas sí que evidencio que la fluïdesa que hi pugui haver dins de canals que havien existit sempre, que avui ens costa creure i ens costa de trobar vistes el que aquí hem denunciat o hem explicat que creiem que són actuacions que el nostre país doncs els hi sap greu, només faltaria.

La seva conferència no vaig tenir l'honor d'assistir, és cert, no vaig poder assistir, probablement els empresaris andorrans, ja el comencen a conèixer, i diguin el que vostè li agrada sentir, això ja no puc entrar ni puc deixar d'entrar, segurament jo entendria que és un acte de respecte de la seriositat i el rigor que tenen els empresaris andorrans, però jo vaig poder llegir perfectament en les declaracions que van sortir als mitjans de comunicació, sempre em podrà dir que els mitjans de comunicació, i probablement ho compartiré amb vostè, no sempre reflecteixen fidelment o poden treure de context paraules i frases. Aquestes són les que fan mal, això és el que fa mal. Segurament és un exercici que hem de fer tots, jo també, moltes vegades de mirar com diem les coses o mirar de dir les coses de manera que no puguin portar a confusió, no li acusaré a vostè que sigui l'únic responsable d'això perquè fóra molt gosat de la meua part fer alguna cosa així.

Que amb el turisme i el comerç no fa res, doncs miri té la manera de fer-hi "algo", continui donant aquesta mostra de senyal, comprometi's avui aquí que fins que no trobem un acord, del qual nosaltres aquesta tarda presentarem aquesta tarda o potser ho farem d'una altra manera per no cansar a l'auditori, de que a la tarda com que presentarem una resolució, una proposta d'acord de resolució, doncs

en aquest cas veurem si és que aquesta senyal va en un camí més llarg o va en un camí més curt.

La reforma tributària no crec que dintre del que m'ha contestat, dic ahir ja va dir que ho presentaria vostè a final de mes, ho esperem però sembla si mal no recordo que en el meu discurs ja deia el cansí discurs, és a dir, jo crec que Andorra no podem estar una any i mig parlant dels impostos, de la gran solució dels impostos, els impostos és un tema important, només faltaria, però hi ha d'altres coses molt importants on s'han de tenir en compte.

Li agraeixo els seus agraïments, no hi tornarem en el tema de la Unió Europea, amb el tema del Codi Civil probablement m'he descuidat el Procediment, com molt bé citava el Sr. Rodríguez en la seva intervenció, la qual cosa doncs també li asseguro que també hi pot comptar amb el conjunt d'integrants, tant els operadors judicials com el benefici que pot aportar a tot el conjunt de la societat. I si realment es pot arribar a un acord, i vaig més enllà una mica davant també el fil de les seves paraules de poder incorporar d'alguna manera el nom aquest de *l'huissier* francès, de poder donar solucions a les grans sentències que queden per executar i això a més a més contribueix a donar feina a molts advocats que acaben la seva carrera, i això contribueix a que no només es doni un servei social sinó que a més a més es dona una eina de recuperació econòmica molt important, perquè si hi ha molta gent que pugui treballar hi haurà molta gent que pugui consumir, aquest nom que intentaré no repetir perquè només l'he repetit dues vegades en el meu discurs només es surt d'una manera, donant confiança i que la societat i totes les persones que en formem part amb aquesta confiança tornem a creure en el consum i tornem a tirar endavant tot el que nosaltres creiem que és el millor pel país, que és creure-hi, primera, i, segona, confiar-hi.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir al Sr. cap de Govern que estigui tranquil que jo no he sentit acusacions en aquesta Sala, com s'ha dit fa una estona, o estava molt despistat, cosa que no penso perquè he estat molt atent a tot el que s'ha dit fins ara.

També lamento el llenguatge, si una altra vegada no recordo que ho digués però sí avui ho diré, d'alarmisme que vull creure que és estrictament personal de la primera part, de la primera part insisteixo, de la intervenció del president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi. Pel que fa a la segona part, no sé si val la pena que en parlem gaire tampoc, perquè segurament tampoc se n'ha adonat, però el que ens ha estat proposant en un moment donat, és fins i tot la reforma de la Constitució. Bé!

A la proposta Sr. cap de Govern de lideratge, veig que ja ha quedat obsoleta, ja tenim un altre líder, no és vostè qui haurà de liderar tot això. Però això clar, ens oblidem que només ho pot fer el cap de Govern, de governar, el Govern, millor dit, amb el seu cap al davant. Des de l'acord, des del diàleg, això sí sempre, però hem de saber les institucions com funcionen abans de poder fer segons quines propostes.

Bé, no continuaré, no m'estendré més en aquest sentit.

Li agraeixo evidentment totes les explicacions que ens ha donat en relació als punts que havíem suggerit en la nostra intervenció, que caldria incloure en l'acció més o menys immediata de Govern en l'orientació política d'aquests propers mesos, essencialment ens ha respost a totes, per tant no m'hi estendré i vist que la seva resposta ha estat positiva a les nostres propostes.

Se li ha dit també en un altre moment del primer torn d'intervencions que no proposa, jo també li puc dir que sí que he sentit propostes, ahir vaig sentir moltes propostes, i dir-li el mateix que li vaig dir que les hem trobat encertades i que el que sí hem trobat a faltar moltes vegades són alternatives.

Ara en concret referint-me al primer discurs del Sr. president del Grup Parlamentari Reformista, jo tampoc tornaré a entrar ni en el retrovisor gran ni en el retrovisor petit, en el que s'ha fet, però potser sí que hagués valgut la pena que el cap de Govern en la seva intervenció incidís de forma més concreta, en la d'ahir parlo, sobre els resultats de la seva acció de govern en el darrer any no per evidenciar que ben poca cosa s'hauria fet en un any, cosa que alguns pensen i que evidentment no és certa i que també hauria quedat potser més clara, sinó per explicar millor unes accions que de vegades s'han conegut de forma no massa detallada. El cap de Govern ja ha explicat, jo m'hi volia referir a la qüestió de l'escola de la Massana, al tancament de l'escola de la Massana, no ho tornaré a fer, per tant el retrovisor aquí el baixo. Però sí que li he de dir, pel que fa al tema dels peatges a l'ombra, i vostè ha dit que no s'hi tornaria a referir, jo sí que m'hi vull referir, no per oposar-me o per dir qualsevol cosa al respecte sobre

el fons de la qüestió, sinó per recordar que aquest grup parlamentari en l'anterior legislatura, i vostè ho ha de recordar perquè estava presidint aquesta Sala, no es va oposar a aquests peatges. Això s'ha dit i s'ha repetit masses vegades. Aquest grup parlamentari es va oposar a un ús indiscriminat dels peatges a l'ombra, hi havia uns projectes molt concrets pels quals nosaltres públicament vam manifestar el nostre acord, entre els quals i en citaré dos, el túnel dels dos Valires i la desviació de Sant Julià de Lòria.

Un cop això dit, només m'he de referir en aquest cas, i aprofito ja que tinc la paraula, a la seva segona intervenció doncs al tema de l'exercici de la cultura sindical en les lleis actualment en vigor, difícilment hi pot haver un exercici de cultura sindical amb aquestes lleis, són unes lleis que no permeten cap exercici, difícilment el Govern podrà ajudar als sindicats en aquest exercici, quan aquest exercici si s'exerceix, estan penalitzat, que és impossible d'exercir.

I ara faré una reflexió general al cap de Govern dient-li que té raó quan ahir afirmava que la crisi actual a més de ser econòmica és també una crisi de valors, valors com l'honestedat, la veritat, a vegades fugen de l'acció del debat polític i això per nosaltres no és bo. Però també he de dir que per molt que se'ns provoqui, no entrarem en aquest joc i que possibles deliris personals no ens faran apartar de la nostra línia de servei a l'interès general.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Francesc Rodríguez.

Si Govern vol iniciar un altre torn, recordo l'article 133 del Reglament, diu que és Govern qui inicia en tot cas els torns i que els grups parlamentaris disposaran d'un torn de rèplica de temps proporcional. No l'he tingut en compte en el decurs de la primera intervenció, s'ha mantingut el temps de la primera rèplica, és a dir el de 15 minuts, sense que hagi intervingut en cap moment per treure la paraula a ningú, sí que constatar que si sumem el temps de rèplica dels grups parlamentaris anem bastant més lluny que el temps que ha parlat el cap de Govern en la seva intervenció, doncs demanaria que ens centréssim en el que diu el Reglament i doncs que sigui en un torn de rèplica recordo que pel que fa a les resolucions i a les lectures de resolucions, és aquesta tarda i gràcies, a posterior he entès el que em volíeu dir Sr. Gabriel, la lectura de les resolucions efectivament es fa en la sessió d'aquesta tarda.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

Sr. El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, entenc que per part de Govern aquest segon torn serà més breu que el primer.

Seguint l'ordre d'intervenció dels senyors presidents de grup, en primer lloc li he de dir al Sr. Nomen que els fets s'acaben imposant sobre el soroll i que per molt que, intentant repetir un exercici que ja ens ha fet en anteriors ocasions, vulgui fer dir a les paraules que jo he dit coses que no he dit, i per tant, vulgui intentar d'una manera poc hàbil, val a dir-ho, enfrontar-me als comuns i als sindicats, doncs el diari de sessions queda clarament reflectit el que he dit, i la meua intervenció anava precisament en la línia de respecte a les persones i institucions que han d'intervenir en el pacte que el Govern ha proposat, i per tant no els volem violentar de cap manera a l'hora de imposar-los un calendari. Vostè diu que ja hi ha parlat i ja pot erigir-se, m'ha semblat entendre, en portaveu seu sobre la seva disponibilitat, jo també hi he parlat i em guardaré molt en qualsevol circumstància d'erigir-me en portaveu d'altres institucions.

La qüestió de la incapacitat l'esmento només també per dir que això és una cosa ja recordada, ja ens ha suspès en repetides sessions, per tant ja sabíem ja enteníem que no teníem possibilitat d'anar a un examen de repesca, ja el donàvem per sentit i sabut, i tampoc li replicaré sobre aquesta qüestió.

El Sr. Gabriel ara he entès més bé la qüestió entre el que voldríem fer i el que fem, i és cert que no és el mateix seure on ara seu vostè, i jo havia segut, i on estic segut jo pel coneixement directe de la situació i per l'evolució directa de la situació econòmica, no?.

La senyal, a la que em referiré després, que li sembla haver apercebut doncs li donaré més explicacions de com em sembla que hauria de procedir.

Ara començaré per la qüestió de Standard & Poor's i la rebaixa del *rating*, a veure, efectivament aquesta rebaixa bé per l'increment del deute i la relació entre el deute i els ingressos públics, i del resum que vostè donava de la traducció que apuntava, és evident que Standard & Poor's ens està dient que hi ha un important repte pel nostre país en tots els sentits que és la reforma fiscal. El que no puc estar d'acord amb vostè és aquesta referència a Maastricht, aquest sí que és un debat que havíem tingut en l'anterior legislatura no amb vostè que presidia la sessió però amb l'anterior ministre de finances, nosaltres en l'anterior legislatura i avui mantenim la mateixa opinió que és que no podem comparar els criteris de Maastricht en un país que situa la seva pressió fiscal o els seus ingressos públics al PIB, com són molts dels

països europeus, amb un com el nostre que ho té situat al 18% del PIB segons els càlculs aproximats que tenim, per tant, la relació entre deute i ingressos públics no la podem assimilar tampoc, abans parlàvem d'Alemanya de manera mecànica o automàtica Andorra, per bé i per mal, doncs no és un país de la Unió Europea, ni té l'estructura ni financera ni tributària de la Unió Europea. La reforma tributària és cansina les reiterades referències que hi fem, sí, esperem que l'acabarem d'enllestir i aleshores ja podrem parlar d'una altra cosa, però em sembla que tots estem d'acord que l'obertura econòmica, l'obertura a la inversió estrangera, la reactivació econòmica, el fet de que empresaris i professionals puguin exportar béns i serveis des d'Andorra cap a l'exterior sense patir càstigs fiscals, passa per aquesta reforma, és per això que probablement sí, en parlem massa o en parlem molt, sabent a més a més que no és una manera d'aixecar moltes alegries entre la ciutadania quan en un moment de crisi econòmica a més a més sentir parlar de modificació tributàries i d'augment eventual d'unes figures, o no augment sinó d'aparició d'unes figures que no existien, com és l'impost sobre els beneficis i sobre l'activitat econòmica, no?

Com ha de ser el pacte d'estat? El discurs que vam fer ahir, és un pacte d'estat obert i, em sembla que ho he dit en una anterior intervenció, i que entenem que ha de servir, aquesta obertura ha de servir per què s'hi puguin canalitzar matisacions i aportacions, per això que no l'hem volgut portar aquí tancat i referenciat. Com ho farem? Això sí que em sembla que ho he aclarit en dues ocasions en el primer torn i ara ho torno a fer, nosaltres entenem que el mètode per fer el Codi Penal que es va fer en aquesta casa i per fer altres textos és el bo. És a dir, pensant en el acord s'ha d'anar constatant els desacords i al final s'ha d'arribar a un acord per com s'entren els textos, evidentment amb tots els acords possibles i a veure com es gestionen els desacords, com es gestiona la tramitació dels desacords, vull dir, a mi em sembla si la voluntat hi és i em sembla que hi és, si el que cal és que ens fem una mínima confiança per poder fer feina, jo crec que ens en podem sortir molt fàcilment.

Finalment la intervenció del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, entenc que hi ha una coincidència amb els seus plantejaments i per tant Sr. Síndic pararé aquí la meua intervenció, gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cap de Govern.

Reiniciem doncs un torn de rèplica dels grups parlamentaris recordo, el cap de Govern ha parlat 7

minuts, doncs fent un capmàs toquen 3 minuts per grup parlamentari.

Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Sí, Sr. Síndic, primer expressar la meva sorpresa davant de la decisió que ha pres que va contrària a la que vam prendre en Junta de Presidents en quant a la interpretació del terme de què vol dir el temps assignat, el respecto i l'acato.

Tan sols diré una cosa que és, he escoltat atentament la resposta del Sr. Cap de Govern, veig que no ha fet cap comentari a la detallada llista d'objectius i accions que hem fet des d'Andorra pel Canvi que entenem que són essencials per treure Andorra dels problemes en els que ens trobem. No ha fet cap comentari a la llista d'iniciatives legals d'acompanyament que entenem que són imprescindibles perquè aquest projecte sigui una realitat. I entenc que el que passarà ara com que segurament potser hi haurà un altre torn, o poder no, però en tot cas després tindrem prou temps al descans fins a la sessió de la tarda, per poder debatre totes aquestes qüestions fora del ple i poder arribar a uns consensos i uns acords en aquesta matèria.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Constato una vegada més que les paraules no reconeixen els mateixos conceptes per vostè i per mi. Ho lamento.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, estem al debat d'orientació, ja ho deia jo al meu discurs no sé si per tots o no, jo la veritat sentint totes les parts veig una mica una desorientació i ho lamento.

Sr. President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té un discurs a on doncs jo diria amb un to molt diferent del que té el Sr. Cap de Govern, tot sent del mateix grup parlamentari. Nosaltres vam entendre ahir, potser ho vam entendre malament, ens va donar la sensació d'una proposta concreta del grup parlamentari que els va deixar governar doncs d'oferiment d'un tronc comú en una carta que va tenir la deferència també de fer-nos una còpia, i el Sr. Cap de Govern va dir que sí, que estava d'acord,

que treballaria i això ha donat peu a tota una sèrie de parlaments que hem anat seguint i hem anat tenint, sentint al Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata crec que la senyal cada vegada està més lluny, si és que de senyal es tracta, i lamentem i si fos així ho lamentaríem profundament.

Estic d'acord s'han de fer propostes i l'alternativa o l'alternança també n'ha de fer, només faltaria que no féssim propostes.

Li agraeixo que agafi el retrovisor petit, amb la seva... vostè sabrà el que va defensar en el seu moment en el tema dels peatges a l'ombra, en tot cas el que sí li puc dir és el que nosaltres vam arribar a constatar, i no voldria entrar en si era per 2, per 8 o per 5, o per cap.

La cultura sindical sí, entenc que li toqui a vostè fer aquest paper perquè si ho fes el Govern ahir deia que estava cansat i avui diria que no sap governar, perquè si d'una llei legítimament aprovada pel Consell General no sap desplegar i no sap fer els decrets necessaris perquè pugui funcionar, jo crec que tindríem un problema. No ho puc dir, ni puc afirmar-ho, perquè no ho ha dit el Sr. cap de Govern sinó que ho ha dit el president del Grup que li dóna suport.

Sr. cap de Govern estem esperant la senyal suposo que anirà fent-se més gran a poc a poc, potser sí que per vostè és això, però nosaltres no ho acabem de percebre.

No vull entrar acabant la intervenció, perquè no depèn de mi continuar, sobre el gran debat dels conceptes alarmistes que pugui crear Standard & Poor's o no, i de la reforma fiscal que indiqui o no, són reflexions que deixo sobre la taula. Sí que comparteixo la seva visió en aquest cas del que són els referents de Maastricht, Andorra no ha de ser la nostra fita arribar-hi per un problema i per una realitat, és a dir, nosaltres no tenim un banc central, no participem d'aquesta caixa comuna europea i depenem d'entitats financeres fins avui, fins que no es facin d'altres opcions, i això ens portaria segurament a un nivell d'avís, a un moment on ens diguessin que s'ha acabat, que no hi ha marxa endarrere, i això podria ser molt perillós.

El pacte d'estat, com ha de ser, com s'ha de treballar físicament ja ho he entès, li agraeixo que m'ho torni a explicar, però jo vull saber fins on està disposat a arribar i com hi vol anar. En tot això jo crec que s'hauria de fer una sèrie de preguntes de fins a on volem arribar, i Govern ho hauria de tenir clar i ens ho hauria de dir, i en què creu que Andorra podem ser bons. Donem alguna alternativa positiva a la societat que ens escolta i que espera alguna cosa positiva d'aquest debat. En què som bons a Andorra,

treballem en aquest camí i tirem-ho endavant, i a partir d'aquí digui'ns fins a on està disposat a arribar Govern, i cregui que trobarà un bon aliat als Reformistes per tirar en davant el pacte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Primer voldria tranquil·litzar el Sr. Gabriel, nosaltres si hi ha d'haver pacte i si hi ha d'haver reunions, hi serem. No he entès massa bé la seva última intervenció, l'inici de la seva última intervenció, jo penso que estic dient el que aquest grup parlamentari pensa amb tota honestedat, de forma oberta i dins d'un diàleg, dintre d'aquesta Cambra, un diàleg parlamentari franc i obert, així ho penso.

I pel que fa a la llei, que en cap cas he qüestionat, la llei sindical, em refereixo, que fos legítimament aprovada, evidentment que és legítimament aprovada encara que no tingués el suport de tota aquesta Cambra. Per molt desplegament que fes el Govern, per molt que ajudés els sindicats, per la mateixa naturalesa de la llei poca cosa podria fer. Això és el petit aclariment que li volia fer, que potser me l'havia descuidat, li reconec i li dic més clarament, em sembla a mi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Govern vol iniciar un altre torn?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, breument.

Primer el Sr. Nomen no he contestat a la seva detallada llista d'iniciatives perquè he entès que ens estava comentant o llegint una proposta de resolució que entenc que forma part d'una altra part del debat, en la qual fins i tot m'atreveixo a dir que el Govern no hi pot intervenir o hi té poc a dir. En tot cas reglamentàriament em sembla que segur no podem intervenir.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Gabriel, em diu que hauríem d'anar concretant aquesta senyal, jo, em sembla que aquesta senyal està concretada en el meu discurs d'ahir, intentaré recordar-ho, en el sentit de em diu de fins on estem disposats d'arribar, doncs miri en el tema d'Europa estem disposats a arribar a un acord d'associació convingut amb tot l'arc parlamentari en funció de la intercomunicació entre grups parlamentaris i la informació que rebí Govern, i estem disposats a arribar fins això. En la qüestió de la funció pública estem disposats a arribar a modificar l'estructura de la funció pública, a canviar la Llei de la funció pública i a explicar que la funció pública ha de funcionar de manera distinta i amb una contenció de la despesa, no estem políticament avui per la labor de dir que no podem substituir els funcionaris que marxin a una merescuda jubilació en àmbits essencials pel servei a la comunitat, com són seguretat ciutadana, sanitat i educació, aquesta és la nostra opinió, si l'arc parlamentari, el que decidirà, tingués una altra evidentment Govern ho hauria de complir. I finalment en el tercer gran aspecte, fins a on estem disposats a arribar en les relacions amb els comuns, doncs a pactar amb els comuns una modificació de la Llei de transferències i analitzar quines conseqüències té la Llei de transferències en l'exercici de les competències que tenen constitucionalment atribuïdes els comuns i per llei, perquè és evident que si la situació econòmica comporta que hem de reduir les transferències, o hem de constatar que no podem mantenir el nivell de transferències, els comuns legítimament ens diran que estan assumint algunes competències que tenen un cost econòmic i que s'han de revisar. Però evidentment aquesta és la disposició, això, la senyal essencial a mi em semblava que havia aconseguit traslladar-la correctament ahir i segurament veig que no ho vaig aconseguir del tot, és que la proposta és oberta i per tant nosaltres no posem topalls a dir és que no volem parlar de modificar les competències comunals, no; és que no volem parlar d'un acord amb la Unió Europea que no es digui tal cosa, tampoc; és que no volem que hi pugui haver una modificació de la Llei de funció pública, tampoc. Aquesta és l'orientació que m'ha semblat entendre que vostè em demanava i que ara intento traslladar-li.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Iniciem el torn de grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu. És precisament, és a dir, valoro les capacitats de previsió del Sr. cap de Govern entenent que aquest text és el text pràcticament idèntic al que formarà la nostra proposta de resolució, ja que vist que no hi ha hagut cap debat al voltant d'això, i es farà en el seu moment però precisament si ho hem fet ha estat per donar l'opció a Govern a poder intervenir i a poder dir la seva obertament en aquesta qüestió i per això ho hem posat en aquest moment, ja que tècnicament coneixem les limitacions del que es pot fer després, no?. Ha estat un gest de cortesia, de *fair play*, que veig que potser no ha estat prou ben entès, i m'excuso si no l'explicat prou bé, però precisament el que volíem fer era donar l'oportunitat a Govern de poder parlar de totes les accions i objectius que proposarem, o que tenim la voluntat de proposar en aquesta proposta de resolució, no?, per què?, perquè l'essencial no és si Govern vol o no, si té la posició de voler o no voler parlar d'aquest tema o de l'altre tema. Avui en dia no és aquest el debat que es necessita, és com definim les accions i els objectius per tirar endavant, per fer la feina, per fer una realitat les accions que realment necessita Andorra per sortir de la situació en la que estem i per donar viabilitat a l'administració, ja que en aquests moments tenim una administració que ha deixat de ser viable donada la realitat econòmica actual i donat els problemes socials que generen a la nostra societat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies Sr. Síndic.

Bé, suposo que al final anirem atansant les posicions sobre el que s'entén, entenem, percebem com a senyal. Jo li puc assegurar i li puc dir que compartim la seva voluntat. La senyal no la volem en la voluntat, fa un any que la sentim la seva voluntat, les seves ganes d'un pacte electoral aquí en el debat d'investidura, ho hem anat sentint repetidament ha anat canviant el nom, vam passar per un concert,

aquell concert no va ser, després va ser un pacte. La voluntat no dubtem que hi sigui Sr. cap de Govern, la de vostè i la de totes les persones que l'acompanyen en aquest viatge governamental que estan avui presents amb nosaltres, no li discutim la bona fe, la voluntat, ni les ganes de treballar pel nostre país, i estic convençut que tots els que estan aquí asseguts fan el millor que poden fer, com no pot ser d'altra manera, només faltaria. Ens hagués agradat en aquest debat, jo diria, jo diria, sentir la orientació, creiem nosaltres que d'això es tractava avui, de certs punts que ni han passat no tocaven avui, potser no s'havia de fer un gran debat de plantejaments ideològics o de gran política d'estat, però no hem baixat a escoltar doncs quin és el parer del futur, que pensa el Govern d'Andorra, a on ha d'anar la cultura d'Andorra, què hem de fer per a que el turisme d'Andorra puguem recuperar el que vostè abans citava que s'ha perdut, què farem per a què l'economia pugui tenir els millors moments brillants. Aquest entenem nosaltres que havia de ser el debat d'orientació que ens haguéssim pogut orientar, haguéssim pogut compartir o no compartir, i haguéssim pogut fer una feina d'oposició de donar el nostre punt de vista i donar les accions no creiem que sigui oportú que sigui l'oposició qui hagi de portar aquests apunts, o almenys en aquest debat no toca per això.

No hem sentit tampoc la seva visió en polítiques ni d'interior, que pensem fer en un futur, ni d'altres moltes que ens hagués agradat molt sentir per tenir una senyal de que realment hi ha una voluntat de fer certes coses i cap a on anem, cap a on ens dirigim, cap a on es dirigeix el país. Només hem entès que hem de fer un gran pacte que es basarà en un tronc comú que el president d'APC ens ha explicat que realment i desgraciadament estem en un cercle viciós que aquest Govern és incapaç de saber sortir. Nosaltres ens comprometem doncs si no ho sap fer ja l'ajudarem. Denoto i continuo denotant un Govern cansat com molt bé vostè va dir als mitjans de comunicació no en aquesta Sala, que també potser no el van entendre bé i denoto un Govern sense il·lusió ja no pel futur, no cal que anem tan lluny, pel present, deixis ajudar, intenti fer un acord amb el grup parlamentari que el va deixar governar, truqui'ns que l'ajudarem intentarem entre tots entrar en el cercle virtuós que és el que realment Andorra es mereix i que durant molt temps i molts segles a Andorra hi ha estat.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, seré molt breu.

La meva intervenció servirà tant per la que ha fet el president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi com, parcialment, per la que ha fet el president del Grup Parlamentari Reformista.

Primer, recordar el que acaba de dir el cap de Govern en la seva anterior intervenció, on jo, no sé, em sembla que tots hem sentit el mateix, però ha dit que era una qüestió oberta, que era un tema obert, d'aquesta manera ho havien pensat perquè així tothom podia aportar i el Govern evidentment també aportarà el que ell també pensi, i les definicions nosaltres pensem que les hem de fer en aquest marc.

Un cop dit això potser sí que hi ha altres qüestions que per la forma del debat no s'han potser debatut suficientment, però penso que el que hem fet aquí és debatre de tot el que hem volgut sense cap problema, almenys nosaltres així ho hem fet. Per tant, jo em quedo amb aquesta visió de debat, de pacte, diguem-li com vulguem obert que ens proposava el cap de Govern, que ha reafirmat fa una estona i insisteixo que amb el marc aquest que sí que és clar, nosaltres estem disposats a col·laborar amb tothom i quan convingui i amb el temps que calgui cada vegada sense cap restricció. Només amb això: que sigui una cosa franca, oberta i que tothom porti el que creu que ha d'aportar, i allà entre tots decidir. És així de senzill.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És per respondre al president del Grup Parlamentari Reformista, el Sr. Gabriel, en primer lloc em sap greu donar-li un disgust, de cansat gens ni mica, sap greu, no?, però no, és que ja li vaig sentir dir ahir, avui hi torna, doncs no estic gens cansat.

Voluntat, bona fe i ganes, estic totalment d'acord amb vostè se'ns presumeix a tots que les tenim, és més, estic convençut igual que vostè que tots, tots, les tenim.

Clar, ara em surt amb el que no era a la seva intervenció inicial, o no ho he sabut trobar, que havíem de parlar de cultura, de turisme, de les polítiques d'interior. Jo, equivocadament o no, però vaig fer una lectura del Reglament que em va semblar que m'havia de portar a fer un discurs d'orientació política general, que és el que diu el Reglament, i per tant també vaig anunciar ahir que no entraria en inventaris, ni en polítiques àrea per àrea, o ministeri per ministeri. La voluntat, la bona fe i les ganes, i per tant la senyal que jo vaig dir ahir li repeteixo ara aquí, és que jo he fet en nom del Govern una oferta concreta de pacte d'estat amb uns punts que he resumit en tres punts, que fa un moment en la intervenció anterior o la d'abans de l'anterior, no recordo, he dit quins eren, quina era la forquilla que em sembla per on podia passar aquest acord i aquesta és la qüestió d'aquest debat, aquesta és la nostra proposta i per tant, a això els vaig convidar ahir i a això, a l'espera de les resolucions sobiranes que adopti el Consell General aquesta tarda, a això els convidaré formalment a partir de la setmana vinent, a participar, i no dubto que amb la voluntat, la bona fe i les ganes que hi ha d'intentar trobar solucions als problemes del país i en la línia de responsabilitat que el conec, doncs vostè sabrà com m'ha dit fa un moment donar-hi la resposta i la orientació que vostè entengui que és la bona per Andorra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

S'inicia doncs un nou torn de grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Lamento que aquesta darrera intervenció del Sr. cap de Govern hagi estat tan sols per donar resposta al portaveu del Grup Parlamentari Reformista i per entrar en aquest clàssic debat que no sé on ens porta de si no és veritat que no he fet res, que si ho estic fent perfecte, que si l'altre no fa res, que sí que sí que ho faig...Aquest no és un curs de balanç, perdó no és un curs!, no és un debat de balanç del curs polític anterior, no, no estem fent notes a final de curs aquí. Estem parlant d'orientació, i orientació és mirar al futur, i per tant nosaltres hem posat aquí damunt la taula una llarga llista d'accions, solucions, compromisos, amb xifres, números, coses que s'han de fer, actuar, coses de les quals estem convençuts

que treballant tots junts es pot tirar això en davant. Ho hem posat sobre la taula i de moment no hem rebut cap resposta del Sr. cap de Govern, bé, doncs, suposo que ho rebrem aquesta tarda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

M'hagués agradat sí és cert, potser ho podia haver dit en la primera part del meu discurs, del cap de Govern sentir doncs quina és l'orientació en tot el que comporta un estat, un estat no és només els diners, no és només l'economia, no només són les finances, no només són les solucions a un mal moment, com vostè i jo sabem i a més compartim, perquè el conec personalment i ho puc afirmar, hi ha una sèrie de valors molt més importants segurament que els econòmics, que donen sens, sentit -sens en francès- per tirar endavant i provablement justificar o explicar doncs qualsevol acte.

No hi entraré, no toca avui, no és un debat filosòfic sinó d'orientació política, només al peu que m'ha donat el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata voldria acabar amb dos reflexions: per nosaltres governar vol dir proposar, debatre i decidir; I l'altre, no li diré que no ho hagi fet, perquè l'enganyaria, no és veritat, ho ha fet, ha proposat un gran pacte d'estat, el posa a debat i després decidirem. La meua senyal anava en la segona línia, potser vaig massa de pressa, però ens hagués agradat sentir quina proposta és exactament aquest pacte. Com el debatrem ja ens ho ha explicat, i finalment qui havia de decidir, que suposem que serà Govern que tampoc ens ho ha dit. Però per nosaltres també governar vol dir, o creiem que és l'art de fer el possible, de fer tot el possible per aconseguir el necessari. No voldria acabar amb cap reflexió filosòfica però sí voldria acabar amb una demanda al Govern de que segons si anem bé o no anem errats, en la nostra definició de política, la política és l'art de fer tot el possible per aconseguir el necessari, faci tot el necessari perquè realment pugui ser possible totes les bones intencions que tant ahir com avui, ens està portant a debat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Encara seré més breu. Només dir que les primeres paraules que ha pronunciat el president del Grup Parlamentari Reformista em semblava recordar que també havien figurat en un, en una intervenció meua de fa uns mesos, pel qual m'alegro que vingui a la nostra, m'alegro que puguem arribar a algun tipus d'acord. El cap de Govern, com molt bé s'ha dit, suposo que ens proposarà, si les resolucions d'aquesta tarda no van en un altre sentit, alguna de les mesures de calendari, em refereixo que va exposar ahir, i per tant en podrem debatre i establir el diàleg que deia en la seva segona part.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

Sr. El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és per respondre la interpel·lació, o el que m'ha semblat una interpel·lació o consell, del president del Grup Parlamentari Reformista.

Miri, qui hauria de decidir? jo diria que em vaig repetint, qui decidirà és el conjunt dels grups parlamentaris i per tant el Consell General decidirà si accepta o no accepta de tirar endavant la proposta de pacte d'estat que ahir vaig proposar i que avui reitero. I jo per part meua seguint el consell que agraeixo, o en tot cas la opinió que vostè em manifesta, jo faré tot el necessari, tot, per convocar les reunions, per convidar a participar en aquestes reunions, per posar sobre la taula d'aquestes reunions la documentació de la qual disposi el Govern i per anar a buscar la que se'ns demani, i per intentar trobar aquests punts d'acord d'aquest pacte d'estat. És el que em comprometo a fer, és el que faré, i insisteixo, a l'espera també de les resolucions que adopti el Consell General avui en relació del que estem debatent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

S'inicia doncs un segon torn de grups parlamentaris.
Pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement dir doncs que degut a la manca de resposta del Sr. cap de Govern, no tenim res més a dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Doncs ens n'alegrem, no pot ser d'altra manera, no? Sr. cap de Govern, doncs que faci tot el que cregui necessari perquè pugui ser possible, o que faci tot el possible perquè pugui ser necessari, no entrarem en aquest joc de paraules, en tot cas sí que esperarem la, no voldria tornar a entrar en el debat de la senyal, no utilitzaré aquest nom, però sí que estarem doncs a disposició de treballar quan veiem que els fets acompanyen a les bones voluntats.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Sr. cap de Govern, no hi ha intervenció.

Dono doncs per acabat el debat i se suspèn la sessió fins a les quatre de la tarda. Recordo tan sols que el termini màxim per a la presentació de resolucions són les 15.30 h a la Sindicatura, 15.30.

(Se suspèn la sessió a les 13.00h.)

(Es reprèn la sessió a les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Bona tarda a tothom, es reprèn la sessió.

S'han presentat vuit propostes de resolució, totes elles admeses per la Sindicatura, propostes que es distribueixen en aquests moments, de fet ja s'han distribuït, suposo que tothom les té.

Recordaré breument el procediment: en primer lloc es procedirà a la defensa de les propostes de resolució segons l'ordre de presentació, una vegada feta l'exposició per part dels grups parlamentaris se suspendrà la sessió per tal que els grups puguin analitzar la posició respecte cadascuna i si dóna el cas, fer propostes al grup corresponent, propostes de modificació, d'esmenes, etc. Posteriorment doncs, reprendrem la sessió per passar a la votació del text que finalment se sotmet a votació en cas que hi hagi modificació del text.

Passem doncs a la presentació de la primera proposta de resolució registrada amb el número 675 presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, intervé per presentar, per exposar la proposta de resolució el Sr. Eusebi Nomen Calvet, en aquest cas només notificar que Sindicatura ha demanat al presentador d'inserir un canvi al final de la pàgina, allà on diu "...per tant el Govern i tots els grups parlamentaris acorden la següent resolució..." ha de dir "...el Consell adopta la següent resolució..."

Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

(No se sent)... I gràcies a Sindicatura per haver detectat aquesta errada que serà degudament solventada.

Proposta de resolució:

Atesa la situació d'endeutament de les nostres administracions; atès que seguim amb un esquema insostenible d'ingressos i despeses de Govern ja que part de les despeses corrents, totes les inversions, el pagament d'interessos i les devolucions de principal tan sols es poden fer amb nou endeutament; atesa la voluntat de tots els ciutadans i de tots els representants públics de mantenir l'alt nivell i la qualitat dels serveis públics a Andorra; ateses les necessitats d'inversió pública d'Andorra i les necessitats per garantir el correcte funcionament de les infraestructures de tot tipus; atès que la situació actual de la nostra economia productiva no permet que s'incrementi la pressió fiscal, és a dir, que per recaptar més ingressos per a les administracions cal que s'activi l'economia; atesa la recessió econòmica del nostre entorn, del que en depèn directament la nostra economia; atès que la realitat és que la tendència en els ingressos de Govern és que es situen al voltant de 300 milions d'euros i les despeses al voltant dels 400, per tant Govern arrastra un dèficit crònic de 100 milions d'euros que explica els dèficits pressupostaris històrics que s'han vingut produint, és a dir, que Govern necessita incrementar els seus

ingressos en un 33% o reduir les seves despeses en un 25% o una combinació d'ambdós esforços, però el fet és que un increment dels impostos o una reducció de les despeses de l'Administració comporten un refredament de l'economia i del benestar social, que no ens podem permetre en la situació actual.

S'acorda la creació d'un front comú Consell-Govern al que s'invitarà a participar als set comuns i als sindicats de treballadors de l'administració per treballar conjuntament amb l'objectiu de prendre totes les accions que calguin per garantir la sostenibilitat de l'administració andorrana i dels seus serveis essencials eficientment gestionats, i que al mateix temps, dinamitzin l'economia del país i permetin el desenvolupament social.

Per tant el Consell General adopta la següent resolució:

Govern liderarà un punt de trobada i construirà els ponts de diàleg necessaris per crear un front comú Govern-Consell, al que s'invitarà als Comuns i als sindicats de treballadors de l'administració amb l'objectiu de donar una resposta consensuada per garantir la sostenibilitat financera a les administracions i als seus serveis i que s'ha de fonamentar en un seguit d'accions concretes, que entre d'altres, han de contemplar les qüestions essencials següents:

1. Revisió del model fiscal integral (inclosos els comuns). Aquesta estructura fiscal ha de mantenir constant la pressió fiscal actual. Per no refredar l'economia, els increments d'ingressos de Govern s'han d'originar a partir de la millora de l'activitat econòmica, és a dir, que tot increment de recaptació s'ha d'originar en una major activitat econòmica i per tant la pressió fiscal s'ha de mantenir constant o menor, però en cap cas es pot augmentar. Revisar la prestació gratuïta de serveis no essencials per part de Govern i introduir preus públics de forma general amb la possibilitat de subvencions per a casos que realment ho necessitin.
2. Revisió de l'estructura de Govern i entitats vinculades. Si no es fa res, la nostra administració es veurà avocada a mesures correctives dràstiques -com està passant a les administracions del nostre entorn. No fer res vol dir retallades salarials i acomiadaments abans de dos anys. Una actitud de passivitat té un cost que no ens podem permetre. Per tant cal actuar de forma immediata fent un programa a cinc anys per assolir progressivament una reducció en la despesa en el capítol 1 (despeses de personal) i la part del capítol 2 relatives a serveis professionals del 20% (o el percentatge que

finalment es consensuï). Aquesta migració progressiva s'ha de fer mitjançant les accions que es consensuïn, i en tot cas s'han d'estudiar les accions següents:

- Aturar realment la nova contractació de funcionaris.
 - No cobrir les baixes per jubilació o canvi de carrera professional.
 - Crear una mobilitat transversal real.
 - Reduir com a mínim fins el 75% els imports destinats a assessoraments externs i utilitzar el capital intel·lectual existent dins de l'administració.
 - Establir preus públics que realment cobreixin els costos de l'administració per els serveis no essencials i crear un sistema de subvencions per als casos que realment ho necessiten.
 - Eliminar les duplicitats de serveis entre Govern i Comuns.
3. Revisió de les relacions Estat-Comuns, és a dir, transferències i competències. Assolir una eficiència en les transferències i competències que permetin reduir en un 25% (o el percentatge que finalment es consensuï) les transferències als comuns. Aquesta migració s'ha de fer progressivament i per mitjà de les accions que es consensuïn, i en tot cas s'han d'estudiar les accions següents:
 - Permetre que les transferències als comuns també s'utilitzin per amortitzar deute i per pagar despeses de manteniment de les infraestructures existents.
 - Obrir la mobilitat laboral transversal entre Govern i Comuns.
 - Revisar les competències dels comuns per eliminar les duplicitats de serveis entre Govern i Comuns.
 - Mancomunar serveis i processos administratius entre Comuns i també amb Govern.
 4. Revisió de l'execució i el concepte de les inversions en infraestructures:
 - Acordar la prioritat de dedicar recursos a les obres ja començades i no aturar cap projecte en curs per dedicar els recursos financers a començar un altre projecte.
 - Marcar un ritme d'execució d'obres que no impliqui una despesa superior a 60 milions d'any (o l'import que finalment es consensuï).
 - Limitar els concursos internacionals d'obres i fomentar els concursos entre empreses nacionals (amb subcontractacions restringides a empreses

nacionals) amb l'objectiu que les inversions en infraestructures afavoreixin el creixement de l'economia andorrana en lloc d'afavorir el creixement de l'economia dels nostres veïns a qui s'adjudiquin les grans obres.

-Fomentar les sòlides i racionals obres que sempre s'han fet a Andorra, apartant-se de les obres espectaculars que tants problemes ens estan donant i que tenen un important sobrecost tant econòmic com social.

5. Revisió de l'estructura del finançament públic. Negociar una estructura de finançament del deute de Govern i els finançaments especials d'obres a llarg termini amb una estructura de pagaments anuals d'interessos i principal que no superin els 40 milions d'euros en els propers deu anys (o l'import que finalment es consensui).
6. Execució del front comú. El front comú ha de concretar els acords abans del 30 de setembre 2010, de forma que el pressupost 2011 (a tancar abans del 31 d'octubre 2010) ja incorpori les accions que el front comú decideixi per aquest primer any. D'aquesta forma l'Administració disposarà d'un marc consensuat i podrà executar les solucions que Andorra necessita de forma immediata per donar viabilitat a la nostra administració i als serveis essencials que presta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Passem a la segona proposta de resolució, ha estat enregistrada amb el número 678 i presentada pel Grup Parlamentari Reformista, intervé per exposar-ne la proposta de resolució la Sra. Roser Bastida teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista, en base el que disposa l'article 133 del Reglament del Consell General, presenta la proposta de resolució que tot seguit s'exposa per tal que sigui debatuda i, si escau, aprovada pel Consell General.

El talent i la formació dels nostres estudiants són i seran dos dels principals actius de la nostra societat. Aconseguir formar professionals de qualitat i d'alt nivell contribuirà a potenciar el motor productiu de la nostra economia i així podrem assolir un país benestant i cada vegada més pròsper.

És fonamental doncs, reforçar la Formació Professional que permeti l'obtenció de titulacions de

diversos graus, tots ells de qualitat i assegurari als nostres joves la incorporació al món laboral amb el màxim nivell, les màximes garanties tenint en compte, endemés, el context competitiu que ens envolta.

Per tot l'esmentat i en base el que disposa l'article 133 del Reglament del Consell General, el Grup Parlamentari Reformista proposa l'adopció, per part del Consell General, de la següent proposta de resolució:

S'encomana al Govern que el diploma de batxillerat professional que reconeix i sanciona les competències professionals que el titular ha de desenvolupar en l'exercici d'una professió qualificada, permeti la inserció en el món laboral i també prosseguir -si el titular ho desitja- estudis superiors universitaris.

Conseqüentment s'encomana al Govern de crear la Prova Oficial de Batxillerat Professional i modificar el Decret de regulació de l'accés als ensenyaments estatals de bàtxelor (BOPA núm. 29, any 22, del 19-05-2010 i la correcció d'errata BOPA núm. 30, any 22, del 02-06-2010) així com tota la normativa que sigui necessària.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida.

Passem a la tercera proposta de resolució ha estat registrada amb el número 679 i presentada pel Grup Parlamentari Reformista, intervé per exposar-ne la proposta el Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El sistema d'adjudicació d'obra pública del darrer any triat per l'actual Govern fa que cada Ministeri assumeixi les obres que li corresponen, en lloc de centralitzar-les com s'havia vingut fent al Ministeri d'Ordenament Territorial. D'altra banda, la delicada situació econòmica fa que més que mai sigui necessària una millora de la productivitat indissociable de les aptituds tècniques de les que ja gaudeix el Ministeri d'Ordenament Territorial i que, és de sentit comú, no tenen la totalitat dels departaments de la nostra administració. A més, la total transparència en tot el procés de licitació i d'adjudicació d'obra pública, no ha de deixar lloc al dubte o a l'arbitrarietat en les puntuacions, i ha de determinar en cada cas les responsabilitats de cadascuna de les parts. Tenint en compte que l'Associació de Contractistes d'Andorra i el Ministeri

d'Ordenament i per extensió el Govern d'Andorra no poden més que agrair l'existència d'un plec de condicions tècniques i administratives que determinin els processos de licitació a seguir i les fórmules d'adjudicació que assegurin la total transparència als concursos i subhastes del Govern; el Grup Parlamentari Reformista proposa, en base al que s'acaba d'esmentar i al que disposa l'article 133 del Reglament del Consell General, l'adopció per part del Consell General de la següent proposta de resolució:

S'encomana al Govern que desenvolupi per via reglamentària un model de plec de condicions tècniques i administratives que no deixi lloc a l'arbitrarietat de les puntuacions, que assegurin la total transparència en les adjudicacions i que totes les obres que es licitin a partir d'avui incloguin en la documentació del concurs el referit plec, tant a nivell de tots els Ministeris del Govern, com de les societats públiques i parapúbliques, així com dels diferents Comuns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Passem a la quarta proposta de resolució ha estat enregistrada amb el número 680 i presentada pel Grup Parlamentari Reformista, intervé per exposar-ne la proposta el Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Vist l'esforç i el sacrifici que estan realitzant tant les famílies com les empreses andorranes, creiem que el Govern ha de respondre amb solidaritat i responsabilitat, i s'ha de fixar, doncs, com a prioritat generar importants estalvis en la despesa pública per poder destinar recursos als programes i projectes prioritaris que permetin reactivar l'economia i a la vegada limitar al màxim el dèficit pressupostari. Per assolir aquesta fita, és important d'una banda, gestionar amb rigor i austeritat la despesa pública, i d'altra banda, contemplar la possibilitat d'externalització de serveis públics, transformant així despesa fixa en despesa variable i obtenint a la vegada estalvis conseqüents.

Així el Grup Parlamentari Reformista proposa, en base el que s'acaba d'esmentar i el que disposa l'article 133 del Reglament del Consell General, l'adopció per part del Consell General de la següent proposta de resolució:

S'encomana al Govern que engegui de forma immediata un procés de replantejament exhaustiu de totes les partides de despesa de funcionament amb l'objectiu d'avaluar la necessitat i conveniència de cadascuna d'elles i estableixi en el termini màxim d'un mes les mesures necessàries per reduir d'un 20% com a mínim el consum de bens corrents i serveis respecte a l'exercici pressupostari anterior. El mateix procés de replantejament haurà de permetre en el mateix termini, avaluar cadascun dels serveis prestats per l'administració i plantejar l'externalització d'aquells que puguin ser prestats per empreses privades nacionals, reduint així les despeses de personal i de funcionament de forma conseqüent.

Tant les conclusions que s'obtinguin com les accions que s'iniciïn a raó d'aquest procés es presentaran al Consell General a l'inici del proper període de sessions per ésser ratificades si escau.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol.

Passem a la cinquena proposta de resolució, ha estat enregistrada amb el número 681 presentada pel Grup Parlamentari Reformista intervé per exposar la proposta de resolució la Sra. Conxita Mora teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista en base el que disposa l'article 133 del Reglament del Consell General presenta la proposta d'acord que tot seguit s'exposarà per tal que sigui discutida i sotmesa a votació en el marc del debat d'orientació política del Govern.

El passat mes de maig passat es va començar a aplicar el polèmic tancament dels comerços de vuit diumenges a la tarda. Hem seguit constatant el desacord i descontent de tots els actors implicats tal com ja vàrem manifestar reiteradament en aquesta Cambra en anteriors sessions.

Ha quedat palès, tal com preveiem els reformistes, que aquesta mesura, a part de ser totalment improcedent en un moment de crisi econòmica, no solament no ha fomentat la conciliació familiar sinó que més aviat ha distorsionat els dies de descans consecutius, i molt sovint ha impedit que els dies festius coincideixin entre els diferents membres de la família.

A més de la mala imatge com a país turístic que s'ha generat, la referida mesura té una incidència directa

sobre la competitivitat de la nostra economia, molt basada en el turisme i el comerç, i alhora no fa extensiva aquesta bona intenció de conciliació familiar a tots els treballadors d'altres sectors.

Vist que dins del recull publicat pel Govern titulat "Compromisos i accions de la taula de diàleg per un pacte per al treball i el desenvolupament econòmic 2009-2010", el compromís zero és la creació de la Comissió pel desenvolupament econòmic i pel treball, i atenent també al canvi d'actitud del Govern manifestat en la sessió parlamentària d'ahir en el sentit de comprometre's a establir ponts de diàleg i de consens, pensem que avui pot ser un bon dia per a fer efectius aquests bons propòsits i per això presentem la següent proposta de resolució:

S'encomana a Govern que modifiqui el Decret de data 18-11-2009, publicat al BOPA en data 25-11-2009, així com el posterior Decret de modificació del mateix, en el sentit de suprimir la part dels mateixos que estableix el tancament obligatori d'alguns diumenges a la tarda. I a la vegada s'encomana a Govern que estableixi els mecanismes de diàleg escaients entre els agents socials que permetin assolir acords que realment garanteixin una veritable conciliació de la vida familiar.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mora.

Passem a al sisena proposta de resolució ha estat registrada amb el número 682 presentada pel Grup Parlamentari Reformista intervé per exposar-ne la proposta el Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En el decurs del debat d'orientació ahir i avui, ha quedat palès la voluntat de prioritzar les obres públiques tot i preservant el necessari equilibri financer de l'Estat andorrà. En aquest sentit, és important i necessari mantenir les obres iniciades quan endemés corresponen al Pla nacional d'infraestructures viàries i vertebreren els principals eixos de comunicació del país.

D'altra banda, en aquest mateix debat s'ha reconegut l'existència de marc legal per utilitzar noves fórmules de contractació i finançament d'obres públiques que en permeten la realització i el seu finançament.

El Grup Parlamentari Reformista proposa, en base el que s'acaba d'esmentar i el que disposa l'article 133 del Reglament del Consell General, l'adopció per

part del Consell General de la següent proposta de resolució:

S'encomana al Govern que procedeixi a la finalització del vial de Sant Julià de Lòria, concretament en les fases que manquen 1 i 2, en els millors termes tècnics, econòmics i financers, com a obra prioritària, per tal de donar resposta a les necessitats urgents de comunicació del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Passem a la setena proposta de resolució ha estat registrada amb el número 683 i presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervé per exposar la proposta la Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la Carta Social Europea revisada, que va ser ratificada pel Consell General en la sessió del 30 de juny de 2004,

Atès que en aquell moment el Consell General va creure oportú no ratificar alguns articles i alguns paràgrafs d'altres articles de la Carta Social, sense excloure, però, la possibilitat de ratificar-los més endavant,

Atès que des de l'any 2004 fins ara el Consell General ha aprovat diferents lleis, especialment en matèria de relacions laborals, que permeten que Andorra compleixi amb les obligacions que es deriven d'alguns articles de la Carta Social Europea no ratificats en el seu moment,

Atès que en el decurs del debat sobre l'orientació política, el Govern ha manifestat explícitament la seva voluntat de posar-se a la disposició dels grups parlamentaris per col·laborar en la modificació de les lleis laborals i sindicals i va manifestar així mateix, malgrat la situació de crisi econòmica que estem patint, el seu ferm compromís en la defensa dels drets dels sectors socials més desafavorits,

Atès que la Carta Social Europea és el complement natural, en matèria de drets socials, del Conveni Europeu per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals,

Atès que, d'acord amb l'article 5 de la Constitució, la Declaració Universal dels Drets Humans és vigent a Andorra i que per garantir millor la màxima protecció dels drets humans és convenient ratificar el màxim nombre d'articles de la Carta Social Europea,

El Consell General en la sessió de debat d'orientació política del Govern de 18 de juny de 2010, acorda:

Encomanar al Govern que, en el millor termini, presenti a tràmit parlamentari la proposta de ratificació de tots aquells articles i paràgrafs de la Carta Social Europea revisada que no van ser ratificats l'any 2004 pel Consell General i que es podrien ratificar sense necessitat d'efectuar prèviament cap desplegament legislatiu; i per altra banda, que comenci a preparar els projectes de llei escaients que permetin que en futur no gaire llunyà l'Estat andorrà pugui ratificar la Carta Social Europea en la seva integritat.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Passem a la vuitena proposta de resolució ha estat registrada amb el número 684 i presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervé per exposar-la el Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que existeix un aspecte especialment crític i preocupant del funcionament de l'àmbit judicial, provocat per la manca de llei positiva adequada i per l'especial falta de recursos humans i materials, relativa a l'execució de resolucions judicials en matèria civil, i a l'execució de sentències i actes administratius,

Atès que tant el Decret del 4 de febrer del 1986, que regeix l'execució de resolucions judicials en matèria civil, com la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal del 15 de novembre del 1989, que regeix l'execució de sentències i actes administratius, malgrat haver estat modificats l'any 1993 per la Llei Transitòria de Procediments judicials, han quedat obsolets, i avui ja no són suficients per a proporcionar adient empara legal, ni tampoc eficiència ni la deguda celeritat, a uns procediments d'execució que augmenten en nombre exponencial,

Atès que la tramitació de les execucions no és satisfactòria, tot i els esforços de les persones encarregades dels processos, i porta greus perjudicis als ciutadans, empresaris i professionals del Principat d'Andorra, pel que fa a les resolucions judicials en matèria civil, i a les administracions i també als administrats pel que fa a l'execució de sentències i actes administratius, amb la consegüent i greu inseguretat jurídica que això suposa per a tothom,

Vistes les estadístiques fetes públiques per la Batllia, l'any 2009, es va cloure:

-Amb un total de 2.642 assumptes civils pendents d'execució;

-Dels quals 490, més d'un 18%, teníem més de 2 anys d'antiguitat;

-427, o sia un 16% tenien una antiguitat de més de 3 anys; i

-476, o sia un 18% eren assumptes de més de 5 anys; i

-Amb un total de 26.704 execucions administratives pendents, de les quals:

-5.344, un 20% teníem més de 2 anys d'antiguitat;

-1.299, gairebé un 5% en tenien més de 3 anys; i

-1.614, un 6% eren assumptes de més de 5 anys.

I vist que enguany s'està comptabilitzant un augment de procediments que supera el 20%,

Sense poder oblidar que el dret fonamental a la jurisdicció, reconegut i proclamat per l'article 10 de la nostra Constitució, inclou el reconeixement a obtenir dels Tribunals una decisió fonamentada, i el dret a un procés degut, i no es limita al fet de poder acudir davant de l'òrgan judicial i a obtenir una decisió basada en el Dret, sinó que encabeix també el dret a l'execució de la sentència,

El Consell General en la sessió de debat d'orientació política del Govern de 18 de juny de 2010, acorda:

Encomanar al Govern l'estudi de la problemàtica relativa a l'execució de resolucions judicials en matèria civil, i a l'execució de sentències i actes administratius -bàsicament en els aspectes pecuniaris-, i de resoldre-la pels mitjans escaients en el millor termini.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Acabada la presentació de les diferents propostes i per tal que els grups parlamentaris puguin disposar del temps necessari per estudiar, valorar-les i en tot cas, si es dóna el cas, fer propostes de transacció als grups que les han presentat, se suspèn la sessió per un temps indeterminat, que pot ser mitja hora, tres quarts, el temps necessari perquè els grups puguin fer la feina correctament.

(Se suspèn la sessió a les 16.35h)

(Es reprèn la sessió a les 18.50h)

El Sr. síndic general:

Bé reprenem doncs la sessió, després de la presentació feta anteriorment pels diferents grups de les propostes de resolució presentades, ara toca que cada grup es posicioni respecte de les proposicions presentades pels diferents.

El que proposaré és de fer-ho directament, proposta per proposta, començarem doncs per la proposta presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, que era la primera, i demanaré en primer lloc al Grup Parlamentari Reformista de posicionar-se en tot cas sobre si té alguna intervenció o si vol dir alguna cosa. Posteriorment al Grup Socialdemòcrata i acte seguit es procedirà a la votació doncs del text si és el text amb modificació s'haurà de tornar a llegir, suposo que si és el text ja presentat inicialment, de no llegir-lo.

Tothom està d'acord?

Sí, Sr. Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Si em permet simplement Sr. Síndic, des de la meva..., és a dir, des del Grup Reformista hauríem de començar la intervenció, si ho he entès bé?

El Sr. síndic general:

El Reglament demana que hi hagi un posicionament abans de la votació, que cada grup digui el que pensa de la resolució, si està d'acord, si està en contra, si ha proposat alguna modificació, i si no es vol dir res, doncs no, no, no es diu res i es passa directament a la votació. Però hi ha aquesta possibilitat d'intervenir, vist que en el primer torn únicament ha intervingut el grup que ha presentat una resolució.

El Sr. Joan Gabriel:

Simplement la curiositat era per dir com que el grup, vaja l'ordre d'intervencions sempre és de menor a major, era només perquè començava CR, no té més cap motiu que això la pregunta.

El Sr. síndic general:

Sí, perdó, és justament per això, perquè APC ja ha presentat el text, doncs és un text presentat per APC, de seguit doncs toca a CR, només hi ha dos grups que intervenen actualment, el grup que ha presentat ja ha fet la intervenció abans de parar el Consell.

D'acord? Doncs pel Grup Reformista, Sr. Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Sí? Doncs moltes gràcies Sr. Síndic de donar-me la paraula.

Molt breument, doncs nosaltres l'únic que podem fer és constatar com a, jo diria, integrants passius d'una Comissió on s'havien de posar les bases d'un tronc comú, fa dos dies que s'està parlant d'aquesta paraula nova en el vocabulari d'aquesta Sala, i malauradament doncs hem pogut assistir en directe com abans de començar aquest gran pacte d'estat i aquest tronc comú doncs s'ha "desmoronat". Nosaltres aquí sí el que podem fer és lamentar per part dels dos grups incitadors d'aquest projecte que fins ara s'havia anat discutint de tirar-ho endavant, de no haver sabut arribar a cap moviment de cintura parlamentari per tirar endavant el que havia de semblar que la societat andorrana esperava que avui diguéssim.

Dit això el posicionament del Grup Parlamentari Reformista hauria de votar en contra directament doncs d'aquesta proposta d'esmena perquè tampoc APC ha tingut la cintura necessària doncs per, com a mínim, intentar de debatre una mica la legítima proposta que se li feia de modificació en coses que pot molestar el nostre arc parlamentari i que podria comprometre la política en la qual segons la línia de coherència que creiem que desenvolupem, podria tirar endavant. Però tot i així, donant el dubte i esperant que donat el temps que ha passat, que ha estat el primer text que s'ha sotmès a la intervenció dels grups i esperant doncs que potser algú hagi recapacitat i requalifiqui el seu posicionament, ja avanço que ens abstindrem en aquesta votació justament per això, per poder afavorir que no sigui per culpa de CR que aquest tronc comú no pugui veure la llum i el pacte d'estat, en tot cas.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, dir d'entrada que ens hauria agradat molt poder donar suport a aquesta proposta de resolució, malgrat tot la proposta de transacció que estàvem disposats a fer no ha estat possible. Només constatar-ho. Nosaltres pensem que l'anàlisi d'un text amb el contingut dens d'aquesta proposició de resolució, d'aquesta proposta de resolució, no es podia resoldre

tal com m'ha semblat que se'ns demanava en pocs minuts, o en pocs quarts d'hora, per dir-ho d'altra manera, potser més d'aquí. Hi havia una quantitat de dades que algunes ens ha semblat que no es corresponien directament a la realitat, que s'havien de contrastar. En el marc que estem de la proposició de resolucions dintre d'un debat de política general del Govern se'ns feia impossible de fer aquest treball.

D'altra banda, vull dir que la nostra proposta, perquè quedi clar per tothom, era de mantenir tots els enunciats dels diferents apartats de les accions, de les sis accions que penso proposava APC en aquesta proposta de resolució, i que el contingut en la primera reunió que es fes doncs que per part d'APC és portés i que es debatés. Per què? Perquè per respecte a tots els que han de participar, per no menystenir-los, pensàvem que era una manera correcte de funcionar i per això hem fet la proposta d'aquesta manera. No és que estiguéssim en contra de tots aquests punts i apartats, estic segur que a molts podríem estar d'acord, en altres segurament s'hauria pogut arribar a una transacció sobre tot aquests als quals m'he referit on hi havia xifres pel mig, per poder acceptar altres, alguns segurament no els hauríem pogut assumir. Però bé.

Deia que s'haurien pogut segurament tractar en aquesta primera reunió perquè tal com ha dit el cap de Govern, la proposta almenys que ha fet ell era una proposta oberta i on tothom s'hauria pogut expressar lliurement.

Nosaltres també dir que la part final que era la vinculació amb un calendari relacionat amb el pressupost estàvem disposats a acceptar-ho, potser amb alguna petita variació, però estàvem disposats a acceptar-la, cosa que m'ha semblat no tots anàvem per aquest camí.

I pel que bé em dona l'ocasió si em permet el Sr. síndic de referir-me a la intervenció del Sr. Gabriel, jo sí que entenc que aquestes taules que ha proposat el Govern es mantenen, Govern no m'ha manifestat que ell no manté la realització de tot aquest treball comú, per dir-ho d'alguna forma, i que per tant en aquest marc es podrà, APC podrà aportar totes aquestes propostes i s'hi podran incloure. Jo vull creure que es farà així, si no es fa així no serà pas perquè nosaltres no hi participarem, al contrari, estem disposats a participar-hi, ho farem des del primer dia i insisteixo, acabaré tal com he començat, dir que lamentem no poder donar suport, vist que no..., tal com està no la podem votar i la possibilitat d'arribar a una transacció en el marc, insisteixo, del debat del dia d'avui ha resultat impossible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Si ho he entès bé doncs, Sr. Nomen, el que sotmet a votació és el text tal com està entrat i registrat amb el número 675, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Correcte Sr. síndic.

Entenc que jo ara no tinc torn de paraula, no?

El Sr. síndic general:

Procedirem doncs a la votació de la proposta tal com ha estat presentada anteriorment.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat es desestima la proposta. Queda desestimada la proposta de resolució.

Passem a la segona proposta, és la que ha estat registrada amb el número 678, es tracta d'una proposta del Grup Reformista, intervé doncs en aquest cas per posicionar-se APC, pel Grup Andorra pel Canvi Sr. Nomen, no hi ha intervenció?. Pel Grup Socialdemòcrata, no hi ha intervenció tampoc?.

Doncs procedirem a la votació.

Doncs demanaria Sra. Roser Bastida que heu presentat això, ens voleu sotmetre el text que es posa a votació, si us plau?

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament els grups parlamentaris hem transaccionat la proposta de resolució sobre l'accés dels alumnes del batxillerat professional als estudis superiors universitaris i hem arribat al text transaccionat i a l'acord següent:

El talent i la formació dels nostres estudiants són i seran dos dels principals actius de la nostra societat. Aconseguir formar professionals de qualitat i d'alt nivell contribuirà a potenciar el motor de la nostra economia i així podrem assolir un país benestant i cada vegada més pròsper.

És fonamental doncs reforçar la Formació Professional perquè permeti l'obtenció de graus diversos, tots ells de qualitat, i assegurí als nostres joves la incorporació al món laboral amb el màxim nivell, les màximes garanties tenint en compte, endemés, el context competitiu que ens envolta.

Per tot l'esmentat i en base al que disposa l'article 133 del Reglament del Consell General, el Grup Parlamentari Reformista proposa l'adopció per part del Consell General de la següent proposta de resolució:

S'encomana al Govern que el diploma de batxillerat professional que reconeix i sanciona les competències professionals que el titular ha de desenvolupar en l'exercici d'una professió qualificada, permeti la inserció en el món laboral i també prosseguir, si el titular ho desitja, estudis superiors universitaris a Andorra després de superar una prova d'accés als estudis de bàtxelor adequada al seu nivell de competències. Paral·lelament s'encomana al Govern de procedir a les negociacions necessàries per tal d'assolir el reconeixement d'aquests estudis a l'estranger.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida.

Recordo que el text que es sotmet a votació és en realitat la proposta de resolució que és la segona part de la lectura.

Vots a favor?. Doncs a la vista del manifestat, proposaria que s'aprovés per assentiment de la Cambra, vist que tothom... Doncs, per assentiment.

Passem a la següent proposta de resolució registrada amb el número 679 es tracta d'una proposta presentada també pel Grup Parlamentari Reformista, en aquest cas Andorra pel Canvi, hi ha alguna intervenció? Sr, Nomen, no?. Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, malgrat no compartir l'exposat descrit en l'exposició de motius, nosaltres després de la transacció pensem que aquesta proposta de resolució augmenta el grau de seguretat jurídica i com no pot ser d'altra manera, la proposta de resolució és fruit del treball dels tres grups parlamentaris, votarem a favor de la proposta de resolució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

En aquest cas, si mal no recordo, és el Sr. Jaume Serra, doncs demanaria el text que sotmeteu a votació, recordant que és el text de la resolució.

El Sr. Jaume Serra:

Llegeixo doncs la proposta de resolució que ha estat transaccionada, diu el següent:

D'acord amb el que preveu la Llei de contractació pública s'encomana al Govern que desenvolupi per via reglamentària un model de plec de condicions tècniques i administratives que garanteixi la total objectivitat en el procés de puntuació, que assegurí la total transparència i uniformitat de criteris en les adjudicacions de tota l'Administració, de forma que totes les licitacions incloguin el referit plec en la documentació dels concursos.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Doncs, vots a favor? Proposo també l'acceptació per assentiment de la Cambra del text.

Passem a la quarta proposta, proposta registrada amb el número 680 també presentada pel Grup Reformista.

Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta proposta de resolució que és relativa a definir unes reduccions del 20%, com a mínim, al consum de béns corrents i serveis, entenem que és una proposta de resolució que un dels elements de la proposta de resolució que ha plantejat Andorra pel Canvi i que no ha estat aprovada, malauradament. En tot cas, encara que no hagi estat aprovada la nostra resolució entenem que de totes formes Govern, amb el ritme que aquest Govern decideixi, nosaltres ho respectarem, sí que farà un front comú, establirà algun mecanisme en el qual això es pugui discutir i entenem que ha de ser dins d'aquest àmbit on s'ha de debatre aquesta qüestió i per tant nosaltres ens abstindrem a la vista doncs que es prengui la resolució definitiva si és aquesta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

A aquesta proposta malauradament no hi podem donar suport, és una proposta difícil també d'arribar en un consens en el marc, sense disposar d'unes dades necessàries justament per poder avaluar l'impacte del que aquí es proposa de forma immediata, insisteixo és "inassumible" perquè es basa en un plantejament potser massa simplista, que no s'entengui en sentit pejoratiu ho dic d'entrada, simplista en el sentit de senzill, potser s'hauria d'aprofundir més, insisteixo. I dir que hi ha una segona part que és el tema de l'externalització de serveis que seria més discutible, però com que la primera part tampoc no podíem assumir aquesta reducció que se'ns proposava no hi hem entrat ni a debatre-la, perquè clar, no sempre l'externalització surt més barata a l'Administració, i comentàvem amb un conseller general fa una estona perquè sobretot en les actuals circumstàncies el que va passar amb la ITV, doncs és possible que no passés, em refereixo al tema de personal, però s'ha demostrat claríssimament que en el tema de les ambulàncies a l'Estat li està costant molt més un producte externalitzat que no quan ho assumia el propi Estat.

Per això no hi podem donar suport.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Tal com hem permet el Reglament apel·lo a que ens faci una interpretació de l'article 138 punt 2.

Estem fent un debat sense debat, jo això no ho havia vist mai en aquesta Casa, llavors demanaria al Sr. síndic que és l'únic que pot interpretar el Reglament, com correspon, sense un acord de la Junta de Presidents, com no podem els grups parlamentaris que hem presentat una proposta, una iniciativa, que no la puguem defensar, no ho sé trobar, si el Sr. síndic és tan amable de recordar-nos per què no podem intervenir els grups quan presentem una esmena?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Joan Gabriel crec que no ha agafat el bon article, les propostes de resolució aquestes venen

marcades pel 133 i no pel 138. El 133 és molt clar, si vol li llegiré, de fet ja ho he fet anteriorment, hi ha una proposta que ve presentada pel grup que la fa, això s'ha fet abans de parar el Consell, és en aquell moment quan s'ha defensat la proposta, acte seguit intervenen els grups que es posicionen sobre la proposta. I si vol agafarem l'article 133 i és el que diu.

El Sr. Joan Gabriel:

Perdoni Sr. síndic no voldria interrompre, no sé si creu convenient de parar un moment la reunió, no tinc cap problema en discutir-ho aquí.

El Sr. síndic general:

No, és que no dona cas a parar la reunió. És l'article 133 i és molt clar i si vol li llegeixo i no té cap interpretació, 133:

1. Anualment el Consell General celebrarà un debat sobre l'orientació política global del Govern. El debat s'iniciarà amb la intervenció del Cap de govern que presentarà l'informe pertinent davant el Ple.
2. Realitzada l'exposició del Cap de Govern -això és el que es va fer ahir-, el Síndic General pot suspendre la sessió per un termini no superior a vint-i-quatre hores -que és el que es va fer ahir-. Tot seguit, s'obrirà un torn d'intervencions dels grups parlamentaris per un temps de quinze minuts per a cadascun. El Cap de Govern i els Ministres podran fer ús de la paraula tantes vegades com ho sol·licitin. Cada intervenció comportarà l'obertura d'un torn de rèplica per un temps proporcional -és el que hem fet aquest matí-.
3. Finalitzat el debat, el Síndic General fixarà un termini no superior a vint-i-quatre hores per tal que els grups parlamentaris puguin presentar propostes de resolució que han d'ésser congruents amb la matèria objecte de debat i que no poden incloure una moció de censura -és el que hem fet fins haver parat a les quatre de la tarda, es podien presentar fins a les tres i mitja-.
4. Les propostes admeses es discutiran segons l'ordre de presentació. Podran ésser defensades per un temps no superior als deu minuts per grup parlamentari -això és el que hem fet abans de parlar-. Acabat el torn, cada grup parlamentari podrà indicar la seva posició sobre les altres propostes presentades i precisarà el text que sotmet a votació -i és el que estem fent-.

El Sr. Joan Gabriel:

Si em permet, no soc ningú per interrompre. És un tema d'interpretació, per això li deia si creia millor convocar la Junta de Presidents que és qui dona les directrius de com va el debat, perquè, perdoni, amb tots els respectes, vostè el modera i l'ordena, però no seré jo qui acabo de llegir conjuntament amb vostè que l'únic que ens fa referència aquí és el punt 4, exactament el punt que li citava abans, i diu. "Podran ésser defensades per un temps no superior als deu minuts per grup parlamentari." Evidentment si vostè creu que els grups parlamentaris només es correspon als que no l'han presentat és la seva interpretació.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Gabriel, ho sento jo he donat la paraula perquè cada grup parlamentari defenses, si el grup no ha utilitzat els deu minuts no és problema meu, no he tallat en cap moment cap intervenció.

En el cas de la primera proposta de resolució que l'ha fet el Sr. Nomen, no ha utilitzat els deu minuts. La segona que ha fet la Sra. Bastida no ha utilitzat els deu minuts. El Sr. Serra que ha fet la següent no ha utilitzat els deu minuts. En cap moment, en cap moment he tallat, el que no puc fer és obligar a que vagin més lluny, s'han limitat a llegir el text presentat, és el seu dret més absolut però jo no puc anar més enllà i actualment estem procedint a la segona part, que és el posicionament dels diferents grups parlamentaris que no han tingut la paraula anteriorment, que s'estan posicionant sobre les propostes que s'han presentat abans de tallar la sessió. I la única cosa que he plantejat abans de reiniciar aquest torn és de fer-ho punt per punt, no fer una intervenció global sobre les vuit propostes, que hagués sigut una mica "farragós", ens hi podríem perdre tots plegats.

El Sr. Joan Gabriel:

Si em permet, li demano excuses, potser és culpa dels grups parlamentaris que no hem demanat, tal com es preveu en el mateix article, el segon torn d'intervenció.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Doncs continuem. Sí, Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

El que no hem llegit és el 133.5 que diu: "Un cop finalitzada la discussió...", és a dir, el 133.4 parla d'unes qüestions i el 133.5 obre el tema de que hi haurà una discussió abans de sotmetre a votació. Aquí sí que es pot aplicar la interpretació que quan hi ha una discussió, hi ha una discussió en la qual pot participar-hi tothom, el 133.5 permetria una interpretació en el sentit d'obrir el debat. Jo per això, jo per això, amb tots els respectes, quan hi ha hagut el torn de paraules he demanat que si podia o no agafar la paraula. Se m'ha contestat que no, m'ha sorprès, perquè de la lectura del 133.5 m'ha sorprès, però he callat i no he volgut dir res més, no?. Però donat que es debat aquesta qüestió jo demanaria al Sr. Síndic que revisés poder el que disposa el 133.5 en el sentit de dir, un cop finalitzada la discussió, aquí no ha sigut possible fer la discussió, i per tant també és una qüestió d'interpretació. Però en això com és vostè qui ho ha d'interpretar, tan sols li demano doncs que ho reflexioni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí Sr. Nomen, un cop finalitzada la discussió, la discussió fa referència al que acabem de llegir que és l'article 4, l'article 4 diu molt bé que és la presentació del grup parlamentari que presenta i el posicionament dels demés i el grup parlamentari que l'ha presentat acte seguit proposa, sotmet a votació el text, o bé el text inicial o bé el text modificat. Vaig més lluny, es va pactar en Junta de Presidents d'aquesta manera en base a aquest Reglament i de fet es porta fent d'aquesta manera des de l'any 94. No és pas la primera vegada que es planteja així.

Sí Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Han acabat la discussió?

Gràcies Sr. síndic, perdó.

He entès que es podia demanar una segona ronda d'intervencions si no havia esgotat els deu minuts durant la presentació de la meva resolució?

El Sr. síndic general:

No. El text, el Reglament en aquest cas és molt clar. Una intervenció de presentació i és un posicionament dels altres grups. Es para aquí. S'estan presentat una sèrie de resolucions i demanaria en tot cas que ho aclarissin abans de començar cada vegada

perquè em dóna la impressió de que estic inventant coses quan fa setze, divuit anys, ja he perdut el compte, que es fan així. I que a més es va pactar d'aquesta manera.

Doncs si ho he entès bé i tornem al punt que ens ocupa.

Sí, hi havia alguna altra paraula?

Era un text presentat pel Sr. Daniel Armengol, he entès que no hi ha modificació del text que es sotmès a votació, es tracta doncs del text registrat amb el número 680.

Doncs Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

El recompte, si us plau.

La Sra. Mariona González:

11 vots a favor, 14 vots en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs del resultat queda desestimada la proposta.

Sí Sr. Daniel Armengol teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Era per fer una justificació de vot.

El Sr. síndic general:

Sí, sí teniu la paraula.

El Sr. Daniel Armengol:

Lamentem que després de les propostes de pacte, de taules, de fronts, que hem sentit en aquesta Sala les darreres vint-i-quatre hores relatives a les mesures d'austeritat, de contenció dràstica del deute i altres, vostès no donin suport a aquesta resolució sense ni tan sols transaccionar-la. I més ho lamentem quan la primera part de la resolució que presentem els reformistes i que fa referència a reduir la despesa pública en un 20% respecte a l'exercici pressupostari anterior no és sinó la transcripció literal del document presentat el passat mes d'octubre pel ministre de Finances a la Comissió legislativa per a la presentació de les línies mestres per al pressupost 2010, i que porto aquí per si algú vol revisar-la. Així doncs ni amb el que vostès ens van presentar, ni en el que ara hem presentat, ni que els hi tornem a presentar com a resolució, no és possible el consens. Senyors, no entenc la seva incongruència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Daniel Armengol.

Sí, és per una explicació de vot?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si m'ho permet, sí Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Només per dir que nosaltres hem votat en contra vist que, com he dit anteriorment i ho complemento perquè sembla que no m'he explicat correctament, aquesta proposta conté molts elements, com terminis d'un mes, que també limitaven la nostra possibilitat de votar de forma diferent a la que ho hem fet, per això hem votat d'aquesta manera.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Francesc Rodríguez.

Passem ara al punt següent, cinquena proposta registrada amb el número 681 ha estat presentada per la Sra. Conxita Mora, pel Grup Parlamentari Reformista.

Per Andorra pel Canvi, hi ha alguna intervenció?. Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies.

Aquesta és la proposta de resolució relativa a demanar que es suprimeixi el, que modifiqui el decret de tancament dels diumenges i que permeti l'obertura dels diumenges.

Nosaltres direm sí en aquesta resolució, entenem que seria una excel·lent mesura cautelar fins que no s'aprovi o es desestimi la proposició de llei d'horaris comercials que Andorra pel Canvi ha entrat a tràmit parlamentari, proposició de llei dins la qual s'estableix que tots els comerços puguin obrir tots els diumenges i al mateix temps estableix una garantia d'un descans setmanal en diumenge, uns mínims de descansos setmanals en dies de diumenge pels treballadors d'aquests comerços. Per tant, entenem que Govern sí que hauria de, com a mesura cautelar i per no infringir un dany que no es pugui reparar, suspendre aquest decret que manca del suport, de la base legal pe poder-se fer, que manca, que a més

atempta contra l'article 28 de la Constitució, a part de l'article 4, i que com a mesura cautelar suspengués aquest decret fins que el Consell, que és qui té el poder legislatiu, treballi, aprovi, delegi, faci el que cregui convenient, en relació a la proposició de llei que el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi ja va entrar fa uns dies en relació als horaris comercials.

Per tant votarem que sí a aquesta proposta de resolució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Cadena teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cadena:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a veure, nosaltres no podem donar suport a aquesta proposició, encara que li agraeixo Sra. Mora que hem intentat transaccionar-la, el que passa és que hi havia una part que podríem estar d'acord, l'altra part no. La part dels horaris comercials ja s'han discutit molt aquí, perdoni que discrepi de vostè Sr. Nomen però els horaris comercials en el mateix decret que s'ha fet aquest decret doncs és el decret que es tanca a les nou de la nit, o que es tanca a les vuit o que les discoteques es tanquen a les quatre o es tanquen a les cinc. No és aquest el debat en aquest moment, i és en el mateix decret que es regeixen els horaris comercials, els uns i els altres, considero jo.

Nosaltres no podem donar suport en aquesta proposta, però sí que a la segona part tal com hem intentat transaccionar nosaltres sí que com estàvem d'acord tots, tal com ha anunciat el Govern donarem suport a la proposta per establir elements de diàleg escaient entre els agents socials que permetin assolir acords que garanteixin una veritable conciliació de la vida familiar i laboral, això no es preocupi que estarem atents de que el Govern hi treballi, però no podem donar suport a la totalitat de la demanda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cadena.

Si ho entenc bé Sra. Conxita Mora, a posterior un cop després, el que demano és si ho he entès bé, és si el text que es sotmet a votació és el text que està registrat amb el número 681, això.

Dons passem a la votació del text tal com registrat.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatat un empat, procedirem a una segona votació.

Vots a favor? Vots en contra?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat queda desestimada la proposta.

Sra. Conxita Mora per donar una explicació de vot, teniu la paraula.

La Sra. Conxita Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Coalició Reformista ha votat a favor d'aquesta proposta de resolució per dos motius bàsics: una perquè considerem que aquest decret és contraproductiu, ho hem vingut explicant, i avui podia ser una mostra de rectificació i d'escoltar la gent que no ha estat contenta en aquest sentit, i que avui us puc manifestar que no solament són els empresaris, sinó que els sindicats ja també han pogut comprovar que és una mesura que no afavoreix en cap cas la conciliació; i per segona, que és la segona part que haguessin estat a favor de votar el partit socialdemòcrata, aquesta l'he volgut posar a la resolució per insistir que es creï aquesta comissió en la qual el Govern es va comprometre en el document que he fet referència en l'exposició de motius i, que si tinc ben entès, el compromís era crear-la al mes de maig i avui ara encara no està creada. Doncs vist que han manifestat que estan d'acord en aquesta segona part, malgrat no hagin votat la proposta de resolució, doncs els convidem a activar la creació d'aquesta comissió que realment doni els resultats esperats en quant a la conciliació familiar i a l'economia com té el títol aquesta comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Conxita Mora.

Passem a la proposta número 6, registrada amb el número 682 es tracta també d'un text presentat pel Grup Parlamentari Reformista.

Per Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament aquesta és la resolució relativa a la, a que s'encomana a Govern que procedeixi a la finalització del vial de Sant Julià, pel que fa a les fases 1 i 2. Altra vegada entenem que aquest és un tema que, el de la prioritat d'execució de l'obra pública que correspon a aquest front comú que esperem que Govern lideri, encara que ja dic, no ha aprovat la resolució que hem fet en aquest àmbit, i que entenem que és allà on s'ha de tractar. Nosaltres ens abstindrem en aquesta resolució a l'espera que sigui el front comú amb total llibertat qui prengui les decisions consensuades en aquesta matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, sí, Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El grup socialdemòcrata no pot donar suport a aquesta proposta de resolució, la motivació del Govern va estar àmpliament exposada pel ministre d'Ordenament Territorial en una compareixença davant de la Comissió legislativa la passada setmana, i som clars, com també vostès exposen en la seva proposta que volen que això es faci en els millors termes econòmics i financers, vostès saben perfectament, abans ho ha explicat el Govern, que actualment no hi ha possibilitat de trobar una empresa, per la situació financera, perquè es pugui fer càrrec d'aquesta obra, que recordo és un conjunt que l'anterior Govern va adjudicar les fases 3 i 4 amb el mètode de pagament a final d'obra, que són uns 47 milions d'euros, i que abans de finalitzar aquestes fases s'hauria de licitar i adjudicar les fases 1 i 2 i aquest adjudicatari a més es faria càrrec d'una concessió amb pagament mitjançant aquestes noves formes que vostès també apunten, però el tema és que actualment no hi ha una possibilitat de trobar aquesta empresa o aquest grup d'empreses que es

puguin fer càrrec, amb immediatesa o al finalitzar aquestes fases 3 i 4, de 84 milions d'euros. Per tant si no existeix la possibilitat, d'una, i tampoc existeix la possibilitat com vostès deien de procedir a la finalització, també vull matisar que vostès parlen a l'exposició de motius de les obres iniciades, de vegades dóna la sensació que s'està parlant d'una obra iniciada, no està ni iniciada, ni adjudicada, ni licitada, i actualment Govern no està en disposició de poder licitar aquesta obra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Passem doncs Sr. Serra a la votació, si ho he entès bé, és el text tal com registrat amb el número 682, és això?.

Doncs procedim a la votació.

Vots a favor? Vots en contra? Abstencions?

Recompte.

La Sra. Mariona González:

11 vots a favor, 14 vots en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat es desestima la proposta.

Passem, sí?

Sr. Serra teniu la paraula per l'explicació de vot.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

És evident que nosaltres, l'explicació de vot en aquest cas és per justificar per què presentem una proposta i per què votem que sí. Votem que sí perquè pensem que és bona, el primer motiu, però pensem que sí, permeti'm que ho digui d'aquesta manera, ens agrada guanyar votacions i ens agrada que ens donin la raó i després d'escoltar el que s'ha dit en aquesta Sala durant el dia d'ahir i en especial durant el dia d'avui, pensàvem que aquesta proposta prosperaria i sorprenentment, sorprenentment, dic sorprenentment no ha estat així. L'hem presentat perquè estàvem convençuts que rebríem el suport d'aquesta Cambra i, ja li he dit abans, perquè també ens agrada guanyar, però sorprenentment no ha estat així, en el decurs del dia d'ahir però molt particularment el dia d'avui, perquè quan han intervingut els grups parlamentaris, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha fet referència a que

compartia absolutament, crec que ha dit el seu president, que el discurs del cap de Govern d'ahir li va agradar molt, per extensió si li ha agradat molt vol dir que el subscriu, per tant en certa manera entendre que és així i el Sr. cap de Govern es referia en la seva intervenció, subscripta pel grup parlamentari, que el límit de la sostenibilitat, i el cito, és, depèn de l'actiu net públic, és a dir, de la diferència entre el nivell de deute i el valor dels actius públics que una generació rep de les precedents. S'estava referint, jo crec que s'estava referint el Sr. cap de Govern i així ho he entès i ho deia, a l'equitat entre generacions, és a dir, és un debat filosòfic però jo estic d'acord amb ell i potser ell estarà d'acord amb mi i estic segur que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata també perquè s'ha referit subscriuint-lo, que no és el mateix des del punt de vista d'equitat deixar en els teus fills obres que deixar-li festes per pagar o factures de "juergas" pendents d'abonar. En aquest cas estem parlant d'una obra, per tant és evident que aquesta equitat es manté i veig que la subscriu, la meva sorpresa, la meva sorpresa va més enllà, va més enllà quan ara se'ns diu que efectivament doncs aquesta proposta ja estava contestada pel Govern, llavors quin perill hi havia? si Govern ja està segur, ja està convençut que tècnicament està tan ben feta, doncs la pot adoptar i després ja ens explicarà que això és així. De totes maneres no deixa de ser sorprenent que no sàpiga si hi ha adjudicacions si ni tan sols s'ha licitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra. Recordo que les explicacions de vot segons el Reglament han de ser breus.

Sí, Sr. Rodríguez per una explicació de vot?

El Sr. Francesc Rodríguez:

És per al·lusions si m'ho permet. S'ha referit al president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, penso que sóc jo.

El Sr. síndic general:

Però no hi ha una al·lusió directa al Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Vostè interpreta el Reglament i acato la seva decisió com no podia ser d'altra manera.

El Sr. síndic general:

Silenci. Si és per al·lusions no.

Passem a la setena proposta registrada amb el número 683 es tracta d'una proposta del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sr. Eusebi Nomen voleu la paraula? No

Pel Grup Parlamentari Reformista, hi ha alguna intervenció? Sí, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, d'entrada felicitar-me ja que s'ha presentat una transacció que després serà llegida i que com s'ha manifestat mentre hem estat negociant rebrà el vot favorable del Grup Parlamentari Reformista. Només constatar un fet que a l'explicació del motiu de la resolució es reconeix que del 2004 ençà hi ha hagut avanços significatius en el que fa referència a les obligacions que es deriven d'alguns articles de la Carta Social Europea, jo me'n felicito igual que estic segur que se'n feliciten molts dels consellers que estan aquí i que evidentment això és un procés que comença i continua avançant.

Rés més, només manifestar clar està que votarem favorablement a la transacció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Sra. Mariona González pel grup socialdemòcrata, voleu sotmetre el text, voleu llegir el text que se sotmet a votació doncs?.

La Sra. Mariona González:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

Aquesta proposta de resolució ha estat transaccionada pels tres grups parlamentaris i el text resultant d'aquesta transacció ha quedat com segueix:

"El Consell General en la sessió de debat d'orientació política del Govern del 18 de juny de 2010 acorda:

Encomanar al Govern que en el millor termini presenti a tràmit parlamentari la proposta de ratificació de tots aquells articles i paràgrafs de la Carta Social Europea revisada que no van ser ratificats l'any 2004 pel Consell General i que es podrien ratificar sense necessitat d'efectuar prèviament cap desplegament legislatiu"

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Si ho he entès bé és una transacció dels tres grups, doncs proposo que s'aprovi per assentiment. Doncs queda aprovat per assentiment.

Passem a la vuitena proposta registrada amb el número 684 i presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Per Andorra pel Canvi hi ha alguna intervenció? No

Pel grup reformista, hi ha alguna intervenció? No hi ha intervenció? Sí, Sr. Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, es fa una mica estrany pronunciar-se sobre la proposta transaccionada sense que s'hagi llegit prèviament, però bé, en tot cas confirmo que efectivament hi ha hagut una transacció al voltant d'aquesta proposta de resolució relativa a les execucions de les resolucions judicials. En primer lloc nosaltres voldríem remarcar que el plantejament general de la proposta de resolució que expressava la preocupació per les nombroses execucions pendents tant en l'àmbit civil com en l'àmbit administratiu doncs que hi ha dins el nostre sistema judicial és un fet que no només pertorba el bon funcionament de, diguéssim, els operadors jurídics també té una gran incidència en el conjunt de la societat. Les problemàtiques dels empresaris i dels ciutadans que veuen que de vegades quan han obtingut una resolució judicial favorable doncs es pot veure una mica enterbolida aquesta resolució favorable pel fet de que l'execució de la mateixa s'allargui en el temps. Per tant compartim aquesta preocupació genèrica i a la vegada voldríem remarcar que l'esforç que cal fer en aquest àmbit ha d'anar acompanyat per un costat amb una actualització normativa important, el preàmbul o l'argumentació que precedeix la proposta de resolució manifesta aquesta necessitat de procedir a posar al dia la legislació, la normativa en aquesta matèria, intentant-li donar un cos i a la vegada una efectivitat que fins ara no disposa. Però a la vegada també estem molt preocupats des del grup reformista pel tema de l'àmbit dels recursos materials que poden facilitar el bon desenvolupament de l'execució de les resolucions judicials. No fa gaires dies el president de

la Batllia va tenir l'oportunitat de remarcar que, per exemple, un dels temes que més dificultava el tema de l'execució judicial en determinats aspectes era l'absència d'un dipòsit on emmagatzemar els béns mobles subjectes d'embarcament, una qüestió pràctica, material, però que en canvi pot tenir una incidència, per això dins la proposta de transacció que nosaltres o d'esmena de la proposta de resolució que nosaltres hem plantejat, hem demanat d'incloure expressament la referència a afegir quan es parla de mitjans genèrics que ha d'estudiar el Govern a l'hora d'afavorir l'execució de les resolucions, afegir-hi explícitament mitjans humans i mitjans materials per mirar de recollir aquest neguit manifestat des de diferents operadors del sistema jurídic. I en aquest sentit afirmar que celebrem que s'hagi arribat entre els tres grups parlamentaris a una proposta transaccionada, afirmar que el nostre vot és favorable a la proposta de resolució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró.

Sr. Carles Blasi us demanaria que sotmetéssiu, que ens proposéssiu el text que se sotmet a votació, que si ho he entès bé ha estat transaccionat pels tres grups parlamentaris.

El Sr. Carles Blasi:

Sí Sr. Síndic.

El text o la resolució que hem consensuat seria el següent:

“Encomanar al Govern l'anàlisi de la problemàtica relativa a l'execució de resolucions judicials en matèria civil i execució de sentències administratius bàsicament en els aspectes pecuniaris i de resoldre-la pels mitjans humans i materials escaients en el millor termini.”

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Proposo doncs que s'aprovi per assentiment el text. Queda doncs aprovat, aprovada la resolució per assentiment.

No havent-hi res més a tractar s'aixeca la sessió.

(Són les 19.50h)